

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

N O R S K E
S L E K T S
V Å P E N

HANS A. K. T. CAPPELEN

NORSKE SLEKTSVÅPEN

DEN NORSKE VÅPENRING

ved Didrik Rye Heyerdahl

MCMLXIX

© DEN NORSKE VAPENRING 1969
PRINTED IN NORWAY
KA TRYKK - SOLBERG & HEYERDAHL A/S
ETTERTRYKK AV TEKST OG ILLUSTRASJONER
MA BARE SKJE MED TILLATELSE FRA
DEN NORSKE VAPENRING

***De slekter hvis våpen er tatt med, har
brukt våpnet første gang for minst 100
år siden. Slektene har spilt en viss rolle
i norsk samfunnsliv i tre eller flere
generasjoner. Medlemmer av slektene
lever i Norge i dag.***

INNHold

INNHALDSREGISTER	9	
FORORD	15	
HERALDIKK OGSA I DAG	19	
SLEKTSVÅPEN OGSA I NORGE	20	
INNLEDNING	23	
<i>Den historiske bakgrunn for norske slektsvåpen</i>	25	
<i>Retten til å ta et våpen</i>	36	
Våpen ervervet gjennom avstamming	36	
Erverv av våpen på annen måte enn gjennom avstamming	38	
<i>Praktisk bruk av slektsvåpen</i>	40	
<i>Henvisninger</i>	42	
KOMMENTARER TIL OPPLYSNINGENE OM SLEKTENE ..	43	
TEGNERNE AV SKJOLDENE	48	
SKJOLD OG OPPLYSNINGER OM SLEKTENE	49	
Aall	Baade (Trondheim)	Blichfeldt
Aars	Backer	Blix
(se: Innledning s. 33)	Bang	Blom I (Tønsberg)
Abel	Barnholdt	Blom II (Hurum)
Andvord	Barth	Boeck
(se: Innledning s. 26)	Bassøe	Bonnevie
Angell	Beer	Borch
Anker	Beichmann	Borchgrevink
Arbo	Bendz	Borchsenius
Arctander	Bentzen	Boye
Arentz	Berner	Brandt
Arneberg	Bernhoft	Breien
Arnesen (se: Holst I)	de Besche	Bretteville
Arntzen	Bielke (Bjelke)	Brinch
Astrup	Bille	Broch
Aubert	Blehr	Brochmann

Brodtkorb	Fabritius	Heftye
Bruenech	Falch	Hegermann
Brun (militærslekten)	Falck	Heggenhougen
Bugge (Christiana)	Falsen	(se: Leene-ætten)
Bull I (Trøndelag)	Fasmer	Heiberg
Bull II (Tønsberg)	Fasting	Heidenreich
Busterud	Faye	Heltzen
(se: Leene-ætten)	Fearnley	Hemsen
Butenschøn	Fischer	Herlofson
Bøckman(n)	Fleischer	Hersleb
	Flood	Hertzberg I (Jylland)
	Fougner	Hertzberg II
	Friis	(Schlesien)
Calmeyer	Frimann	Hesselberg I
Capjon	Fritzner	(Norderhov)
Cappelen	Frølich	Hesselberg II (Skien)
(de) Caspary	Fürst	Hesselberg III
Castberg		(militærslekten)
Christie	Gaarder	Heyerdahl
Cloumann	Gade	Hielm
Colbjørnsen I (Sorum)	Galtung	Hiorth
Colbjørnsen II	Garmann	(von) Hirsch
(Stemsrud)	Geelmuyden	Hjort
Coldevin	Germeten	Hjorthøy
Collett	Gerner	Hoel (Hovinsholm)
Collin	Giertsen (Gjertsen)	Hoff
Conradi	Glad	Hofgaard
Coucheron	Gløersen I (agnatisk)	Holfeldt
Crøger	Gløersen II (kognatisk)	Holler
	Gram	Holm (Nordmøre)
	Gran	Holmsen (Enebakk)
Dahl I (Sønholdland)	Greve	Holst I
Dahl II (Jylland)	Grieg	(Slesvig-Holstein)
Darre	Grundt	Holst II (Holmestrand)
Dedekam	Grüner	Holter
Diesen	Grønn (militærslekten)	Holtermann
Dietrichson	Grønvold	Horn
Diriks	Gude	Hornemann
Dons		Huitfeldt
Duborgh	Haffner	Huun
Due	Hagemann	Hvistendahl
Dunker	Hagerup	(se: Innledning s. 29)
Døderlein	Halbo (se: Toreid)	Høyer (Kristiansand)
	Hals	
	Hammer	
Ebbell	Han(n)eborg	Ihlen
Elster	von Hanno	Ingberg
Engelschön	Hansteen	(se: Leene-ætten)
(se: Innledning s. 28)	Harboe	Ingier
von Erpecom	Hartmann	Irgens
Esmark		

Jakhelln	Ljones (se: Galtung)	Møinichen
Johnson	Loennechen	Møller I (Porsgrunn)
(se: Innledning s. 33)	(Loennecker, Loennecken)	Møller II (Thorsø)
Kaarbø (se: Darre)	Lorange	Nagel(1)
Kaas (Munthe-Kaas)	(L'orange, L'Orange)	Nannestad
Kahrs	L'Orsa	Nansen
Kallevig	Lossius	Neumann
Kaltenborn	Lowzow	Nilson (Christiania)
Keilhau	Lund I (Farsund)	Nissen I (Trondheim)
van Kervel	Lund II	Nissen II (Vestlandet)
Keyser	(militærslekten)	
Kielland 1 og 2	Lund III (Stod)	Omsted
Kierulf	Lyche	Ottesen (Lolland)
Kinck	Lysholm	Otto
Kirsebom	Lütken	
Klem	Lødrup	Paus
Kllingenberg	Løvenskiold	(se: Innledning s. 26)
Klüver		Pavels
Kløcker	Magnus	Petersen (Slesvig)
Knagenhjelm	Major	Pihl
Knoff I	Malling	Platou
(Knoph) (Drammen)	Manthey	Poppe
Knoff II	Marstrander	Preus
(militærslekten)	Martens	Printz
Knudtzon	Matheson	Prydz
Kobro	Mathiesen (Linderud)	
Kolderup	Meddell	Ramm
Konow	(Mejdell, Meydell)	Rasch
Koren	Mejlænder	Refsum
von Koss	Meydell (se: Mejdell)	Reichborn
Krag	Michelet	Reimers
Krefting	Midelfart	Reusch
Kreyberg	Mohn	Rieck
Krog	Monrad	Ring
von Krogh	Morgenstjerne (se:	Rivertz
Kroh	von Munthe af	Robsahm
Krohn	Morgenstjerne)	Rode
	Motzfeldt	Roscher
Lammers	Munch	Rosenkilde
Lampe	Munthe	Rosenvinge
Lange I (Skien)	von Munthe af	Rosing
Lange II (Holstein)	Morgenstjerne	Ruge
Leegaard	Munthe-Kaas	Rummelhoff
Leene-ætten	(se: Kaas)	Rumohr
Leganger	Musæus	Rye
Lindeman	Mülertz	Rynning
Lindemann	Müller (Christiania)	Ræder
von der Lippe	Münter	Røyem

Sagen (se: Toreld)	Sommerfel(d)t	Ursin (Lofoten)
Saxe	Sommerschi(e)ld	(Duchesne de) Vauvert
Saxlund	Spangen	Vibe
Schanche	(se: Leene-ætten)	Vogt
(Schanke, Skancke)	Spørck	Volckmar
Scharffenberg	Stabell	Wedel Jarlsberg
Scheel	Stang	Weidemann
Schløtt	Steenbuch	Weldingh
Schløtz	(se: Leganger)	Werenskiold
Schilling	Stensrud	Wergeland
Schjelderup (Scheldrup,	(se: Leene-ætten)	Wesenberg
Schildrop, Skjelderup)	Stub	Wessel
Schlanbusch	Sundt	Wessel-Berg
Schlytter	Sverdrup	Wexelsen (Wexels)
Schneider		Wiborg (Kristiansand)
Schnittler	von Tangen	Width
Schou	Teilman	Wiel
Segelcke	Thams	Wiese
Seip	Thaulow	Wildhagen
Sejersted (Seyersted)	Thome	Winge
Selmer	Thrane	Winsnes
de Seve	Tobiesen	Wisløff
Sibbern	Toreld	Wright
Sighol(d)t	Trane (se: Thrane)	Wulfsberg
Sissener	(von) Trepka	
Skancke (se: Schanche)	Treschow	Zernichow
Skar (se: Barnholdt)	Trumpy	Zetlitz
Smith I (Drammen)	Tschudi	Ziegler
Smith II (Stavanger)	Tybring	Zimmer
Smith III (Froland)	Tyrholm	
Smith-Petersen	Tønder (Trøndelag)	

FIGURREGISTER (REGISTER OF FIGURES)	235
ENGLISH SUMMARY	267

FORORD

*M*ed denne bok vil vi søke å vise at en norsk slektsheraldikk eksisterer og kan gis en levende form. Slektsvåpnene har overlevd historiens skiftninger i forskjellig forfatning — enkelte våpen er ennå i bruk med gull og sølv i en barokk fremstilling, andre foreligger bare i et spinkelt lakksegl og er knapt omtalt i skriftlige kilder. Kommunale våpen, personlige våpen og endel adelslekters våpen er tidligere utgitt i Norge, men det er første gang at det i vårt land utgis et heraldisk verk med en samling slektsvåpen som alle kan brukes i dag.

Et våpen kan som oftest bringe dagens mennesker i kontakt med den tid da det først ble tatt i bruk. Forståelse av figurer og fargesammensetning kan kaste streiflys over andre livsopfatninger og svunne verdensbilder. Slektsvåpnene utgjør en del av vår kulturelle fellesarv, og de har meget å fortelle alle som vil studere dem nærmere. *Bruksretten* til slektsvåpnet er slektens. *Kunnskap* om våpnet og idéer det kan gi til nye, har alle rett å få adgang til.

Grunnlaget for NORSKE SLEKTSVÅPEN er undersøkelser og studier som *Hans A. K. T. Cappelen* har foretatt gjennom flere år, samt den kartotekføring han har foretatt av opplysninger om norske slektsvåpen. I samarbeid med *Didrik Rye Heyerdahl* ble beslutningen fattet om å gjøre materialet tilgjengelig for en videst mulig krets. Samlingen av opplysninger måtte suppleres og korrigeres adskillig. Det ble valgt å innskrenke antallet våpen ved å sette opp kriterier som ville skille ut de som har størst allmenn interesse, da arbeidet ellers ville bli uoverkommelig. Utvalget av våpnene skjedde etter det vurderingsgrunnlaget tilgjengelige kilder gir, slik at heller ikke riktighet av skjold og tekst kan garanteres ut over det.

Det ble avgjort å illustrere boken med skjoldtegninger, etter at det var overveid å gjengi fremstillinger slektene selv hadde

brukt i segl, på malerier, i gravyrer og liknende. Våpengjengivelser fra faktisk bruk ble det advart mot fra flere hold, fordi de ofte er uklare og heraldisk lite tilfredsstillende. Flere interesserte ble engasjert til å tegne skjoldene på grunnlag av slektenes bruk, men tilpasset heraldiske prinsipper og en tidsmessig form. Like lite som skjoldene er blitt slaviske kopier av gamle tegninger, tilrår vi en ureflektert bruk av de nye utforminger. Et våpens innhold er det konstante, gjengivelsen varierer med tidens stil, kunstnerens smak, tegningens størrelse, materiale og andre konkrete faktorer.

NORSKE SLEKTSVÅPEN er ingen lærebok i heraldikk, men vil i innledningen bare gi en kort oversikt over heraldikkens utvikling i Norge, på grunnlag av et foredrag av *Hans A. K. T. Cappelen* på Den IX. internasjonale kongress for genealogi og heraldikk i Bern 1968 om «Norwegian Family Coats of Arms today».

Blant de mange heraldikere og genealoger som har gitt oppmuntring til arbeidet og gitt oss hjelp, vil vi særlig få takke medredaktør av Norsk Slektshistorisk Tidsskrift, arkivkonsulent *Sigurd Engelstad*.

Oslo, desember 1968.

Den norske Våpenring

HERALDIKK OGSÅ I DAG

Hammer og sigd eller halvmåne og stjerne kan like gjerne være figurer i et flagg eller et våpenskjold, som kors, ørner eller løver kan være det.

Høyspentledningens lynstråle og giftflaskens dødningehode over knokler tilhører også våpenskjoldenes kunst- og kunnskapsområde, heraldikken. Symbolfigurer er en internasjonal uttrykksform i dag som i korstogtiden, da heraldikken sattes i system. Vi kjenner meningen med krysslagt skje, kniv og gaffel i reiselivet, med hvit tverrstripe over rødt trafikkskilt og med det røde kors på hvit bunn i humanitær virksomhet.

I det høyt organiserte samfunn støter vi stadig på symboliserende figurer. En umiddelbar forståelse av meningen kan skapes ved en kraftig utforming med klar avgrensing i kontrastfarge til bakgrunnen. Stilisert flatevirkning i neoplastisk stil ses ikke bare i eksperimenterende malerier og collages, men også anvendt på skilter og plakater, som skal oppfattes raskt på avstand.

Vår tids funksjonalistiske stil ligger nær den vi finner i 11 - 1200 årenes enkle våpen, som var kjenningsmerker i strid. Riddernes skjold og hjelmer er gjort ineffektive av nye våpen, men de lever videre i avbildning som rammer om heraldiske figurer. Små segl og ornamentale dekorasjoner stilte ikke samme krav til våpenskjoldenes utseende. Med de nye åndsstrømninger og stilretninger fikk våpnene mindre begrenset figurtilfang og et mer naturalistisk utføringssett. Gamle slektsvåpen har fått sitt opprinnelige figurinnhold gjengitt i vekslende stilarter helt til vår tid.

I dag er det offentlige og private institusjoners våpen og merker som sammen med informative symbolfigurer er heraldikkens praktiske virkefelt. I slekts heraldikken er det en utvikling i form og innhold, som kan være til inspirasjon og vise vei til løsninger.

SLEKTSVÅPEN OGSÅ I NORGE

Fabeldyr, himmellegemer, planter og bruksting er brukt som personlige symboler i vårt land såvel som i kulturkretser fjernt fra oss. Vår slektsheraldikk har både sin opprinnelse i og har fått stadige impulser fra Kontinental-Europas og de britiske øyers heraldikk. Av de våpenskjold som har vært brukt opp til i dag, er en viktig del brakt hit av utlendinger. Gjennom flere hundre år har disse våpnene vært med på å utgjøre det norske heraldiske miljø.

Innvandringen av menn som ble førende innen sin krets i Norge, fra land med ulike heraldiske systemer, må ha påvirket oppfatningene av hva som var god og dårlig heraldikk her i landet. Undersøkelser om motivvalg og figurkomposisjon for de våpen som ble tatt av nordmenn og i Norge, må derfor omfatte den samtidige utvikling i land det da var en forbindelse med.

Enhver hadde opprinnelig rett til å ta seg sitt våpen. Denne rett var gyldig i Norge også etter middelalderen, og den ble flittig nyttet. En overveiende del av norske slektsvåpen er selv-tatte og ikke gitt av konge eller annen myndighet. Det heraldiske innhold er gjerne like godt som i adelsvåpen fra samme tid. Ved adling av tro undersätter endret kongen ofte noe i det våpnet personen hadde brukt inntil da og satte så det nye inn i adelsbrevet. Kongen tok seg også visse tider retten til å belønne med et særlig «våpenbrev» uten å adle. Det forhindret imidlertid ikke at en mengde våpenskjold samtidig ble tatt av personer som ikke fikk våpnene sanksjonert av noen myndighet. Kongen gav i 1679 embetsmenn privilegium på å bruke en skråstilt hjelm med fire bøyler, og det var underforstått at de allerede hadde selv-tatte våpen.

Slektsvåpnene er en lite påaktet del av vår nasjonale kulturarv, trass i at det foreligger et høyt antall person- og slekts-

våpen fra eldre og nyere tid. Siden 1300-tallet er det en lang rekke våpenførende slekter og enkeltpersoner som har spilt en rolle i Norges historie.

At en slekt har ført et våpen gjennom flere generasjoner eller nedstammer fra en person som har ført våpen, setter ikke slekten i en særlig sosial klasse eller yrkesgruppe. For eksempel førte bønder og bondeslekter våpen, selv om bumerker av geometriske streker er det vanligste, mens håndverkere og handelsmenn kan ses å ha brukt bumerker både i segl og til merking av eiendeler.

INNLEDNING

Den historiske bakgrunn for norske slektsvåpen

Hofflivets praksis ga grobunn for en fargerterk og formsikker heraldisk kunst. Turneringenes konkurranseånd skapte behov for et heraldisk system hvor den enkelte hadde et identifiserende merke. Et arvelig og sterkt høyaristokrati innarbeidet og utviklet videre de heraldiske tradisjoner som ble skapt under kryssende kulturimpulser i korstogstiden.

Norge med sin geografiske beliggenhet og spredt bosatte befolkning, manglet mange av forutsetningene for at våpenvesenet kunne bli utbredt. Vårt land lå ikke i allfarvei for trubadurer og farende riddere som stadig kunne utbre vekslende smaksretninger. Stiloppfatningene kunne til gjengjeld mer festne seg og mer bli tilpasset nasjonale særdrag.

Under Håkon Håkonsons styre på 1200-tallet utvides kontakten med kontinental og særlig fransk kultur. Billedkunsten påvirkes, og de første tegn vises på at den oppblomstrende heraldikk vakte nordmenns interesse. Kongen tok det felles-européiske fyrstesymbol, løven, og om ikke i særlig grad hjemme, så ihvertfall utenlands, har nok nordmenn opptrådt med egne merker.

Det første våpensegl utenom kongehusets, kjennes i Norge noe senere enn i Danmark og Sverige, for ridderen *Basse Guttomson* i 1286¹⁾. Baldishol-teppet fra slutten av 1200-tallet er i romansk stil med lysende farger, og har i et felt en ridder med heraldisk komponert skjold. Inn på 1300-tallet økte mengden av våpensegl og andre gjengivelser i illuminasjoner, tekstiler, kirke dekorasjoner, emaljearbeider og drikkehorn.

Fransk og skotsk heraldikk påvirket de fåtallige stormenns våpen. Et par av disse finner vi i dag i kommunalheraldikken. *Bjarne Erlingsons* griff¹⁾ uten hans bord med roser, er Troms'

fylkesvåpen, og *Alv Erlingsons* bjørn (ehode) står i Sarpsborgs og Fredrikstads byvåpen²).

Vanligvis var det ikke nødvendig å tvinge norske våpenskjold inn i et strengt system med krav om tydelig avstandsvirkning i kamp og valg av internasjonalt velkjente motiver, fordi våpene sjelden skulle pryde et fullt turneringsutstyr. Den frihet som kunne tillates for komponering av våpen, slakket tøylene for fantasien og resulterte i en viss naturalisme. Figurene ble ofte sammensatte, men de kompliserte og prangende skjold som snart oppsto i andre land, ses knapt i Norge.

Heraldikkens kristne enkelhet og symmetri kunne ikke helt fortrenge en hedensk uro og rytme i mange middelaldervåpen. Detaljer og bifigurer kan vise at våpnene ikke ble dannet i et riddermiljø og lenssamfunn i vanlig européisk mening.

Komplett våpen med skjold, hjelm, hjelmklede og hjelmtegn ses i et sterkt begrenset antall 1300-talls segl. Eldst av disse er seglet til *Bjarne Erlingson* den yngre fra 1347¹).

Far og sønn førte ikke sjelden forskjellige våpen, og figurene var ofte tydelige symboler for en bestemt person. Lagmenn i Bergen hadde byens borg og skip, i Trondheim krone, mitra og bispestav²). *Emund Bjarneson Smider* i 1330 og *Gunnar Aslakson Smed* i 1360 brukte hammer og tang i skjold¹). *Hauk Erlendson* førte en sittende hauk på en bjelke¹), og flere med navnet *Olav* hadde helgenkongens marterredskap i skjoldet — en øks. Ætten *Galtungs* galte kan gå tilbake på fornnavnet *Gaute* hos forfedre på 1300-tallet.

Et annet 1300-talls våpen som føres i dag, er foten med sporen til slekten *Skanke* (flere stavemåter av navnet), som nok har samhörighet med våpenførere i middelalderen. *Pål Sigurdsons* skjold i segl fra 1352¹) ble *Andreas von Botner* adlet med i 1765³), og det blir i dag ført i en differensiert form av slekten *Haneborg*, uten at slektssammenhengen kan bevises. *Nikulos Sigurdsson Paus* (Paue) førte i segl 1330 og 1344¹) et skjold med et fuglehode som også er tolket som et oksehode. Under oppfatningen av at den tilhørte samme slekt, tok den nålevende slekt *Paus* følgende våpen i de siste år av 1800: et oksehode med hals, fulgt over til høyre av en stjerne. Slekten eldste sikre stamfedre på 1600-tallet førte andre våpen⁴). Slekten *Andvord* fører i blått skjold en sølv lilje fulgt nede av to gull stjerner, men har ikke endelig bevist agnatlinje til *Pål på Andurdu* med dette skjoldmerket i segl 1333¹).

Ex libris med slekten *Galtung*s våpen i gotisk stil. Våpenskjoldet er i heraldisk «courtoise» mot bokens tittelside. Tegnet av gravør H. Rui, Oslo, 1960.

Skjold fra slekten *Paus'* våpen slik det føres i dag. Tegning av H. W. Paus etter Hallvard Trøttestad i «Norske By- og Adelsvåpen», Oslo 1933.

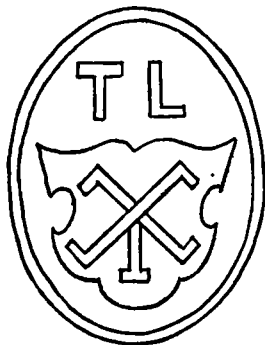
«Svartedauen» i 1349 svekket Norge både økonomisk og politisk. Av antallet nye segl som i dag kjennes¹⁾ er det i 1349 ti stykker, mot hele 40 året før og bare tre nye fra 1350. Ikke fra noe år senere på 1300-tallet kjennes en tilgang på mer enn noe over 30 nye segl på ett år.

I unionstiden kom dansker til å få en sterk stilling i embetsstanden og de giftet seg til norske gods og gårder. Bare få nye norske våpen oppsto på denne tiden, og heller ikke mange nye figurer ble tatt opp etter 1400. Det overskudd som muligjgjør og inspirerer en kunstutfoldelse ble redusert, sentraladministrasjonen med kontakter med store kulturmiljøer ble flyttet ut av landet og våpenenes ramme av skjold og hjelm kom på avstand fra de flestes hverdag. Bevarte våpensegl fra 1400 og 1500 er for en del opprinnelig danske, med et noe strengere heraldisk komponert innhold enn de norske.

Etterhvert fikk bøndene behov for å sette segl på dokumenter av mange slag, og i disse segl er bumerkene det vanligste. «Bumerker» brukes gjerne som betegnelse om merker som skiller seg fra våpenfigurer ved at de er dannet av enkle, geometriske streker som til enhver tid har uendret utseende, slik at de ikke oppfordrer til kunstnerisk tolkning⁵⁾). Mange bumerker kan løses opp av en kombinasjon av navneruner, men en vesentlig del er tegn med opprinnelse lenge før runene ble satt i system. Noen ganger antas bumerker å ha fulgt gårdene, noen ganger slektene — ofte med bistreker satt til eller fjernet for hver ny generasjon⁵⁾).

Bumerket til slekten *Engelschøn*. Først kjent brukt av *Tore Reidrsøn Espeland-Nes* fra 1658. Brukt av hans sønnesønns sønn, *Nils Toresøn Lunde* i speilvendt form 1745. *Tore Nes* er slekten *Engelschøns* agnatiske stamfar. (Norsk Slektskalender I, Oslo 1949. Opplysninger fra slekten.)

Seglet til *Tor Lauritssøn Åby* fra 1665. Hans far brukte det samme bumerket i skjold. Det brukes i dag som slektsbumerke i slekten *Hvistendahl*, fordi Tors sønnesønns sønn, Lars L. *Hvistendahl* († 1766), Brevik, fikk navnet fra sin stefar. (C. S. Schilbred: Bygdebok for Bamble, Oslo 1968, side 263, 322 og 714. Norsk Slektskalender II, Oslo 1951.)

Fra 15- og 1600-tallet vokste det norske næringsliv, bøndene fikk kjøpt gårder av tidligere krongods, og skipsfarten tok seg opp. Til dette samfunn med økende muligheter kom folk fra mange samfunnslag i et hyppig krigsherjet Europa. Unionskongen tok gjerne utlendinger til embetsmenn, og handelsstanden fikk også en sterk rekruttering av utlendinger. Et mindre antall lot kongen oppta i en dansk-norsk adelstand, uten at en slik stand i Norge kan skilles særlig ut fra gruppen av høyere embetsmenn og godseiende handelsherrer, fordi det nettopp var i denne gruppe de nye adelsmenn befant seg. Etter rangforordninger i tilknytning til opprettelsen av eneveldet var det mellom 1693 og 1730 tilstrekkelig å komme opp i de øverste rangklasser for fra da av å bli ansett som adelig, ja, etterkommerne skulle også være adelige⁶). En plassering «i rangen» kunne oppnås for en viss pengesum og ga verken mange eller viktige fordeler.

Kongen hadde i adelsbrevene en forholdsvis enkel måte å belønne på, som til og med kunne bringe inntekter, når folk ville betale for å få titler som sjelden innebar at kongen fikk mindre inn i skatt. Selve adelsbrevene var flott utstyrte dokumenter med våpenskjoldet som hoveddekorasjon. Våpnet og navnet var ytre kjennetegn for slekten, og begge kunne kongen endre ved å gi et forøkt utstyr eller en flottere klang. Utdødde grener av slektene *Hagerup* og *Geelmuyden* ble adlet under navnene *Gyldenpalm* og *Gyldenkrantz* med slektsvåpnene i mer kompliserte skjold og tillegg av nådestegn som palmegrener³).

Andre slekter fikk også ved adling endret navnet og våpnets figurer (f. eks. Knag til *Knagenhjel*m i 1721, Leopoldus til *Løvenskiold* i 1739, Munthe til *von Munthe af Morgenstjerne* i 1755³).

Fra slutten av 1500 og begynnelsen av 1600 ble det mer og mer vanlig i tidens små segl å ha skjold med bumerker, navnesymboler eller religiøse symboler. Ut på 1600-tallet ses oftere en ornamentering rundt skjoldet som et hjelmklede, eller direkte hjelm med nedhengende klede, gjerne uten annet hjelmtegn enn initialer.

I siste halvdel av 1600 kom eneveldet, og borgerstandens stilling ble styrket. Kongen utstedte i disse år en rekke «våpenbrev» uten å adle samtidig, dermed ble det ytterligere understreket at en slekts føring av våpen ikke betyr at den var adelig. Bruken av slektsvåpen spredte seg ikke bare til embetsmenn og handelsborgere, men også til håndverkere, skippere og bønder. Det fullt utstyrte våpen med hjelm, dens klede og tegn, prydet stadig flere segl i elegante gravyrer.

Våpenskjold oppsto på norsk grunn og ble tatt i bruk av såvel slekter med norsk rot (f. eks. *Bull*, segl 1692, *Leganger*, ex libris siste del av 1600) som av utenlandske slekter etter at de slo seg ned i Norge (f. eks. *Bruenech*, *Cappelen*, *Meidell*, *Sibbern*, *Stabell*). Et høyt antall våpen ble brakt til Norge og fortsatt ført her av opprinnelig fremmede slekter. De fleste av dagens norske slektsvåpen stammer fra 1600 og 1700.

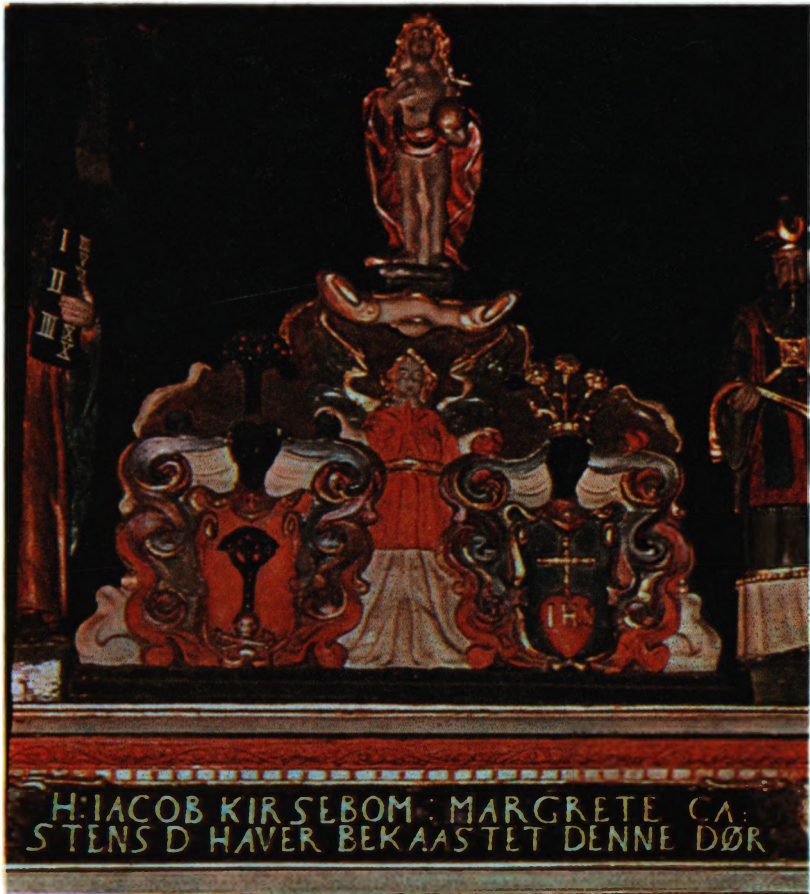
Friheten for enhver til å ta seg et våpen og myndighetenes manglende kontroll med de våpen som ble ført, var trolig medvirkende årsaker til at mange fenomener opptrådte, som i mange andre land stort sett bare ses i heraldikkens første tid.

Motivene som ble valgt peker ofte på én person, slik at det enkelte våpen fikk karakter av personvåpen, men hovedtrekkene føres videre i neste generasjon og utgjør «slektsvåpnet». Variasjoner og detaljendringer i figurer og farger er vanlige også blant nærstående agnater. Navn og skjold til forfedre gjennom kvinneledd tas hyppig opp hvis mannslinjen ikke førte våpen. Dette skjedde overraskende ofte også hvor sverdsiden førte våpen, men spinnesiden var sosialt sterkere markert. Som i andre land kunne et ektepars to slektsvåpen leve videre kombinert i ett våpen (f. eks. *Knudtson* kvadrert med *Müller*. *Lange* kløvd skjold med *Monrad*, *Meidell* med *Barclay*, *Midelfart* med

Slekten *Løvenskiold*s skjold med adelig krone, på snusdåse, som Severin Jacob Løvenskiold († 1888) fikk i gave fra tsaren. Kronen på løvens hode fins ikke i slektens adelsbrev av 6/11 1739. (Eies av dr. phil. H. L. Løvenskiold, Nesodden.) (Foto: O. Væring.)

Under: Dør til prekestolen i Sokndal kirke med våpnene til sokneprest Jacob Jochumsen Kirsebom († 1694) og hans hustru Margrethe Carstensdatter *Flintzholm* († 1701).

Lund, Nilson med Braunmann. Eget hjelmtegn og annen slekts skjold fører Kielland med Kirsebom, Smith og Smith-Petersen med Leigh).

Våpengjengivelser i segl, gravyrer, malerier og på andre måter, fra senrenessansen og tiden videre, er naturalistiske med detaljrikdom i utformingen. Figurer, skjoldform og i særlig grad hjelmkledet avspeiler følsomt alle skiftende stilretninger. Middelalderens ideal var å utføre våpen med den visuelle effekt at de raskt kunne tydes på avstand — virkemidler var romansk og gotisk stil som brukte lysende farger og understrekte figurenes silhuett. Renessansen innledet til stilarter som la vekt på å virke pompøst ved å være komplisert, elegant ved omhyggelig utbrodering av detaljene. Disse stilartene utfordret ikke heraldikken til å finne en kunstform med egen uttrykksmåte, men overlot den til å bli en uselvstendig del av tidens avbildningskunst.

Religiøse allegorier som kjennes godt i tidens kirkedekorasjoner⁸) opptrer i alle samfunnslags våpen på 1600-tallet, men går etterhvert over til særlig å finnes i geistlighetens våpen. Dødningshodet over de krysslagte knokler er et «memento mori», som drastisk minner om alle tings forgjengelighet (føres i dag f. eks. av *Heiberg* og *Saxe*). Håpet om et liv etter døden symboliseres ved at tre planter spirer fra dødningskallen (f. eks. *Bentzen, Klingenberg*) — oftest er det tre roser med stilker og blad. Symbolikken om evnen til grokraft under nye forhold, i voksende planter, kan være en årsak til at flere utenlandske slekter opptok de tre roser med stilker og blad i sine våpen da de kom til Norge (f. eks. *Bruenech, Cappelen, Fabricius, Michelet, Rode*). Religiøse symboler er duen med oljekvisten, som kjennes fra så mange våpen, lammet med korsfanen og pelikanen som mater ungene med sitt blod.

Påpasselighet og årvåkenhet som var viktige egenskaper for embetsmennene, fikk sitt symbol i tranen med stein i løftet klo. Allerede i oldtiden fortaltes sagn om når traneflokkene står sovende i vannet, skal det være én som er vaktpost og står med en stein i kloen. Hvis vakten sovner eller noe skjer, slippes steinen med et plask og dermed blir hele traneflokken varslet.

Nærliggende symbol for juridiske embetsmenn var fru *Justitia*, eller bare hennes vekt og sverd. Hånd med fjærpenne illustrerte tydelig en «pennefører» mann.

Seglet til Jacob Aars († 1807) som kom fra Jylland til Christiania 1757. Han ble prokurator 1769 og sorenskriver 1774. Figurene er allegorier til hans liv, men seglet brukes også i dag som slektssegl. (Slekten Aars i Norge, Oslo 1950.) (Foto: Riksarkivet.)

Seglet til Jon Jacobson († 1808), sysselmann i Vadla, Island. Hans sønn Gisle Johnson († 1829 i Moland) kom fra Danmark til Norge 1789. Seglet brukes i dag av hans etterkommere med den enkeltes initialer i skjoldet. (Opplysninger fra slekten.) (Foto: Riksarkivet.)

De verdslige allegorier er velkjente fra tidens bildende kunst og litteratur — ofte er de mindre egnet til å bli gjengitt som heraldikk⁹). I seglene kunne de bli gjengitt i en komplisert symbolsk oppstilling uten at den heraldiske ramme med skjold og hjelm ble trukket inn. På slutten av 1700-tallet ble mange våpenfigurer tatt ut av skjoldet, satt sammen med allegorier og ornamenter rundt en kartusj eller oval — som et skjold — hvor eierens initialer var plassert.

Sjøfarere og i særlig grad handelsmenn førte fra første del av 1600, ofte fru *Fortuna* som sitt symbol. Hun var lykkens gudinne og dermed passende beskytter av sjøfart og handel. Svingende et skipsseil over hodet, gjengis hun mens hun trår på hele universet i form av en kule, eventuelt utstyrt med vinger som viser lykkens raske omskiftning. «Fortuna» var også et vanlig skipsnavn på den tid. Handelens gud er *Merkur* med vinget slangestav, men han opptrer neppe overhodet i skjold og ses bare sjelden som skjoldholder. *Æskulapstaven* er heller ikke vanlig. Derimot ses ofte som verdslig symbol for håpet, *Spes*, — en kvinne med anker og due i hver sin hånd (f. eks. *Anker, Krag, Mohn, Winsnes*).

Yrkessymboler kjennes i mange våpen. *Fabian Stang* († ca. 1700) som var murmester og festningsbygger, førte i segl passer og vinkelhake. *Berner* er en slekt som i flere generasjoner var garvere og i sitt skjold fører typiske garverredskaper. Militære tok som hjelmtegn den harniskklede arm med sverd eller sabel, i slående mange tilfelle.

Hjorten som springer fram fra ett eller flere trær, opptrer i mange 1600- og 1700-talls våpen ikke bare i Norge. Den kan symbolisere den som makter å bryte ut fra villnisset og til åpen mark. Symbolet kan for den enkelte som tok våpnet, ha hatt en sosial, nasjonal, religiøs eller annen betydning. For å kunne tolke symboler og allegorier er det nødvendig å sette dem i sammenheng med tidens tankeverden. Våpnet kan bli illustrasjon av idealer, tro og oppfatning av liv og skjebne hos dem som valgte seg symbolene. Heraldikken vil på den måte utdype vår kunnskap om tidligere tiders mennesker, og om de motiver disse kan ha hatt for sine handlinger.

Mange meninger kan være lagt i «talende våpen» som inneholder mer eller mindre lettfattelige navnebruser. Fra heraldikkens første tid, og i alle land, har det vært populært å velge

figurer som skal være avbildninger av navn, selv om det kunne skje med sviktende kjennskap til navnets etymologi.

Flere adelige slektsnavn inneholder betegnelsen «skjold» og «hjelm» samt navnet på en figur i våpnet. Her er navnet dannet av våpnet, mens det omvendte gjerne ses i slekter som ikke har vært adlet. Av de gamle adelsnavn er flere dannet av det skjoldmerket som ble ført (f. eks. *Huitfeldt*).

Uten beviser for noe slektskap, bare på grunn av tilfeldig navnelikhet, ble det i Norge tatt i bruk svært mange adelige slekters våpen etter hvert som de ble publisert i store verker, fra 1700-tallet. Særlig var denne tendensen tydelig etter at «*Lexicon over Adelige Familier i Danmark, Norge og Hertugdømmerne*» ble begynt utgitt i København 1782, med siste hefte utgitt i 1813. Det er ikke få norske slekter som i dag har samme navn og våpen som kjente utenlandske eller utdødde slekter, uten at de kan bevise noen genealogiske forbindelseslinjer. En slik tendens er det sterkt å håpe ikke vil bli markert etter at NORSKE SLEKTSVAPEN er utgitt. Betrakningene over retten til å ta seg våpen, gjengitt på følgende sider, bør bli nøye overveid.

Forsegling med lakk av vanlige brev tok slutt i de første tiår av 1800. En viktig daglig kontakt med slektsvåpen gikk da tapt, og under påvirkning av forholdene i utlandet, festnet oppfatningen seg av våpenskjold som forbeholdt visse samfunnsklasser. *Grunnloven av 17. mai 1814* er beseglet med Eidsvollsmennenes segl som har initialer, allegorier samt adelige og borgerlige slekters våpenskjold, sammen med den enkeltes signatur. Noen få tok det ikke mer høytidelig enn at de lånte en annens signet, da de ikke hadde et eget med seg. De fleste hadde imidlertid tatt med seg sitt signet, og seglene viser ennå så sent ofte en kunstnerisk kvalitet på linje med det beste i samtiden.

Retten til å ta et slektsvåpen

Om våpnets form og utstyr virker tiltalende og navnet til slekten som fører våpnet er det samme som ens eget, er det ikke nok til at en kan ta et våpen i bruk. Norsk lovgivning regulerer ikke direkte hvem som har rett til å bruke et slektsvåpen; visse retningslinjer kan likevel settes opp for hvilke våpen som kan tas eller som kan overtas fra forfedre. Avgjørende er oppfatningene i heraldiske fagkretser i samspill med analogier fra gjeldende lover på nærliggende felter. Nedenfor gjengis eksempler på analogier som det kan være naturlig å trekke.

Våpen ervervet gjennom avstamning.

«En uberettiget benyttelse av familievaaben vil visselig ansees som retsstridig», uttales det i forarbeidene til den norske varemerkelov av 1910¹⁰), som forarbeider til någjeldende *varemerkelov av 3. mars 1961* viser til. Hva er så «en uberettiget benyttelse» og hva er rettmessig bruk? En dansk jurist skrev i 1958 at «I Norge har vedkommende statsråd på forespørsel opplyst, at slægtsvåben formentlig måtte nyde samme rettsbeskyttelse som slægtsnavnet»¹¹). Sveriges statsheraldiker, fil. lic. og jur. kand. *C. G. U. Scheffer*, har opplyst at i hans land blir analogier trukket med gjeldende navnerett i spørsmål om retten til slektsvåpen.

Slektsnavnet erverves fra farsslekten ved fødselen, hvis ikke særlige forhold tilsier noe annet, og det samme skjer med slektsvåpnet. En slekt er etter vanlig oppfatning en gruppe med felles slektsnavn og som agnatisk nedstammer fra en felles stamfar.

Slektsvåpnet ervervet fra *farsslekten* bør normalt ikke bli endret vilkårlig ved en heraldisk differensiering. En mer personlig utgave av våpnet til eget bruk, kan lages ved at figurene og hjelmkleddet gis en individuell utføring som sterkt kan skille en tegning fra en annen.

Fra middelalderen og opp til vår tid kjennes en viss bruk av våpnet til *morsætten* og ætten til *forfedre gjennom kvinneledd*. I noen tilfelle kan det trolig sies å være hjemmel for en slik bruk i *loven om personnavn av 29. mai 1964*.

Så sant «ikkje særlege grunnar er imot det» er det en kurant

Segl med kombinasjonsvåpen Mohn og Konow brukt av slekten *Rieber-Mohn*. (Riksarkivets seglsamling, Oslo.)

sak å få morens slektsnavn, etter navnelovens § 9 nr. 1, og det vil kunne tenkes at morens slektsvåpen da kan tas uendret. Hvis farsvåpnet ønskes brukt i denne situasjon, fordi morens slekt ikke har våpen, eller av andre grunner, bør farsvåpnet brukes slik at det ikke blir identisk for personer med to forskjellige slektsnavn. Mors- og farsvåpnet kan mer fordelaktig kombineres, eller farsvåpnet endres i detaljer og farger — «differensieres» — eller få tillagt bifigur(er) — «briseres».

Når farens slektsnavn brukes på vanlig måte, bør morens slektsvåpen ikke bli brukt. Har faren ikke slektsvåpen, eller det ikke ønskes brukt, kan det lages et nytt våpen som kan hente enkelte deler fra morsvåpnet.

Hvis noen vil bruke et dobbeltnavn, skal det vanligvis være med morens eller farens navn som mellomnavn, etter navnelovens § 16. Mellomnavnene går normalt ikke i arv. Hvor det er særlig ønske om det, kan barna bruke de to slektenes våpen kombinert i ett skjold — eventuelt morsvåpnet tydelig differensiert, hvor faren ikke fører våpen.

Slekten *Rieber-Mohns* våpen er et interessant tilfelle fra forrige århundre. Den agnatiske slekt *Mohns* våpen brukes i dag i kløvd skjold kombinert med slekten *Konows* våpen. Moren til den som tok navnet *Rieber-Mohn*, var av slekten *Rieber* som ikke førte våpen, og hustruen var født *Konow*.

Slekter med arvelige dobbeltnavn fra før navneloven av 1964, fører i dag ofte bare den ene slektens våpen, selv om begge slekter er våpenførende (f. eks. *Munthe-Kaas*, *Tybring-Petersen*).

Erverv av våpen på annen måte enn gjennom avstamning.

Enhver kan nok ta seg et våpen, men for at våpnet kan påregnes beskyttelse mot at andre tar det eller misbruker det, stilles en rekke krav til dets utseende. Heraldikkens fargeregler, komponeringsregler og andre tradisjoner bør nøye bli fulgt i nye våpen. Våpnet må ikke være det samme som andre personer og institusjoner fører i Norge, men må heller ikke være maken til mer kjente utenlandske slekter og institusjoners våpen.

I *straffeloven av 22. mai 1902* forbys det i § 328 at noen «uheimlet bruker norsk eller utenlandsk offentlig våpen, merke eller segl, eller noe våpen, merke eller segl som lett kan forveksles med slike». Varemerker som inneholder norsk eller internasjonalt offentlig våpen, flagg, segl eller merke, samt utenlandsk statsflagg, hindres fra registrering etter *varemerkeloven av 3. mars 1961* § 14 nr. 3.

Nytt slektsnavn får ikke navnebevilling hvis det likner «allment kjent firma, varemerke eller anna kjenneteikn som er verna her i riket... og det kan reknast med at rettkomne interesser lid skade om søkjaren får namnet», etter loven om personnavn § 8. Analogien til slektsvåpen er her så klar at den gir seg selv; slektsvåpen av denne art må ikke tas i bruk.

«Historiske, utdøydd eller utalandske namn, når namnet er vanleg kjent her i riket» gis det normalt ikke bevilling til, etter navnelovens § 6 nr. 3 — slike våpenskjold må heller ikke tas i bruk.

«Namn med utalandsk klang eller skrivemåte» gis det ikke bevilling til, etter navnelovens § 6 nr. 1. Våpenskjold med utenlandsk preg i sammensetning og valg av figurer, bør ikke uten særlig grunn tas i bruk. Det kan neppe påregnes rettsbeskyttelse for nye våpen med komplisert oppbygging, stort antall felter eller utenlandske, lokale symboler.

«Eit namn som høyrer til dei meir vanlege» bør det ikke gis navnebevilling til, etter lovens § 7, med mindre «søkjaren har ein rimeleg tilknytning til namnet». For å unngå forvekslinger bør ikke våpen med de vanligste figurer og farge- og metall- (tinktur-) sammensetninger bli tatt.

Ved *ekteskap* kan våpen erverves, fordi hustruen i dag som oftest bruker ektemannens slektsvåpen. Fra gammel tid er det vanlig å sidestille ektefellenes to skjold i et «alliansevåpen». Tidligere beholdt høyættede fruer slektsnavnet etter at hun var blitt gift, og det var da naturlig at hun også fortsatte å bruke sitt eget slektsvåpen for sin person.

En gift kvinne har adgang til å bære sin fars slektsnavn, etter navnelovens § 4, og hun bør da også bruke farens slektsvåpen fortsatt. Hvis mannen har et slektsvåpen, bør hun i dette tilfelle ikke bruke det på annen måte enn i et alliansevåpen med to skjold.

Bruker hustruen farens slektsnavn som mellomnavn, etter navnelovens § 16 nr. 4, kan kløvd skjold med begge våpen kombinert, mannens våpen i 1. felt, brukes som hustruens personlige våpen.

Adopterte har rett til slektsnavnet til adoptanten, etter navnelovens § 3. For retten til slektsvåpen bør det samme gjelde — tilsvarende bør det dessuten være ved *ste- og fosterbarn* som etter navnelovens § 9 nr. 2, har fått rett til ste- og fosterforeldrenes navn, når disse har samtykket. I Danmark er oppfatningen at en som ikke er født i ekteskap, ikke kan få en adelig slekts våpen uten ved myndighetenes bevilling¹¹).

Retten til slektsnavn tapes, etter navnelovens §§ 11—12, ved skilsmisse og opphevet adopsjon. Det virker naturlig at det samme bør gjelde for slektsvåpen.

Praktisk bruk av slektsvåpen

Gravering, plastisk utføring og maling av våpen er kvalitetsarbeide som kan falle kostbart. Bruken av slektsvåpen i dagliglivet innskrenkes ved siden av de økonomiske hensyn, også av frykten for å opptre udemokratisk. Dette er et feilsyn i Norge hvor enhver kan ta seg et våpen som kan illustrere helt ulike livsoppfatninger, idealer og yrker.

Komplett våpenskjold med skjold, hjelmtegn og hjelmklede fra hjelmen, bør brukes når det er plass nok til at detaljene tydelig kan gjengis. Plasseringen må skje under hensyn til våpnets egen verdighet.

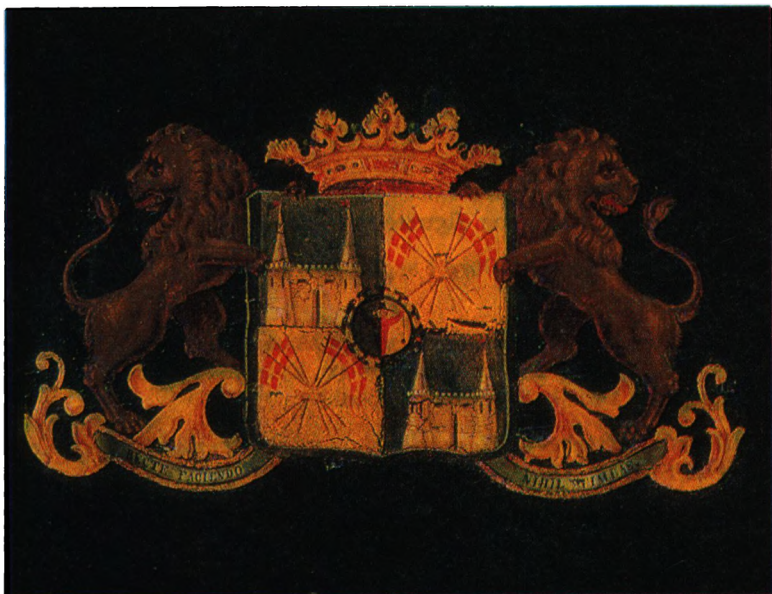
Skjold og hjelmtegn kan også brukes hver for seg som egne merker. Etter vanlig oppfatning er skjoldet våpnets viktigste del, men i England er hjelmtegnet — the crest — vanligvis brukt når ikke hele våpnet tas med. Skjold med svevende hjelmtegn over, er en britisk, forkortet tegnemåte, som neppe bør overføres hit uten videre, selv om den var alminnelig i forrige århundre også i Norge. Våpnet uten hjelmklede, bare med skjoldet, hjelmen og dens tegn, er en tegnemåte fra forrige århundre, og tilrås ikke i dag.

Skjoldet er en av flere rammer som kan settes om våpnets hovedinnhold. Figurene kan også være frittstående eller settes på flaggduk.

Særlig under verdenskrigen 1940—45 ble bokeiermerker, ex libris, populære i Norge. Som hovedmotiv eller bimotoiv er våpen brukt på ex libris siden middelalderen. I en slags heraldisk høflighet mot bokens tittelside kan hele våpnet vendes mot den.

En som har laget seg ex libris i nyere tid, er FN's tidligere generalsekretær, Trygve Lie. Det viser på rød bunn krysslagt dirigentklubbe og fjærpenn, over kryssingen er stillt et opprett sverd, alt står mellom fire firbladinger og er i hvit farge. Bortsett fra blomstene henger dette merket i et skjold som Trygve Lies våpen, fordi han er storkorsridder av Dannebrogordenen, i Fredriksborgs slottskirke, Hillerød, Danmark.

Det er utallige måter å bruke et våpen på, og utføring bør variere etter materiale og størrelse. Stilistisk form bør være overensstemmende med omgivelsene og personlig smak. Selv om våpnet ikke alltid skal være henvist til høytidelig sammenheng, har det krav på respekt på samme måte som skal bli vist nasjonalsymbolene, riksvåpnet og flagget.

Tidligere tiders bruk av våpen: på vogndøren til stattholder, grev *Herman Wedel Jarlsberg* († 1840). (Vogn på Norsk Folkemuseum, Bygdøy.) (Foto: O. Væring.)

EX LIBRIS
TRYGVE LIE

Våre dagers bruk av våpen: figurene uten skjold i ex libris for *Trygve Lie*. (Gjengitt med velvillig tillatelse av Trygve Lie.)

Henvisninger

- 1) H. J. Huitfeldt-Kaas: *Norske Sigiller fra Middelalderen*, Oslo 1899—1950 (med navne- og figurregister).
- 2) Hallvard Trøtteberg: *Borg, i segl, mynt og våpen*, Oslo 1967 (med sakregister).
- 3) A. Thiset og P. L. Wittrup: *Nyt dansk Adelslexikon*, København 1904, H. Storck: *Dansk Vaabenbog*, København 1910, og P. B. Grandjean: *Dansk Heraldik*, København 1919.
- 4) Hallvard Trøtteberg: *Norske by- og adelsvåben*, utgitt av Kaffe-Hag A/S, Oslo 1933.
- 5) Hans Krag: *Tømmermerker og bomerker*, Heraldisk Tidsskrift, hefte 2, side 53, København 1960.
- 6) Knut Robberstad: *Fyrelesingar um retts saga i millomalder og nytid*, 4. utgåve, side 19, Oslo 1966, og H. F. Bilsted: *Officers-Adel og «von»*, (dansk) Militært Tidsskrift, 33. årgang, spalte 354, København 1904.
- 7) Hans Krag: *Norsk heraldisk mønstring fra Frederik IV's regjeringstid 1699—1730*, Drøbak 1942 — Kristiansand S. 1955. Se også henvisning 5 og Hans Krag: *Nogen norske seglmerker fra omkring år 1700*, Heraldisk Tidsskrift, hefte 4, side 157, København 1961.
- 8) Maren-Sofie Røstvig: *Motiver på vandring*, Foreningen til norske fortidsminnesmerkers bevarings årbok 1953, side 85, Oslo 1953.
- 9) Arthur Henkel og Albrecht Schöne: *Emblemata — Handbuch der Sinnbildkunst des XVI. und XVII. Jahrhunderts*, Stuttgart 1967.
- 10) *Love med tilhørende forarbeider 1910*, bind I, nr. 17, lov 2. juli 1910 (nr. 4) om patenter. Forarbeider, bilag III, side 51, Kristiania 1910. Se også: Hallvard Trøtteberg: *Statens forhold til heraldikken i Norge*, Meddelanden från Riksheraldikerämbetet VII, Malmö 1938.
- 11) Ernst Verwohlt: *Dansk Vaabenret*, (dansk) Personalhistorisk Tidsskrift, XIII. Række, 6. Bind, side 1, København 1958.

KOMMENTARER TIL OPPLYSNINGENE OM SLEKTENE

Kriterier

De slekter hvis våpen er tatt med, har brukt våpnet første gang for minst 100 år siden. Slektene har spilt en viss rolle i norsk samfunnsliv i tre eller flere generasjoner. Medlemmer av slektene lever i Norge i dag.

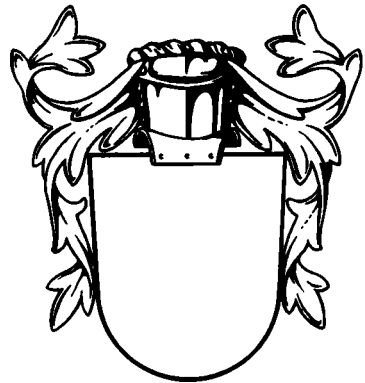
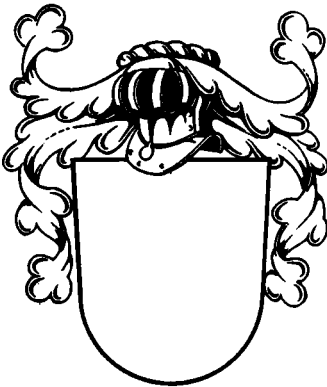
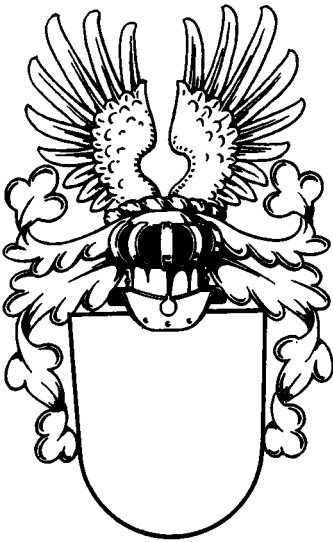
Med slekt menes avstamming i mannslinje. Hvis våpen er tatt fra inngiftet kvinne, må slekten etter å ha tatt dette ha kvalifisert seg for kriteriene. Det samme gjelder hvis slekten har tatt våpen fra en annen slekt uten å ha sannsynliggjort slektskap. Da er kriteriet dessuten at våpnet blir ført endret i detaljer.

Hvis slekten går inn under kriteriene, men ikke er tatt med, beklages dette sterkt med den forklaring at opplysninger om slekten ikke har vært umiddelbart tilgjengelige. Slekten vil da tas med i en eventuell ny utgave.

Skjold.

Grunnlaget for tegningen har vært våpnet slik slektsmedlemmer selv har brukt det i segl, ex libris, gravyrer eller liknende. For å få en moderne og heraldisk korrekt stil er motivene forenklet og naturalismer korrigert. Hver tegning er den utførende kunstners helt personlige tolkning, som bare er en av de mange mulige. Tegnerens signatur er satt i parentes under tekstene.

Den gjengitte skjoldform er uvanlig, men valgt for å markere at utføringen er ny og ingen kopi av gammelt. Til skjoldet hører vanligvis som fast utstyr: hjelm med nedhengende, oppfликт hjelmklede og på hodet hjelmtegnet. Skjoldet kan imidlertid også brukes uten dette utstyr.

Hjelman med hjelmkledet og hjelmtegnet hører vanligvis med til et våpenskjold. Hvis hjelmtegnet egner seg til å bli gjengitt slik at det ses fra siden, kan hjelman stilles på skrå. Skjoldene i boken kan settes inn i disse sjablonene. Hjelmtegnet kan tegnes inn på den måte vingene og vesselhornene vises her. Hjelmkledet og vulsten skal utvendig ha skjoldets hovedfarge og være føret med det dominerende metall i skjoldet. (Tegninger av heraldikeren Jan Raneke, Lomma, Sverige.)

Våpenbeskrivelser.

Terminologien følger den som er brukt i heraldisk litteratur og i leksikonartikler. Nærmere begrepsforklaringer er utelatt fordi hvert våpen illustreres med skjoldtegn. Figurregistret kan brukes til sammenlikninger. Bare de viktigste varianter av tinkturer og figurer nevnes. På grunn av uensartet kildemateriale kan tinkturene være usikre. Dette markeres da med (?).

Heraldisk høyre og venstre er omvendt av hva tilskueren ser.

Slektshistorie.

For slekter av norsk opprinnelse nevnes eldste kjente stamfar, og for innvandrete slekter nevnes innvandrerens. Ved begge kategorier nevnes første kjente hjemsted samt når våpnet eller deler av det kom i bruk. Det gjøres oppmerksom på at hovedsaken har vært å fastslå om slekten kommer inn under kriteriene. Både stamfar og våpenføring kan derfor ofte føres lenger tilbake.

Kilder.

Riksarkivets seglsamlinger, norsk heraldisk og genealogisk litteratur samt enkelte utenlandske samleverk har vært gjennomgått, og disse kilder oppgis når de har inneholdt relevante opplysninger om slekt og våpen. Ved noen slekter beror utrykte kilder hos slekten selv. Disse kilder er da forsøkt kontrollert.

SKJOLDENE ER TEGNET AV:

- IA** = *Inger Cecilie Anker*
KB = *Katja Blom*
HC = *Hans A. K. T. Cappelen*
OF = *Odd Fjordholm*
HG = *Harald M. Gram*
HK = *Hans Krag*
KK = *Kirsti Krogvik*
LL = *Lucie Lovén*
KN = *Karen Neumann*
NR = *Nini Aars Rynning*
HT = *Hallvard Trætteberg*
OW = *Olaf E. Wiull*

SKJOLD OG OPPLYSNINGER OM SLEKTENE

I rødt en gull lindorm og i en blå bord vekselvis åtte liljer og åtte gående løver, alle gull. På hjelmen en kront gullplettet svart lindorm med gullskjeftet sølvsverd i høyre klo.

DEVISE: *Opes industria parit* (flid skaper rikdom).

I segl varierer antallet liljer og løver.

Niels Aall av dansk slekt, kom til Norge fra London 1712, og førte våpnet i segl.

Kilde: H. K. Steffens: *Slægten Aall*.

Tillæg I. Oslo 1927.

(HC)

Aall

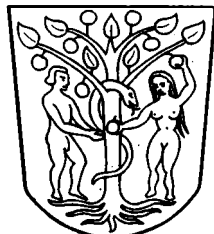
I sølv et epletre med en slange om stammen og under det Adam som mottar eplet av Eva, som med venstre hånd tar et eple fra treet, alt naturfarget. På hjelmen to sølv vinger.

I segl er også brukt treet med slangen i et hjerteskjold, holdt av Adam og Eva.

Mathias Abel († 1664 i Trondheim) kom fra Danmark. Våpnet er ført fra 1690-årene av etterkommerne.

Kilde: S. H. Finne-Grønn: *Abel, den store Matematikers Slægt*, Christiania 1899. *Vaabenførende Slægter i Danmark*, København 1946.

(HG)

Abel

Angell

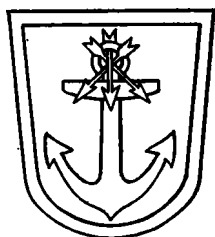
I blått to utadvendte sølv fiskekroker, mellom dem og på hver side to femoddede gull stjerner. På hjelmen en liggende sølv måne under en femodded gull stjerne, alt mellom to sølv vinger.

I slekten også ført andre våpen.

Flere med navnet *Angell* kom til Trondheim fra Slesvig i siste halvdel av 1600-årene. Våpnet er ført fra samme tid.

Kilde: Hans Krag: *Angell*. Claus P. Angells slekt, Drøbak 1949. Vaabenførende Slægter i Danmark, København 1946. Trondhjemske Samlinger, Trondhjems historiske Forenings Arsskrift 1947, Trondheim 1947.

(HC)

Anker

Gull rand; i rødt et svart anker med gull stokk og gjennom ringen stukket tre krysslagte svarte piler. På kront hjelm en seksodded gull stjerne mellom et vesselhorn delt i rødt, gull og sølv og et delt i sølv, gull og rødt. Som skjoldholdere en bjørn og en ulv, begge naturfarget og tilbake-seende.

Til devise er brukt: *Gloria ex utile* (ære av det nyttige).

Erich O. Ancher († 1699) kom fra Gøteborg til Christiania. Flere av hans sønnesønner og sønnesønns sønner ble adlet

14/1 1778 og 28/5 1790 med dette våpen og navnet *Anker*. Før adlingen førtes i skjoldet anker under to stjerner og på hjelmen Spes mellom to hjortehorn.

Kilde: Danmarks Adels Aarvog, København 1952. Hugo Høgdahl: Norske ex libris og andre bokeiermerker, Oslo 1946. Heraldisk Tidsskrift, hefte 15, side 233, København 1967.

(HG)

Delt i gull og blått; i 1. felt en tretårnet (blå?) borg, i 2. felt en nedvendt pil i en spent bue (alt gull?). På hjelmen en nedvendt (gull?) pil i en spent (gull?) bue mellom to blå flagg og to oppstikkende svarte(?) lansespisser(?)

Også ført flaggene med kors.

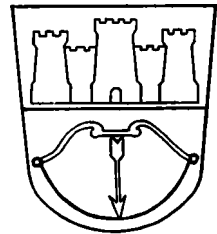
Peter Arboe († 1761) kom fra Danmark til Strømsø. Navnet skrives i dag *Arbo*.

Kilde: Wilhelm Lassen: Norske Stamtavler, Christiania 1868. H. Krog Steffens: Norske Slægter, Kristiania 1912.

(HG)

I blått en naturfarget villmann med i høyre hånd en gull lenke med en opprett brun bjørn, og i venstre hånd en nedvendt klubbe. På hjelmen en oppstigende naturfarget villmann, som holder en åtteoddet gull stjerne over seg.

I våpnet er også ført mann i uniform, og på hjelmen to oppstigende bjørner.

Arbo

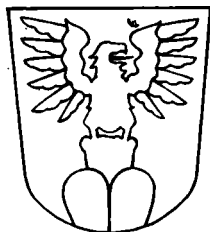

Arctander

Niels Lauritssønns († 1552 i Trondheim) sønner tok navnet *Arctander*. Våpnet ført fra første del av 1700-tallet.

Kilde: M. Arnesen og I. H. Breder: *Stamtavler over familien Breder og de med den beslægtede Familier Preus og Arctander, Kristiania 1876. Vaabenførende Slægter i Danmark, København 1946. Hans Krag: Norsk heraldisk mønstring fra Frederik IV's regjeringstid 1699—1730, Drøbak 1942 — Kristiansand S. 1955.*

(HG)

Arentz

I blått en tilbakeseende svart ørn på et grønt berg. På hjelmen en sittende, tilbakeseende svart ørn.

På hjelmen føres også en pelikan som med sitt blod mater ungene, eller fem strutsefjær.

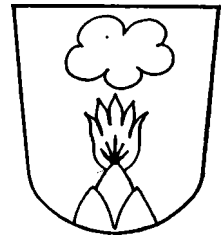
Peter Henriksøn Arentz († 1710) i Kvinherad, muligens av tysk slekt, førte i skjoldet pelikanen som mater ungene med sitt blod. Våpnet med ørnen er ført fra midten av 1700-tallet.

Kilde: Wilhelm Lassen: *Norske Stamtavler, Christiania 1868. O. Delphin Amundsen: Slekten Arentz i Norge, Oslo 1955. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.*

(LL)

I blått et grønt(?) berg med gull(?) flammer under en sølv sky. På hjelmen en arm kledt i blått og holdende en fakkel.

Colbjørn på Berger (ca. 1593), Grue, hvis sønn *Torsten Colbjørnsen* († 1669) ble gift på *Arneberg*, Hof, Solør. Dennes sønn *Arne Torstensen* tok navnet, mens broren *Colbjørn Torstensen* († 1720) er stamfar for slekten *Colbjørnsen*.

Arneberg

Kilde: Wilhelm Lassen: *Norske Stamtavler*, Christiania 1868. *Norsk Slektshistorisk Tidsskrift*, Bind VIII, side 97, Oslo 1942 og Bind XVII, side 171, Oslo 1960. (LL)

I blått en flygende gull due med grønn laurbærkrans i nebbet over et grønt berg. På hjelmen en grønn gran.

Arne O. Grinder († ca. 1689), Grue, hvis sønnesønns sønn *Ole Arntzen* († 1811), tok navnet og våpnet.

Arntzen

Kilde: K. A. Nøkleby: *Tillegg til stamtavle over familien Arntzen*, Oslo 1938. *Vaabeførende Slægter i Danmark*, København 1946. (LL)

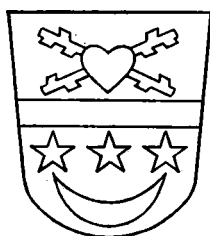
Astrup

I blått to krysslagte sølv fisker. På hjelmen to krysslagte sølv fisker.

Også ført andre våpen.

Nicolai Astrup († 1743) kom fra Danmark til Norge og førte et annet våpen. Hans agnatiske stamfar i 6. ledd *Troels Winther* († 1514) førte våpnet, som senere er tatt opp av slekten.

Kilde: O. Delphin Amundsen: *Slekten Astrup*, Oslo 1955. Hans Krag: *Norsk heraldisk mønstring fra Frederik IV's regeringstid 1699—1730*, Drøbak 1942 — Kristiansand S. 1955.

Aubert

I blått en gull bjelke fulgt over av et rødt hjerte lagt på to krysslagte, avhuggete og kvistete gull vinstokker, og fulgt under av en liggende sølv måne under tre femoddede gull stjerner stille i bjelke. På hjelmen et rødt hjerte lagt på to krysslagte, avhuggete og kvistete gull vinstokker.

Benoni Aubert († 1832) av opprinnelig fransk slekt, kom fra Danmark til Norge og førte våpnet.

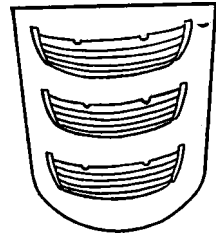
Kilde: *Skandinavisk Vapenrulla*, hefte 6. Malmø 1966.

(LL)

I gull tre blå(?) båter. På hjelmen en fem-oddet gull(?) stjerne over en blå(?) båt, mellom et gull(?) vesselhorn og et blått(?).

Daniel Baade († 1769), Trondheim, hvis sønn brukte våpnet i segl 1787.

Kilde: T. Baade: Baade-slekta, Oslo 1949. (HG)

Baade

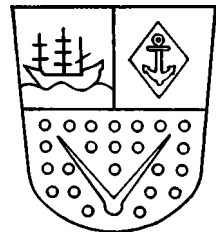
Delt og øverst kløvd i sølv og blått; i 1. felt et tremastet brunt(?) skip i blå(?) strøm, i 2. felt en sølv rute belagt med et blått(?) anker, 3. felt i sølv bestrødd med blå(?) kuler en blå(?) passer.

Også ført med 2. og 3. felt i delt skjold og skipet på hjelmen.

Hans Simonsen (midten av 1600), Holmestrand, var far til *Jan M. Backer* († 1713), som tok navnet, og førte en sittende fugl i segl.

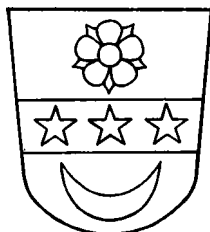
Den sistes sønnesønns sønn, Ole B. førte i 1757 2. og 3. felt i delt skjold og skipet på hjelmen.

Kilde: Z. Backer: Stamtavle over Familien Backer, Larvik 1878. Norsk Slekthistorisk Tidsskrift, Bind IV, side 184, Oslo 1934. Riksarkivets (H. Ruis) seglsamlinger, Oslo. Opplysninger fra slekten. (HG)

Backer

Bang

Delt i gull og blått av en sølv bjelke belagt med tre femoddete gull stjerner; i 1. felt en rød rose, i 2. felt en liggende sølv måne. På hjelmen tre krysslagte grønne palme-grener.

Hjelmen føres også kront og med en harniskkledd arm med et sverd. Føres også med to engler som skjoldholdere.

Hans Bang († 1815) kom fra Randers til Drammen og førte våpnet.

Kilde: Elisabeth Fougner: Mægler og Stads capitaine Thomas Bangs efterkom-mere, Bergen 1932. Vaabenførende Slægter i Danmark, København 1946.

(LL)

Barnholdt

I sølv en opprett, svart bjørn som støtter seg mot et grønt tre. På hjelmen en opprett svart bjørn som støtter seg mot et grønt tre.

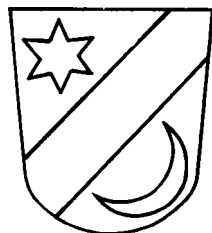
Også ført med bjørnen mot en avhugget og kvistet stamme.

Caspar Barnholdt († 1671 i Skien) kom fra Flensburg og førte våpnet, men med oppstigende bjørn på hjelmen. Fra 1700-tallet føres bjørnen mot treet også på hjelmen. En agnatisk gren bruker navnet *Skar*.

Kilde: J. A. Schneider: Fra det gamle Skien, Bind I, Skien 1914. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. Opplysninger fra A. L. Barnholdt Skar, Oslo.

(OF)

Delt i rødt og blått av en sølv venstre-skråbjelke; i 1. felt en seksoddet gull stjerne, i 2. felt en venstreskråstilt sølv måne. På hjelmen en oppstigende svart-kledt bergmann med i høyre hånd en sølv-øks over skulderen og i utstrakt venstre hånd en gull stjerne.

Barth

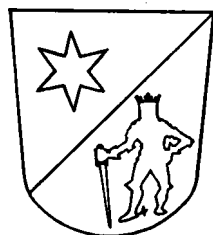
Daniel Barth († 1650) kom fra Sachsen til Norge i 1627, og førte i skjoldet bare stjerne og på hjelmen en oppstigende kvinne med stjerne i utstrakt hånd. Det sammensatte våpen ført fra første del av 1700-tallet.

Kilde: M. Sundt: *Stamtavle over Familien Barth*, Christiania 1891. *Vaabenførende Slægter i Danmark*, København 1946.

Hans Krag: *Norsk heraldisk mønstring fra Frederik IV's regjeringstid 1699—1730*, Drøbak 1942 — Kristiansand S 1955.

(HC)

Venstreskrådelt i rødt og sølv; i 1. felt en seksoddet sølv stjerne, i 2. felt en kront, harniskkledd svart mann med i høyre hånd en nedvendt svart(?) lanse og venstre hånd i siden. På hjelmen en kront, svart mann kledd i harnisk, med i høyre hånd en nedvendt svart(?) lanse og venstre hånd i siden.

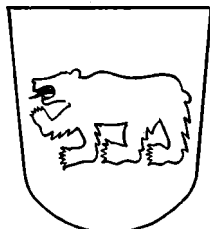

Bassøe

Mannen også ført med rød våpenkjortel og på hans hjelm tre strutsefjær(?).

Peter Hieronymussen Bassos († 1740 i Halden) sønn førte våpnet. Navnet senere endret til *Bassøe* og *Bassø*.

Kilde: Hans Bassø: *Stamtavle over Familien Bassøe, Christiania 1899. Vaabenførende Slægter i Danmark, København 1946.* (HG)

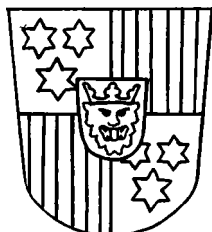
Beer

I sølv(?) en gående svart(?) bjørn. På hjelmen en oppstigende bjørn.

Henrik Larsen Beer († 1710 i Kristiansand S). Våpnet kjent fra første del av 1700-tallet.

Kilde: Johannes Beer: *Om familien Beer i Norge, Kristiania 1912. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.*

(LL)

Beichmann

Kvadrert i blått og svart; i 1. og 4. felt tre (2. 1.) seksoddete gull stjerner, i 2. og 3. felt tre sølv pæler; i rødt hjerteskjold et kront gull leopardhode. På hjelmen en oppstigende naturfarget villmann med i høyre hånd en klubbe over skulderen og venstre hånd i siden.

Også ført uten hjerteskjoldet.

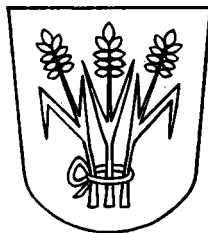
Ulrik Friderich Beichmann († 1774) kom fra Danmark til Norge og førte våpnet, som er det samme som våpenbrev-slekten (13/2 1680) Brügmanss.

Kilde: *Norsk Tidsskrift for Genealogi, Personalhistorie, Biografi og Literærhistorie, Bind III, side 281, Oslo 1926. Heraldisk Tidsskrift, hefte 2, side 47, København 1960.*

(HC)

I sølv tre grønne aks bundet sammen med et blått(?) bånd. På hjelmen tre grønne aks bundet sammen med et blått(?) bånd.
Niels B. Bendz († 1825) kom fra Fyn til Larvik og førte våpnet.

Kilde: Axel Kielland: Familien Kielland med dens kognatiske Ascendents, Christiania 1897. Riksarkivets seglsamling, Oslo. (LL)

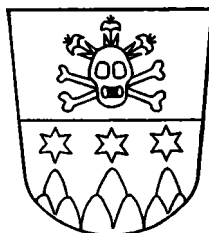
Bendz

Delt i purpur og blått; 1. felt tre naturlige liljer med stilker og blad fra et dødningshode lagt på to krysslagte knokler, alt sølv, i 2. felt tre sølv berg, hvert under en seksoddet gull stjerne. På hjelmen tre naturlige sølv liljer med grønne stilker og blad.

Mogens Lauritzson († 1726) til Linderud førte i skjold roser på dødningshode. Hans sønnesønn *Mogens Bentzen* († 1770) førte våpnet.

Kilde: Heraldisk Tidsskrift, hefte 16, side 264, København 1967.

(LL)

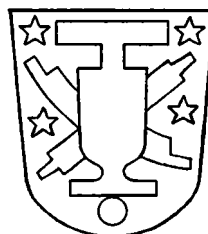
Bentzen

Krysslagt fals, glittestein og skavjern fulgt av fire femoddete stjerner. På hjelmen en halv, armeløs kropp mellom to vinger. (Tinkurerer ukjente.)

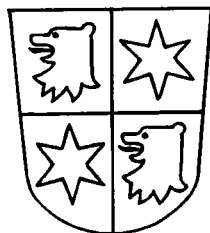
Morten Berner († 1729), Christiania, trolig av tysk slekt, førte våpnet i segl 1725.

Kilde: Jørgen Berner: Slekten Berner i Norge, Oslo 1947.

(HC)

Berner

Bernhoft

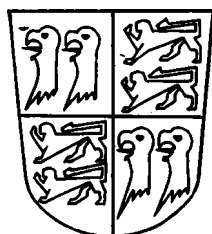
Kvadrert i gull og blått; i 1. og 4. felt et svart bjørnehode, i 2. og 3. felt en seksoddet gull stjerne. På hjelmen en oppstigende svart bjørn.

Også ført i 1. og 4. felt en oppstigende bjørn, i 2. og 3. felt en rose, og på hjelmen 5 strutsefjer.

Olaus Andersen Bernhoft († 1619), Trondheim. Våpnet kjent fra 1700-tallet.

Kilde: E. Bernhoft: *Stamtavle over Slægten Bernhoft*, Christiania 1885. *Vaabenførende Slægter i Danmark*, København 1946. Hans Krag: *Norsk heraldisk mønsterring fra Frederik IV's regjeringstid 1699—1730*. Drøbak 1942 — Kristiansand S. 1955.

(HG)

de Besche

Kvadrert i svart og blått; i 1. og 4. felt to gull ørnehoder, i 2. og 3. felt to gående gull løver. På hjelmen et gull ørnehode.

Peter de Besche († ca. 1674) av en opprinnelig nederlandsk slekt, kom fra Sverige til Norge ca. 1670, og førte våpnet.

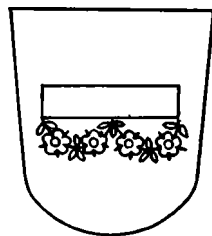
Kilde: Arent de Besche: *Slekten de Besche i Norge*, Oslo 1938.

(KK)

I gull en svevende sølv bjelke med en nedhengende guirlander med røde roser og grønne blad. På hjelmen en trane med stein i løftet klo, alt gull.

Ole Bielche († 1742 i Våler). Våpnet kjent fra siste del av 1700-tallet. Navnet senere endret til *Bjelke* og *Bielke*. Det er ikke påvist om slekten har noen samhörighet med den adelige slekt Bielke, som fører et annet våpen.

Kilde: Norsk Slektskalender II, Oslo 1951.
Signeter og opplysninger hos slekten.
(HG)

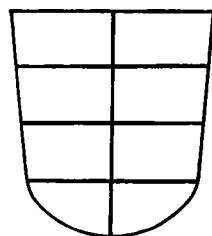

Bielke

Kløvd; 1. felt tre ganger delt i rødt og sølv, 2. felt tre ganger delt i sølv og rødt. På hjelmen to vesselhorn mønstret som i skjoldet, mellom dem en påfuglfjær, og hvert besatt utvendig med fire påfuglfjær. Skjoldholder ved venstre side er en naturfarget villmann med nedvendt klubbe i venstre hånd.

En gren slo seg fast ned i Norge da *Jes F. Bille* († 1888) kom fra Danmark til Halden og førte våpnet.

Kilde: Danmarks Adels Aarbog, København 1890.
(HC)

Bille

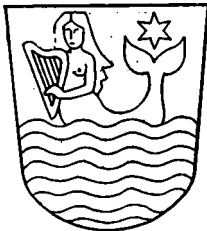

Blehr

I sølv på et grønt berg en venstrevendt, tilbakeseende blå due med grønn oljekvist i nebbet, alt mellom to røde roser på grønne stilker med blad. På hjelmen en blå due med grønn oljekvist i nebbet mellom to sølv vesselhorn.

Albert Albertsen Blehr († etter 1657) kom fra Skåne til Bergen. Hans sønnedatter *Anna B.* († 1747) var gift med *Bent Iversen (Tisted)* († 1759), som førte *Fortuna* i skjold, og deres barn tok navnet *Blehr*. Av disse førte *Albert Blehr* († 1800) våpnet i segl. Tinkurerer er valgt i vår tid.

Kilde: Norsk Slektshistorisk Tidsskrift, Bind VI, side 60, Oslo 1938. C. S. Schilbred: Bygdebok for Bamble, Oslo 1968, side 178—188. Opplysninger fra slekten. (HG)

Blichfeldt

I blått i fire sølv bølger en svømmende naturfarget havfrue med sølv hale, i hendene en gull harpe og over halen en seksoddet gull stjerne. På hjelmen en seksoddet gull stjerne mellom to blå vinger. Også ført uten bølgene og vingene.

Hans Christensen Blichfeldt († 1714) kom fra Danmark til Norge. Hans datter *Dorothea* var gift med *Johan Mow* († 1723) i Christiania, og deres barn tok navnet og våpnet.

Kilde: T. Baumgarten: Familien Blichfeldt, Århus 1911. Hans Krag: Norsk heraldisk mønstring fra Frederik IV's regjeringstid 1699—1730, Drøbak 1942. — Kristiansund S. 1955. Vaabenførende Slægter i Danmark, København 1946.

(LL)

I blått et sølv hestehode med svart (?) bis-sel. På hjelmen et sølv hestehode med svart (?) bissel.

Også ført en tordenkile i skjoldet, og andre våpen.

Flere med navnet *Blix* kom fra Jemtland til Trondheim rundt skiftet 1500—1600. Våpnet kjent fra siste del av 1600-årene.

Kilde: Norsk Slektshistorisk Tidsskrift, Bind III, side 61, Oslo 1932. Hans Krag: Norsk heraldisk mønstring fra Frederik IV's regjeringstid 1699—1730, Drøbak 1942 — Kristiansand S. 1955. Th. Norum: Den nordenfjeldske gren av slekten Blix fra Jemtland, Oslo 1967.

(HG)

I grønt en sølv skråbjelke med en springende naturfarget mynde. På hjelmen fem grønne påfuglfjær.

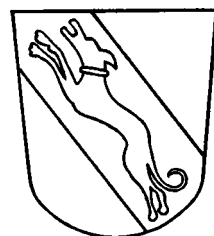
Jan Fredriksen († 1624), Skien, hvis sønn *Fredrik Blom* († 1657) tok navnet, og agnatiske etterkommere i 4. og 5. ledd tok våpnet første tiår av 1800.

Kilde: Norsk Slektskalender I, Oslo 1951. Riksarkivets seglsamling, Oslo.

(HG)

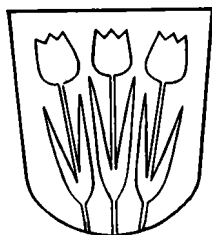

Blix

Blom I

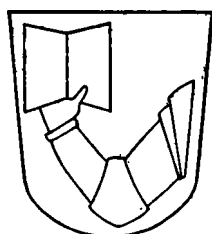
Blom II

I blått tre oppvoksende gull tulipaner med stengler og blad. På hjelmen tre oppvoksende gull tulipaner med stengler og blad. Våpenfigurene var trolig opprinnelig naturlige liljer.

Wolff Blom var norsk offiser rundt 1640 og førte våpnet, men på hjelmen en harniskkledd arm med et sverd.

Kilde: Otto E. Blom: *Familien Blom fra Hurum, København 1902. Vaabenførende Slægter i Danmark, København 1946.* O. Ovenstad: *Militærbiografier — Den norske hærs offiserer 18/1 1628 — 17/5 1814, Oslo 1949.*

(LL)

Boeck

I blått en harniskkledd arm holdende en oppslått bok, alt sølv. På kront hjelm to harniskkleddede armer holdende en bok, alt sølv.

DEVISE: *Quod verum tutum* (hva som er sant er trygt).

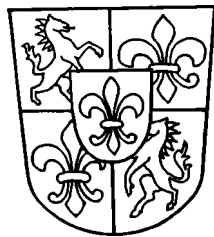
Også ført med armen fra en sølv(?) sky.

Cæsar von Boeck († 1832) av opprinnelig flamsk slekt, kom fra Jylland til Norge 1808 og førte våpnet.

Kilde: H. Krog Steffens: *Norske Slægter, Kristiania 1915. Vaabenførende Slægter i Danmark, København 1946.* Hugo Høgdahl: *Norske ex libris og andre bokeiermerker, Oslo 1946.*

(LL)

Kvadrert i blått og sølv; i 1. og 4. felt en opprett innadvendt sølv hest, i 2. og 3. felt en blå lilje; i blått hjerteskjold en gull(?) lilje. På 1. hjelm en kront stav og festet på den to strutsefjær. På 2. hjelm en laurbærkrans. Skjoldholdere er en (opprett) hest og en trane.

Bonnevie

Honoré Bonnevie († 1734) kom fra Antibes til Brevik og reiste senere til Odense. Hans sønn Honoratus B. († 1811) kom fra Danmark til Norge. Våpnet kjennes ikke i dag i slekten.

Kilde: Kristine og Poul Bonnevie: Familien Bonnevie i Norge og Danmark 1714—1930, Oslo 1931. Wilhelm Lassens (Carl Lous') Samlinger, Bind 72 (Bergen 1864), Riksarkivet, Oslo.

(HG)

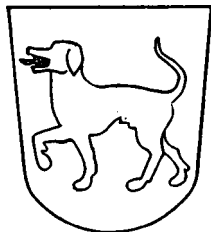
Delt i svart og rødt; i 1. felt en gull sol, i 2. felt en sølv lindorm. På hjelmen en gull sol mellom to sølv drakevinger.

Borch

Alexander Clausen Borch († 1661) kom fra Danmark til Norge. Våpnet ført av brorsønnen Oluf B. († 1690) og sønnesønnen Anders J. B. († 1740).

Kilde: Thorgeir Borch: Stamtavle over den fra Simon Sørensen . . . nedstammende Slægt Borch, Skien 1907. Hans Krag: Norsk heraldisk mønstring fra Frederik IV's regjeringstid 1699—1730, Drøbak 1942 — Kristiansand S. 1955. Vaabenførende Slægter i Danmark, København 1946. (LL)

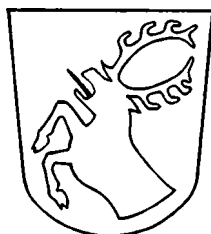
Borchgrevink

I gull en gående svart hund. På hjelmens plass et dødningshode med en oppstigende svart hund.

Også ført med hunden gående mot venstre, samt med hjelm istedenfor dødningshode.

Henrik Chr. Borchgrevink († ca. 1699) av en trolig opprinnelig nederlandsk slekt, kom fra Danmark til Trondheim 1680.

Kilde: Bj. Borchgrevink: Slægten Borchgrevink med Sidelinjer, Christiania 1911. Vaabenførende Slægter i Danmark, København 1946. Opplysninger fra slekten. (HG)

Borchsenius

I blått en halv, springende sølv hjort. På hjelmen en sølv trane med blå stein i løftet klo.

Fredrik C. S. Borchsenius († 1880) kom fra Jylland til Norge 1829, og hans nevø *Johannes Chr. B.* († 1876) kom til Norge 1845. Den førstes onkel *Jørgen C. B. Borchsenius* (†1824) førte våpnet.

Kilde: Norsk Slektskalender I, Oslo 1949. Christian Borchsenius: Slekten Borchsenius, Oslo 1965. Rigsarkivets Borgerlige Seglsamling, København. (LL)

En stående hjort på en skjoldfot. På hjelmen en oppstigende venstrevendt hjort. (Tinkurer ukjente.)

Også ført i skjoldet en springende hjort. Dessuten kjennes skjoldet med en hjort gående på jorden.

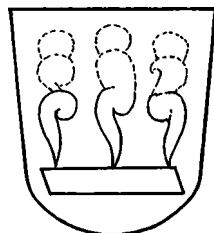
Boye

Engelbreth Boye († 1839) kom fra Danmark til Norge 1782 og skal ha ført våpnet.

Kilde: Th. Hauch-Fausbøll og H. R. Hiort-Lorentzen: *Patriciske Slægter*, 2. Samling, København 1911. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. Opplysninger fra slekten.

(LL)

I blått(?) tre gull(?) røykskyer fra en liggende, avhugget sølv(?) stamme. På hjelmen en blå(?) kledt arm med en gull(?) pisk. (Tinkturene usikre.)

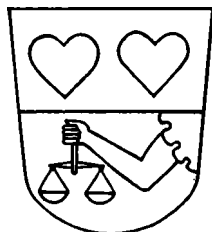

Brandt

Rasmus Johansen Brandt († 1708), Eidsvoll, var farfar til Johan R. B. († 1795), som førte våpnet i segl.

Kilde: F. O. Brandt: *En slekt Brandt*, Oslo 1930. Opplysninger fra slekten.

(HG)

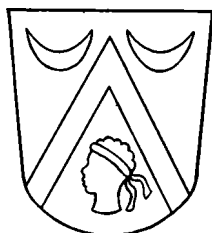
Breien

Delt i rødt og sølv; i 1. felt to sølv(?) hjerter, i 2. felt fra en blå(?) sky en naturfarget(?) arm holdende en svart(?) vekt. På hjelmen en svart(?) vekt.

Michael Breien († 1741) ble eier av Breien gård i Norderhov i 1713. Fra første del av 1600 førte gårdens eiere et hjerte i segl. Våpnet ført i slekten Breien fra ca. 1800.

Kilde: H. H. Breien: *En Oplandssekt*, Oslo 1933.

(HG)

Bretteville

I sølv en grønn sparre fulgt over av to liggende grønne måner og under av et svart negerhode med sølv bånd. På hjelmen en svart strutsefjær mellom to hvite og ytterst to grønne.

Charles E. le Normand de Bretteville († 1854) av opprinnelig fransk slekt, kom fra Danmark til Norge 1799, og førte våpnet.

Navnet skrives av hans sønn bare *Bretteville*.

Kilde: H. Krog Steffens: *Norske Slægter*, Kristiania 1915.

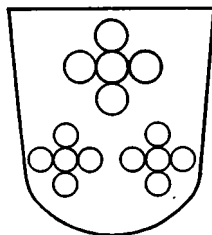
(LL)

Tre (1. 2.) kors, hvert dannet av fem kuler. På hjelmen et kors dannet av fem kuler mellom to vinger. (Tinkurer ukjente.)

Johan F. von Brinch († 1725 i Norderhov) hvis sønnesønn førte våpnet.

Kilde: O. Ovenstad: Militærbiografier. Den norske hærs offiserer 18/1 1628—17/5 1814, Oslo 1949. G. J. Høibo: Minister Finn Korens Anebok, Halden 1958. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. Opplysninger fra slekten.

(KB)

Brinch

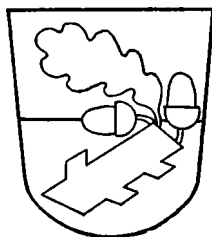
Delt i sølv og rødt; over delingen et rødt eikeblad og to grønne nøtter fra en venstre skråstilt, avhugget og kvistet sølv stamme. På hjelmen to armer kledd i sølv harnisk og holdende en sølv krone.

Også ført med lindeblad og på hjelmen en harniskkledd arm.

Michel Olufsen (Broch) († 1599), Stegen, hvis sønne datters sønn *Peder Olufsen Broch* († 1708), Trondheim, tok navnet. Våpnet føres fra siste del av 1700 og er en differensiering av den adelige slekt Brok av Barløses (†) våpen.

Kilde: S. H. Finne-Grønn: Legatslekten Broch, Oslo 1927. Riksarkivets seglsamling, Oslo.

(HG)

Broch

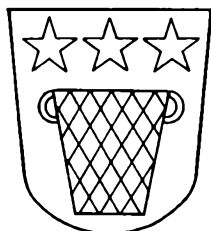
Brochmann

I blått en opprett, venstrevendt sølv(?) hund ved siden av tre røde(?) roser med grønne(?) stilker og blad under en gull(?) måne. På hjelmen tre røde(?) roser med grønne(?) stilker og blad.

Også ført ulv istedenfor hund.

Jørgen Andersen Brochmann († 1682), Kråkstad, førte våpnet som likner det som dansk biskop J. R. Brochmann († 1652) førte, uten at slektskapet kjennes.

Kilde: Personalhistorisk Tidsskrift, III. Række, 4. Bind, side 97, København 1895. W. Lassens (Carl Lous') samlinger, Riksarkivet, Oslo. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. Opplysninger fra slekten. (HG)

Brodtkorb

I blått en flettet gull kurv med to hanker og under 3 femoddede gull stjerner stillt i bjelke. På hjelmen syv grønne påfuglfjær.

Tobias Brodtkorb († 1676) av visstnok sachsisk slekt, kom til Norge 1643. Våpnet kjent fra siste del av 1700-tallet.

Kilde: Norsk Slektskalender II, Oslo 1951. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. (HG)

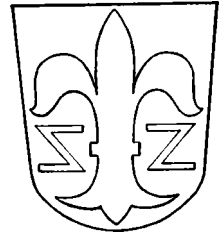
I svart en sølv lilje fulgt nede av to innad-
vendte sølv dobbelthaker. På kront hjelm
tre grønne fjær.

Også ført firdelt med i 1. felt et blad,
i 2. og 3. felt dobbelthaker, i 4. felt en
lilje; i hjerteskjoldet et anker. Eller ført
kvadrert med i 1. og 4. felt tre roser med
stilker og blad; uten hjerteskjold. På hjel-
men en krone.

Caspar G. von Brünech († 1714) av trolig
schlesisk slekt, kom fra Danmark til Ber-
gen rundt 1681. Kvadrert og firdelt våpen
ført på 1700- og 1800-tallet. Det opprin-
nelige schlesiske våpen tatt i siste del av
1800. Innvandrerenes sønn endret navnet
til *Bruenech*.

Kilde: G. W. Bruenech: *Slægten Bruenech*,
Oslo 1927. Riksarkivets seglsamlinger,
Oslo.

(KN)

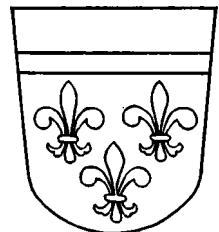

Bruenech

I rødt en bjelke over tre (2. 1.) liljer, alt
sølv. På hjelmen en harniskkledd arm med
et sverd.

Også ført i sølv en sparre fulgt av tre
liljer, alt rødt, på hjelmen en krukke med
blomster mellom to flagg på hver side;
eller med disse skjoldfigurene blå i sølv,
på hjelmen en oppstigende løve.

Peter Brun († 1679), Kristiansand S., førte
våpnet med liljer under et skjoldhode.
Hans sønn førte i sølv liljer under bjelke,
alt grønt.

Brun

Kilde: L. F. Brun: Stamtavle over Militairslekten Brun, Christiania 1887. Heraldisk Tidsskrift, hefte 13, side 142, København 1966. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(HG)

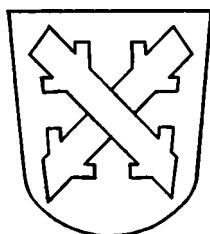
Bugge

I gull et halvt opprett, svart villsvin med sølv bevæpning. På hjelmen et oppstigende svart villsvin med sølv bevæpning.

Søren Larsen Bugge († 1709 i Christiania) kom visstnok fra Jylland og nedstammet trolig fra den danske adelssekt Bugge af Hald, som gikk over i bondestand. Våpnet føres fra 1700-tallet av flere norske slekter ved navn Bugge.

Kilde: Ingeborg Flood: Christianiaslekten Bugge, Oslo 1953. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(LL)

Bull I

I sølv to krysslagte, avhuggete og kvistetete brune stammer. På hjelmen en gull lilje. Også ført med tre grønne blad på hver stamme. På hjelmen et muslingskall, en oppstigende ulv, eller en oppstigende griff. Andre våpen også ført.

Jens Andersen Bull († 1610) førte en liggende avhugget og kvistet stamme. Rundt 1660 ble våpnet med to stammer tatt i bruk.

Kilde: Jens Bull: Den trønderske Slegt Bull, Oslo 1938. Vaabenførende Slægter i Danmark, København 1946.

(HC)

Delt i blått og sølv; i 2. felt tre (2. 1.) røde oksehoder. På hjelmen tre hvite strutsefjær.

Også ført andre våpen.

Jacob Bull († 1749) kom fra Slesvig til Tønsberg rundt år 1700. I våpen føres oksehode fra første del av 1800. Fra 1815 førtes våpnet av brødrene Otto († 1848) og Jacob B. († 1850).

Kilde: M. Bull: Østlandsslekten Bull, Oslo 1933. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. Opplysninger fra slekten.

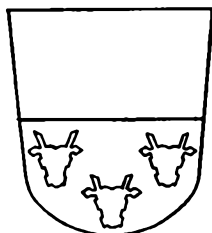
(KK)

I blått en sparre sjakkmønstret av svart og sølv fulgt av tre (2. 1.) sølv hjerter. På hjelmen to harniskklede armer holdende en granat.

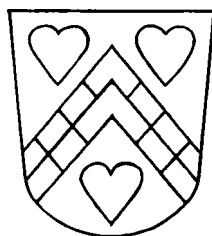
Peter H. Butenschøn (†1824) av holsteinsk slekt, kom til Norge 1788. Hans sønne-datter Nielsine A. B. (†1842) var gift med *Nicolay A. Andresen* († 1894), hvis far kom fra Tønder, og deres barn tok navnet og våpnet i siste del av 1800-tallet.

Kilde: H. K. Steffens: Norske Slægter, Kristiania 1912. D. Krohn-Holm: Andresen Butenschøn (stamtne), Oslo 1939.

(NR)

Bull II

Butenschøn

Bøckman (n)

I sølv(?) en brun(?) hjort springende mot et grønt(?) tre. På hjelmen en seksoddet gull(?) stjerne mellom to brune(?) hjortehorn. (Tinkturene ukjente.)

Johan Bøckman († 1701) i Larvik kom fra Danmark og førte våpnet. Navnet skrives også *Bøckmann*.

Kilde: C. Dietrichson m. fl.: *Stamtavle over den norske Bøckman-slegt 1629—1929*, Oslo 1929.

(LL)

Calmeyer

I rødt en opprett sølv hest. På hjelmen en oppstigende sølv hest.

Henrik J. Calmeyer († i Moss før 1674), hvis tyske slekt fører våpnet, kom fra Nord-Tyskland til Norge før 1660.

Kilde: A. W. Calmeyer og M. R. H. Calmeyer: *Das Geschlecht Callmeyer oder Calmeyer*, Berlin 1926. *Norsk Slekthistorisk Tidsskrift*, Bind II, side 276, Oslo 1930.

(LL)

Capjon

Venstreskrådelte i blått og sølv; i 1. felt en pelikan, som med sitt blod mater ungene i redet, alt sølv, i 2. felt tre røde roser med sammenvokste grønne stilker og blad. På hjelmen en naturfarget Fortuna med blått seil og på blå kule, mellom et blått og et sølv vesselhorn.

Gulbrand Sørensen Fjeld († 1815), Lier, hvis sønner tok navnet *Capjon* etter stefaren *Etienne Capion*, og våpnet som er en differensiering av *Cappelens* våpen, da faren var forvalter for *Caspar von Cappelens* eiendommer.

Kilde: Meddelelser og optegnelser om familiene *Kiøsterud*, *Simers*, *Omsted*, *Muus* og *Lyche*, side 62, *Drammen 1926*. Riksarkivets seglsamling, Oslo. Opplysninger fra slekten.

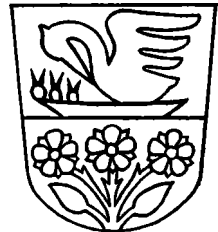
(HC)

Delt i sølv og blått; i 1. felt en gull pelikan som med sitt blod mater svarte unger i grønt rede, i 2. felt tre roser med blad og sammenvokste stilker, alt gull. På hjelmen en sølv *Fortuna* med gull seil og på gull kule mellom to sølv vesselhorn.

Ulefoss-grenen fører delt i blått og sølv; i 1. felt sølv pelikan og unger, i 2. felt røde roser på grønne stilker. På hjelmen to sølv vesselhorn.

Skiens-grenen fører delt i blått og rødt; i 1. felt sølv pelikan, i 2. felt gull roser. På hjelmen en naturfarget *Fortuna* med blått seil og kule mellom to blå vesselhorn, hvert belagt med en gull bjelke.

Jørgen W. Cappelens gren fører delt i gull og blått; i 1. felt sølv pelikan og unger i brunt rede, i 2. felt røde roser med grønne

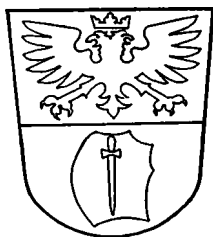
Cappelens

blad og stilker fra liggende avhugget og kvistet grønn stamme. På hjelmen gull Fortuna mellom et vesselhorn, delt i gull, blått og sølv og et i sølv, blått og gull.

Johan von Cappelen († 1688) kom fra Bremen til Norge i 1653 og førte 2. felt, men fra 1683 delt skjold uten horn på hjelmen. Hornene sees i sønnenes segl fra 1684. Våpnets tinkturer sees på gravskjold til sønnesønnen *Jørgen v. C.* († 1785). Den sistes fetters sønnesønns sønn *Diderik* (v.) *C.* († 1866) er stamfar for Ulefoss-grenen. Dennes bror *Hans B.* (v.) *C.* († 1846) for Skiens-grenen, og deres fetter, *Jørgen W.* (v.) *C.* († 1878) for en egen gren.

Kilde: H. Krog Steffens: *Norske Slægter, Kristiania 1912. Skandinavisk Vapenrulla, hefte 7, Malmø 1965. Opplysninger fra slekten.*

(HC)

(de) *Caspary*

Delt i gull og rødt; i 1. felt en svart dobbeltørn under en gull(?) krone, i 2. felt et sidevendt sølv brystharnisk belagt med et nedvendt svart(?) sverd. På skjoldet en adelig krone.

Føres også uten krone i 1. felt.

Nicolay de Caspary († 1869) kom fra Graubünden i Sveits til Christiania rundt 1850 og førte våpnet.

Kilde: E. Qvale: *Slekten Qvale, Oslo 1950. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.*

(HG)

I blått i tre bølger en svømmende svane ved siden av fem brikker lagt på hverandre, alt sølv. På hjelmen en trane med stein i løftet klo.

Også ført med en fireoddet stjerne i venstre skjoldhjørne. Andre våpen også ført.

Tyge Nielsen Castberg († 1687) kom fra Danmark til Norge før 1646. Våpnet ført av Michael C. († 1861).

Kilde: A. St. Castberg: Slegten Castberg gjennom 300 år, Oslo 1938. Vaabenførende Slægter i Danmark, København 1946.

(HG)

Castberg

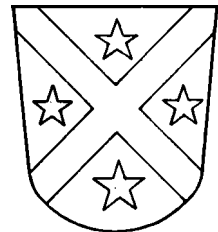
I gull et andreaskors fulgt av fire femoddete stjerner, alt svart. På hjelmen et tredelt kristtornblad.

Også ført på hjelmen en femoddet stjerne mellom to kornaks, eller et skip med seil og korsflagg.

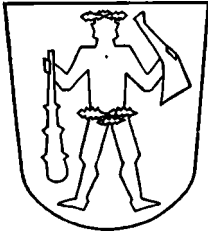
Andrew Davidson Christie († 1694) kom fra Montrose til Bergen 1654 og førte våpnet.

Kilde: W. H. Christie: Genealogiske Optegnelser om Slægten Christie i Norge, Bergen 1909. Norsk Slektskalender II, Oslo 1951.

(HG)

Christie

Cloumann

I sølv (?) en villmann med nedvendt klubbe i høyre hånd og venstre hevet med et dyrelår, alt naturfarget (?). På hjelmen en oppstigende naturfarget (?) villmann med klubbe over nakken.

Peder Hansens, Holmedal, sønn brukte navnet *Cloumann*, og sønnesønnen *Peder Cloumann* († 1817) førte våpnet. Stamfaren kom trolig fra København og tilhørte slekten *Klauman*, som også den norske slekten *Kloumann* stammer fra.

Kilde: *Personalhistorisk Tidsskrift*, VII. Række, 3. Bind, side 38, København 1919. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.
(KK)

Colbjørnsen I

I sølv en opprett svart bjørn. På hjelmen en oppstigende svart bjørn.

Også ført i blått bjørnen lagt på 7 sølv bjelker.

Colbjørn (Arnesen?), på Berger, Grue, var far til *Torsten Colbjørnsen* († 1669) som var far til *Colbjørn Torstensen* († 1720). Den sistes sønners barn beholdt patronymikonet *Colbjørnsen* som slektsnavn, og førte bjørnen.

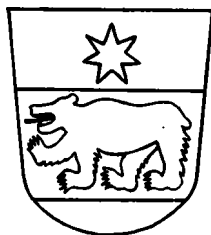
Fra *Colbjørn Torstensens* bror *Arne Torstensen Arneberg* († 1711) stammer slekten *Arneberg*.

Kilde: Norsk Slektshistorisk Tidsskrift, Bind VIII, side 97, Oslo 1942 og Bind XVII, side 171, Oslo 1960. J. B. Rietstap: Armorial Général, Tome I, Gouda 1883. Dannebrogordenens storkorsridderskjold for Christian Colbjørnsen i 1811, Fredriksborg Slotskapel, Hillerød.

(KK)

Delt i rødt og blått; i 1. felt en syvoddet gull stjerne, i 2. felt en gående svart bjørn over gull skjoldfot. På hjelmen en oppstigende svart bjørn.

Også ført stående bjørn mellom to berg med trær, under stjerne og over skjoldfot. På hjelmen harniskkledd arm med sabel.

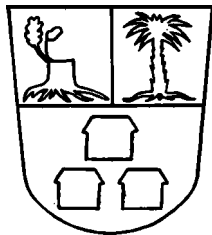
Colbjørnsen II

Ole (Oluf) Kolbjørnsen Stemsrud (†1712), Solør, var far til Colbjørn O. S. († 1750), hvis barn hadde slektsnavnet *Colbjørnsen* og av disse førte *Herman C.* († 1794) våpnet i segl. Navnet skrives også *Colbiørnsen*.

Kilde: Norsk Slektshistorisk Tidsskrift, Bind VIII, side 97, Oslo 1942 og Bind XVII, side 171, Oslo 1960. Riksarkivets seglsamlinger. Opplysninger fra Ole-Peder B. Colbjørnsen, Lund, Sverige.

(LL)

Coldevin

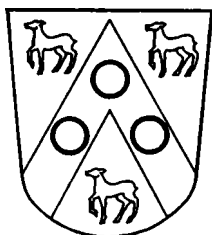
Delt og øverst kløvd; i 1. felt en stubbe med et eikeblad og en nøtt (Coldevin), i 2. felt en palme, i 3. felt tre (2. 1.) hus (Emahus). På hjelmen tre strutsefjær. (Våpnet føres uten tinkturer.)

Også andre våpen ført.

Cort Coldevey († ca. 1634) kom fra Danmark til Norge. Navnet endret til *Coldevin* av agnatiske etterkommere i 3. og 4. ledd. Våpnets første felt ført fra første del av 1700, og det sammensatte våpnet fra siste del av 1700-tallet.

Kilde: Opplysninger fra dr. philos. Axel Coldevin, Oslo. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(HG)

Collett

I svart en sølv sparre belagt med tre svarte ringer og fulgt av tre (2.1.) gående sølv hinder. På hjelmen en gående sølv hind.

DEVISE: Cole Deum (dyrk Gud).

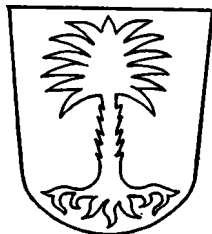
James Collett († 1727) kom fra London til Christiania 1683 og førte våpnet.

Kilde: Axel Collett: *En gammel Christiania-Slægt*, Christiania 1883. Heraldisk Tidsskrift, hefte 15, side 234, København 1967.

(LL)

I blått en sølv palme. På hjelmen en sølv palme. Skjoldholder er en naturfarget villmann med senket klubbe.

Også ført med løvtre eller med vind som blåser på palmen.

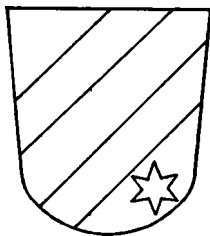
Collin

Jens Hansen Collin († 1708), Trondheim, kom fra Kolding. Han førte våpnet: i rødt en grønn palme under en gull sol. I segl er skjoldet blått fra midten av 1700-tallet.

Kilde: Norsk Slektshistorisk Tidsskrift, Bind VII, side 311, Oslo 1940 og Bind XVI, side 222, Oslo 1958. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(HG)

I sølv to røde venstreskråbjelker over en seksoddet rød stjerne. På kront hjelm en seksoddet rød stjerne mellom to sølv veselhorn.

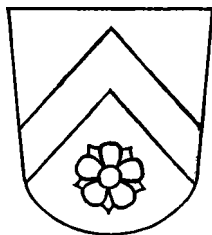

Conradi

Jørgen A. Conradi († 1785) og broren *Johan Chr. C.* († 1821) kom fra Danmark til Halden og førte våpnet.

Kilde: Z. Backer, J. H. Conradi og E. Thomle: Familien Conradi i Norge, Kristiania 1912. Riksarkivets seglsamling, Oslo.

(HG)

Coucheron

I rødt en gull sparre over en gull rose. På kront hjelm en gull rose.

Også ført i sølv en rød sparre og rose.

Willem Coucheron († 1689) av slekt fra Luxembourg, kom fra Nederland til Norge 1657 og førte våpnet.

Kilde: H. Munthe: *Efterretninger om Familien Munthe*, Christiania 1883—1888. Folkemuséets gravskjoldsamling, Bygdøy. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. (NR)

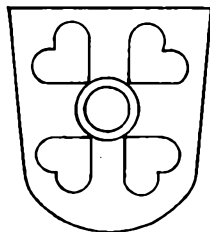
Crøger

En opprett løve holdende et anker. På hjelmen en harniskkledd arm med et sverd. (Tinkurer ukjente.)

Michael Crøger († 1742) kom fra Haderslev til Andebu. Hans sønn, *Peter C.* († 1793) var gift med *Olea Styhr* († 1800), hvis slekt førte våpnet og hvis navn var Styrmand, Styr, Styhr og senere Sthyr. Deres sønn *Johannes C.* († 1830) tok våpnet.

Kilde: W. Lassen: *Personalhistoriske og Genealogiske samlinger*, Bind 10, Riksarkivet, Oslo. I. Mælandsmo: *Søndinn*, Oslo 1958, side 167. Th. Hauch-Fausbøll: *Slægtshaandbogen*, København 1900 (*Sthyr*). Riksarkivets seglsamling, Oslo. (KK)

I sølv en ring, utvendig berørt av spissene til fire innadvendte hjerter, alt rødt. På hjelmen to harniskklede armer holdende et flammende rødt hjerte.

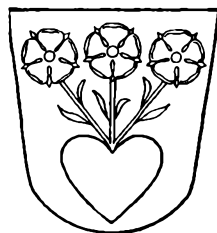
Dahl I

Peder Nielsen Nesledahls († ca. 1715) sønn *Nils Dahl* († 1709) tok navnet. Den sistes sønn *Mathias D.* († 1765 i Kvinnherad) førte i skjold 4 utadvendte hjerter og på hjelmen to harniskklede armer. Hans sønn førte våpnet fra siste del av 1700. Slekten bruker i dag flere dobbeltnavn (*Frimann-Dahl*, *Koren-Dahl*, *Cappellen-Dahl*).

Kilde: Norsk Slektshistorisk Tidsskrift, Bind III, side 253, Oslo 1932 og Bind XII, side 397, Oslo 1950. Riksarkivets seglsamling, Oslo.

(HG)

I sølv tre røde roser med grønne stilker og blad fra et rødt hjerte. På hjelmen en harniskkledd arm med et sverd.

Dahl II

Søren Dahl († 1870) kom fra Jylland til Norge og var gift med *Maren Smith*, hvis far *Marcus Smith*, Skien, førte våpnet.

Kilde: Opplysninger fra generalmajor A. D. Dahl, Oslo. C. S. Schilbred: *Borgerbok for Skien m. v. 1714—1844*, Brevik 1956 (*Marcus Smith*).

(HT)

Darre

I sølv(?) en brun(?) hjort springende fra et grønt(?) tre. På hjelmen en oppstigende brun(?) hjort. (Tinkurer ukjente.)

Også ført med hjortehode med hals på hjelmen. Slekten fører også i skjoldet en avhugget stubbe med tre oppvoksende eikenøtter på kvister, på hjelmen tre eikenøtter på kvister.

Rolf Olufsen († før 1572), Oslo, førte omtrent samme bumerke som *Christopher Bjørnsen* († 1642), hvis sønnesønns sønner tok navnene *Darre* og *Schjelderup* (farmorens slekt). En agnatisk gren tok navnet *Kaarbø*.

Kilde: O. Schmidt: Den yngre Darre-slekt, Trondheim 1956. Opplysninger fra arkivkonsulent Sigurd Engelstad, Oslo.

(HG)

Dedekam

I blått en sølv Fortuna med sølv seil og på gull kule med gull vinger. På hjelmen to sølv vinger (*Arendalsgrenen*).

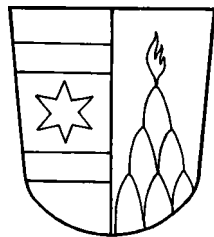
Også ført på hjelmen en oppstigende sølv Fortuna med sølv seil (*Mandalsgrenen*).

Anders Tønnesen († før 1770), Kristiansand S., hvis sønnesønner, *Anders Dedekam* († 1777) (*Arendalsgrenen*) og *Jørgen D.* († 1783) (*Mandalsgrenen*) tok navnet og våpnet. Fra den sistes bror stammer en slekt *Tønnesen*.

Kilde: Norsk Slektskalender I, Oslo 1949. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(KK)

Kløvd i blått og rødt; i 1. felt en seksoddet stjerne mellom to bjelker, alt gull, i 2. felt et naturfarget berg med en gull flamme. På hjelmen to harniskklede armer holdende en kvist med to blad. Skjoldet omgitt av framstikkende merkurstav, flagg, anker og flere stridsvåpen.

Diesens

Søren Berg (født ca. 1550), Diesens gård, Sør-Odal. Navnet *Diesens* er tatt av gården, og våpnet ført fra siste del av 1700.

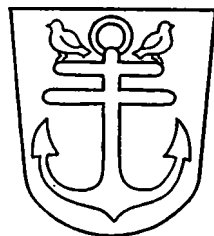
Kilde: A. B. Busch: Slegten Fuglesang fra Moss med de cognatiske grener Angell, Diesens m. fl., Oslo 1921, side 17. Slekten Diesens fra Odalen (stamtrel). Opplysninger fra Ernst H. Diesens, Høvik.

(HG)

I rødt et anker med to stokker og på den øverste og minste to sittende, utadvendte duer, alt sølv. På hjelmen en sittende sølv due.

Etter tradisjonen er det opprinnelig ført et «vinanker».

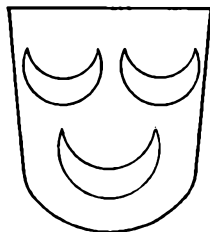
Erasmus Dietrichson († 1737) kom fra Danmark til Norge 1724 og førte våpnet.

Dietrichson

Kilde: Stamtavle over Slægten Dietrichson med de kognatiske Descendenter, Kristiania 1882 (og 1923). Personalhistorisk Tidsskrift, II. Række, 6. Bind, side 235, København 1891. Vaabenførende Slægter i Danmark, København 1946.

(LL)

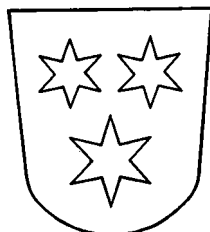

Diriks

I blått tre (2. 1.) liggende gull måner.
På hjelmen to sølv vesselhorn.

Christian A. Diriks († 1837) kom fra Danmark til Norge og førte våpnet. På Grunnloven 1814 satte han seglet til Carl Dahl, Halden, med en Justitia i skjoldet.

Kilde: H. Krog Steffens: *Norske Slægter*, Kristiania 1915. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. Opplysninger fra slekten.
(HG)

Dons

I blått tre (2. 1.) seksoddete sølv stjerner.
På hjelmen en avhugget arm holdende en sabel.

Nordlandsgrenen fører skjoldet rødt og på hjelmen en seksoddet sølv stjerne mellom to sølv vinger.

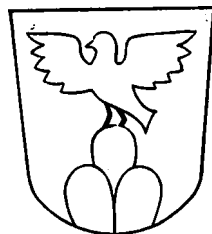
Peder Paulsen († 1707 i Trondheim) kom fra Randers, og hans sønn *Paul Dons* († 1748) tok navnet. Den sistes sønn *Lorentz D.* († 1784) tok våpnet, og hans ene sønn *Jens B. D.* († 1823) differensierte våpnet og er stamfar for *Nordlandsgrenen*.

Kilde: *Karl Dons: Den dansk-norske Slægt Dons*, Kristiania 1902. Opplysninger fra slekten.
(LL)

I blått en due sittende på et berg, alt sølv.
På kront hjelm en sittende due.

Peter Johan Duborgh († 1853) av slekt som førte våpnet, kom fra Reval til Christiania.

Kilde: H. K. Steffens: Norske Slægter, Kristiania 1912. Riksarkivets (H. Ruis) samlinger, Oslo. Opplysninger fra slekten. (LL)

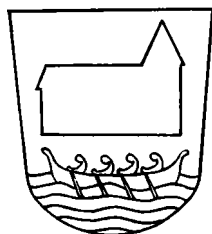

Duborgh

Under en venstrevendt kirke og i tre bølgger en båt rodd av fire menn. På hjelmen en sittende due. (Tinkurerer ukjente.)
Også andre våpen ført, blant annet skrådelt med due og stjerne i feltene.

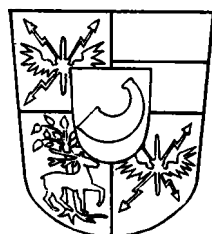
Ole Larsen Due († 1755) kom fra Jemtland til Trondheim. Våpnet kjent fra siste del av 1700.

Kilde: Norsk Slektskalender II, Oslo 1951. Heraldisk Tidsskrift, hefte 15, side 237, København 1967. Riksarkivets seglsamling, Oslo. (HG)

Due

Firdelt; 1. og 4. felt i blått en vinget gull tordenkile, 2. felt delt i blått og sølv, 3. felt i gull en venstrevendt hjort foran et tre, alt naturfarget; i svart hjerteskjold et venstreskråstilt sølv drikkehorn. På hjelmen tre sølv(?) liljer på grønne(?) stilker med blad mellom et vesselhorn delt i sølv og blått og en sølv vinge. Skjold-

Dunker

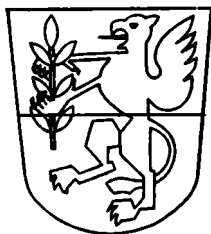
holdere er en liggende hjort og en gående bjørn, begge naturfarget og framkommende.

Også ført skjold venstreskrådtelt i rødt og blått og over delingen en sølv(?) villmann med i høyre hånd et opprett sverd og i venstre en nedvendt klubbe.

J. F. W. d'Unker († 1844) kom fra Hessen til Norge. Våpnene ført av hans barn, som endret navnet til *Dunker*.

Kilde: O. Ovenstad: Militærbiografier. Den norske hærs offiserer 18/1 1628—17/5 1814, Oslo 1949. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(HG)

Døderlein

Delt i gull og svart; over delingen en opprett griff i motsatte tinkturer og holdende en linsøster — *camelina saliva* — i motsatte tinkturer. På hjelmen en oppstigende gull griff holdende gull linsøster — *camelina saliva*.

Georg Michael Døderlein († 1763) av slekt med «fornytt våpenbrev» av 27/3 1605, kom fra Tyskland til Norge.

Kilde: Hans Døderlein: *Døderlein 1493—1934*, Oslo 1934. J. Siebmacher: *Grosses und allgemeines Wappenbuch. Bürgerliches Wappenbuch, V., 1.*, side 7, Nürnberg 1857. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. Opplysninger fra slekten.

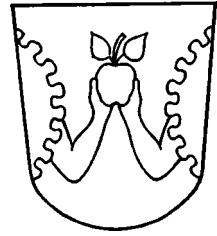
(KK)

I gull fra to framkommende blå skyer(?)
to naturfargete(?) armer holdende et rødt
(?) eple med brun(?) stilk og to grønne
(?) blad. (Føres uten hjelm.)

Augustinus Ebbell († 1728 i Stavanger)
kom fra Danmark til Norge. Våpnet kjent
fra midten av 1700.

Kilde: Personalhistorisk Tidsskrift, I.
Række, 3. Bind, København 1882. J. Land-
graff: Grimstadslægter, Grimstad 1892.
Riksarkivets seglsamling, Oslo.

(LL)

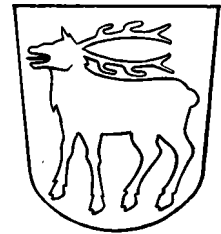
Ebbell

I blått en stående sølv hjort. På hjelmen
en svart(?) skjære.

Peter Lorentzen Elster († 1774) kom fra
Slesvig-Holstein til Norge. Våpnet kjent
fra rundt år 1800, dessuten i hans tyske
slekt.

Kilde: Norsk Slektskalender I, Oslo 1949.
Riksarkivets seglsamling, Oslo.

(LL)

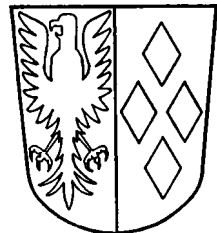
Elster

Kløvd i gull og gull; i 1. felt en svart ørn,
i 2. felt fire (1. 2. 1.) røde spissruter. På
kront hjelm en rød spissrute mellom en
svart og en rød vinge.

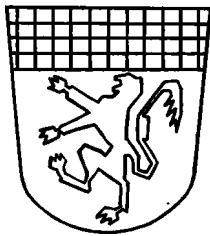
Abraham van Erpecom († 1696) kom fra
Nederland og ble borger i Bergen 1661,
samt førte våpnet.

Kilde: Thora Sollied: Stamtavle over fa-
milien von Erpecom, Bergen 1932.

(KN)

von Erpecom

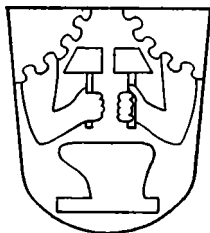
Esmark

I rødt en opprett sølv løve under skjoldhode sjakkmønstret i blått og gull. På hjelmen et gull drakehode.

Jens Esmark († 1839) kom fra Jylland til Kongsberg 1797. Våpnet kjent i segl fra begynnelsen av 1800-tallet.

Kilde: M. Fleischer: Slektene Wiborg, Schreiner, Esmark, Høegh, Oslo 1925. Opplysninger og signet hos H. M. Esmark, Kongsberg.

(KK)

Fabricius

I gull en svart ambolt under to naturfarfete armer, hver holdende en svart hammer og kommende fra en sølv sky. På hjelmen en arm kledd i sølv harnisk og med et gullskjeftet sølv sverd.

Også ført på hjelmen to armer med nedvendte sverd eller en Justitia, samt skjoldet delt med slektsvåpnets skjold i 1. felt og i 2. felt tre roser med blad og stilker.

Laur Sørensen Fabricius († 1761 i Larvik) kom fra Fåborg og førte våpnet.

Kilde: F. B. Fabricius: Vaabener benyttede i slægterne Fabricius og Fabritius i Danmark, København 1949—1967.

(LL)

I blått en flygeferdig sølv falk sittende på det midterste og høyeste av tre grønne trær. På hjelmen en flygeferdig sølv falk sittende på et grønt tre.

Også ført mange personlige våpen med falk i skjold og på hjelm, kombinert med andre figurer.

Adrian Rockertsen Falkener († ca. 1595) kom fra Nederland til Trondheim. Hans sønne datters sønn var *Melchior Falch* († 1639), mens en agnatisk linje tok navnet *Hagerup*. Våpnet kjent fra siste del av 1800-tallet.

Kilde: Gudrun J. Høibo: *Slekten Falkener, Falch, Falck*, Oslo 1962. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(HG)

Falch

I blått en sittende gull falk på et sølv berg. På hjelmen en sittende gull falk mellom to sølv(?) vinger.

Også ført flere våpen med falk.

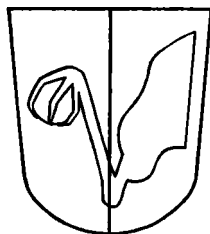
Jacob Rasmussen Falck († 1730), Strømsø. Hans sønnesønn *Fredrik O. F.* († 1815) førte dette våpen i segl. I Danmark føres falken med utslåtte vinger.

Kilde: Th. Thaulow: *En dansk-norsk Slægt Falck*, København 1931. *Vaabenførende Slægter i Danmark*, København 1946.

(KK)

Falck

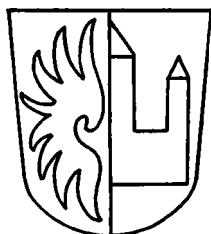
Falsen

Kløvd i sølv og rødt; over kløvningen i motsatte tinkturer en traneklo holdende en svart kule. På hjelmen en sølv due holdende et grønt oljebblad i nebbet stående under et grønt laurbærtre mellom to veselhorn vekselvis delt i rødt og sølv.

Christian Magnus de Falsen († i Christiania 1799) kom fra København til Norge og førte våpnet.

Kilde: Conrad Falsen: *Slegten Falsen*, Kristiania 1915.

(LL)

Fasmer

Kløvd i gull og rødt; i 1. felt en svart vinge, i 2. felt en framkommende sølv borg med grønne tårnhetter. På hjelmen to svarte vinger.

Også ført Fortuna i skjoldet og vinger på hjelmen, eller hest i skjoldet og oppstigende hest på hjelmen.

Johan (Jan) Vasmer av slekt som førte våpnet i Bremen, kom fra Hamburg til Bergen første del av 1500. Sønnen *Henrich Fasmer* († 1650) endret navnet.

Kilde: Chr. Gierløff: *Alvøen og Fasmer-slekten*, Bergen 1944. Opplysninger fra slekten.

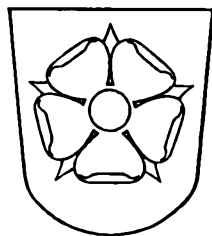
(OW)

I gull en rød rose. På hjelmen en rød rose mellom to gull(?) vinger.

Også ført et tredelt blad på hjelmen, samt slekten v. Krohgs våpen noe differensiert.

Lyder Fasting († 1677) kom fra Lüneburg og tok borgerskap i Bergen 1659.

Våpnet kjent fra siste del av 1700-tallet.

Fasting

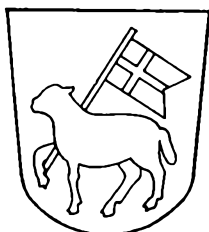
Kilde: Georg F. Fasting: *Slekten Fasting 300 år i Norge*, Steinkjær 1960. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(OF)

I blått et sølv lam med skråstilt gull splittflagg med rødt(?) kors i. På hjelmen et grønt sedertre.

Også ført andre våpen, blant annet firdelt med i 1. felt 6 kuler, i 2. en halv bukk, i 3. en hund og i 4. en palmegren.

På hjelmen et bukkhode mellom to vinger.

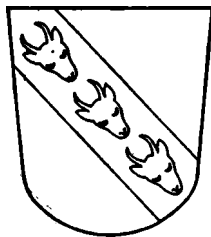

Faye

Marcus Faye av trolig fransk slekt, kom fra Orknøyene til Bergen ved midten av 1600. Våpnet kjent fra siste del av 1700-tallet.

Kilde: Th. Hauch-Fausbøll og H. R. Hiort-Lorenzen: *Patriciske Slægter*, 2. Samling, København 1911. H. Krog Steffens: *Norske Slægter*, Kristiania 1915. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. Opplysninger fra slekten.

(LL)

Fearnley

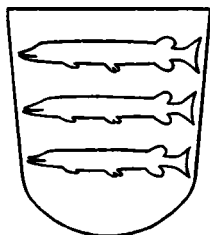
I gull en grønn skråbjelke belagt med tre sølv gemsehoder. På hjelmen en gående hund med halsbånd.

DEVISE: Sine fraude fides (troskap uten svik).

Thomas Fearnley († 1798) kom fra England til Norge 1753. Våpnet ført av hans forfedre i England og senere av etterkommere i Norge.

Kilde: Sigurd Engelstad: *Slekten Fearnley i Norge*, Oslo 1968. Opplysninger fra slekten.

(LL)

Fischer

I blått tre sølv gjedder. På hjelmen to sølv(?) vesselhorn.

Også ført andre våpen.

Nicolaus Daniel Fischer († 1790) kom fra Danmark til Norge og var gift med Øllegaard Gedde († 1793). Deres sønn Fredrik F. F. († 1823) førte våpnet.

Kilde: O. Ovenstad: *Militærbiografier. Den norske hærs offiserer 18/1 1628—17/5 1814*, Oslo 1949. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(KN)

Venstreskrådelt i rødt og blått; i 1. felt en springende venstrevendt hund med et lår i kjeften, alt sølv, i 2. felt tre seksoddete gull stjerner stillt i venstreskråbjelke. På hjelmen en oppstigende hund med et lår i kjeften, alt sølv.

Også ført deling og figurer motsatt vei, samt andre våpen.

Philip Johan Fleischer († 1763) av opprinnelig prøyssisk slekt, kom fra Danmark til Norge. Faren førte i skjold en krone og på hjelmen arm med sverd. Det delte våpen ført fra siste del av 1700-tallet, og føres av tysk slekt Fleischer.

Kilde: C. J. Fleischer: *Slekten Fleischer fra Elbing i Preussen*, Oslo 1937.

(HG)

Fleischer

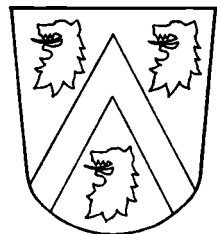
I grønt en sparre fulgt av tre ulvehoder, alt sølv. På hjelmen et gull løvehode.

Også ført med griffhoder i skjoldet, og på skjoldet et griffhode fra en krone, samt ført i skjold due med oljegren og over skjoldet hjerte med tre blomster.

Jørgen Ibsen († 1667), Tønsberg, hvis barn tok navnet *Flood*. Våpnet som føres med annet hjelmtegn av britisk familie Flood, er ført i slekten fra første del av 1800-tallet.

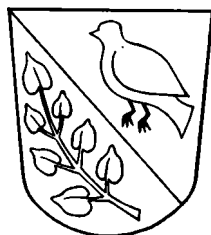
Kilde: Ingeborg Flood: *Skienfamilien Flood, Larvik 1961*. Opplysninger fra baron R. Gayre of Gayre and Nigg, Edinburgh.

(LL)

Flood

Fougner

Skrådelt i sølv og blått; 1. felt en grønn oljegren(?), i 2. felt en sølv due(?). På hjelmen en harniskkledd arm med et sverd.

Simen Heggen (siste del av 1600), Søndre Fougner, Gausdal, var farfar til *Amund Olsen Fougner* († 1723), som tok navnet, og hvis sønnesønn *Ellef Simenssøn F.* († 1812) tok våpnet.

Kilde: N. Fougner: *Anetavle og slekt*, Oslo 1946.
(LL)

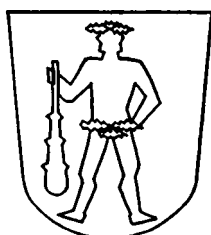
Friis

I sølv et svart ekorn holdende en grønn nøtt. På hjelmen et svart ekorn holdende en grønn nøtt.

Også ført våpen med lilje i skjoldet og på hjelmen.

Niels Friis († 1814) kom fra Danmark til Ryfylke 1777. Hans farfar førte liljen.

Kilde: J. Friis: *Prost Niels Friis. Dagbok og optegnelser 1773—1814*, Oslo 1941. Opplysninger fra *Guttorm Friis, Kongsberg*.
(HG)

Frimann

I gull en stående villmann med nedvendt klubbe i høyre hånd og venstre i siden, alt naturfarget(?). På hjelmen seks (3 over 3) sølv(?) strutsefjær.

Også ført med et hode med horn på hjelmen.

Johan F. C. Frimann († 1707) kom fra Danmark til Halsnøy kloster. Våpnet kjent fra midten av 1700.

Kilde: Hans Krag: Norsk heraldisk mønstring fra Frederik IV's regjeringstid 1699—1730, Drøbak 1942 — Kristiansand S. 1955. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. Opplysninger fra slekten.

(KK)

I sølv en blå («jøde»-)lue med rødt oppslag. På hjelmen to naturfargete armer holdende en blå («jøde»-)lue med rødt oppslag.

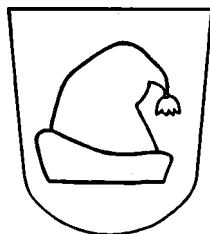
Magnus Chr. Fritzner († 1742) kom fra Tyskland og var i norsk tjeneste fra 1711, ved oberst Ulrich Chr. Kruses († 1727) regiment. Han var Kruses søsterdatters sønn og tok slekten Kruses våpen.

Kilde: O. Ovenstad: Militærbiografier — Den norske hærs offiserer 18/1 1628—17/5 1814, Oslo 1949. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

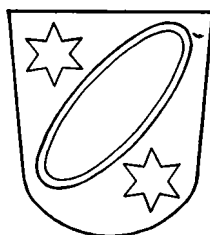
(HG)

I sølv et venstreskråstilt ovalt skjold(?) fulgt over og under av en seksoddet stjerne, alt rødt. På hjelmen tre sølv strutsefjør og på den midterste en seksoddet rød stjerne.

Marcus Frølich († 1690 i Christiania) kom fra Sverige. Hans sønn førte venstreskråbjelke istedenfor ovalt skjold(?), som senere føres.

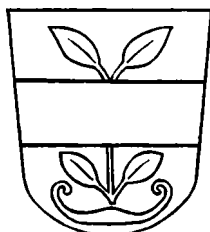
Fritzner

Frølich

Kilde: H. Krog Steffens: *Norske Slægter*,
Kristiania 1912. Riksarkivets seglsam-
linger, Oslo.

(LL)

Furst

I rødt en bjelke lagt over en stengel med fire blad og voksende fra en liggende C («ildstål»?), alt gull. Over skjoldet en liggende rosenkvist kryssende en liggende merkurstav.

Også ført med stengelen fra en V.

Johannes Dødeloff Furst († 1791) kom fra Østerrike til Risør og førte våpnet.

Kilde: Riksarkivets seglsamling, Oslo.
Opplysninger fra Otto Furst, Gøteborg.
(HG)

Gaarder

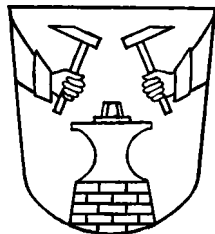
Delt i sølv og rødt; i 1. felt en oppstigende svart(?) ørn med senket venstre vinge. På hjelmen en sølv(?) og en rød(?) vinge.

Poul Olsen Gaarder († 1745 i Odalen).
Våpnet er ført fra siste del av 1700-tallet.

Kilde: O. Ovenstad: *Militærbiografier — Den norske hærs offiserer 18/1 1628—17/5 1814*, Oslo 1949. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(HG)

I blått på brun mursteinsblokk, en svart ambolt og på den en hvit diamant på gull plate, alt under to framkommende naturfargete armer, kleddt i sølv med røde oppslag og hver holdende en svart finsmedhammer. På hjelmen en naturfarget arm kleddt i sølv med rødt oppslag og holdende en svart finsmedhammer mellom to svarte vinger.

Gade

Fredrik G. Gade († 1770) kom fra Nord-Tyskland til Norge. Våpnet fikk hans farfar i våpenbrev.

Kilde: H. Krog Steffens: *Norske Slægter*, Kristiania 1912. Opplysninger fra Hans Krag, Søgne.

(KN)

I sølv et opprett svart villsvin. På hjelmen et oppstigende svart villsvin.

Også ført med andre tinkturer, med syv flagg som omgir villsvinet på hjelmen, samt i skjoldet bare villsvinhodet.

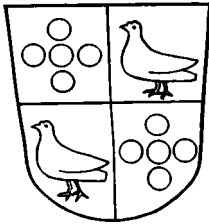
Galtung

Gaute Eriksson førte villsvin 1360. *Lauritz Galtung* († 1661) fikk som etterkommer av middelalderætten, «adelstadsfesting» 23/8 1648, og førte våpnet.

En agnatisk gren bruker navnet *Ljones*.

Kilde: *Danmarks Adels Aarvog*, København 1916, *Norsk Slegtshistorisk Tidsskrift*, Bind XXI, side 201, Oslo 1968.

(LL)

Garmann

Kvadrert i gull og grønt; i 1. og 4. felt fem (1. 3. 1.) svarte kuler, i 2. og 3. felt en sølv due. På hjelmen fem (1. 3. 1.) svarte kuler mellom to sølv vinger. Også ført med en rype eller århane i 2. og 3. felt, eller i skjoldet et tre.

Johan Garmann († 1651) kom fra Danmark til Norge 1628. Våpnet kjent fra siste del av 1700-tallet.

Kilde: Norsk Slektskalender II, Oslo 1951.
Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.
(HG)

Geelmuyden

I grønt en springende brun hjort under tre (1. 2.) seksoddete gull stjerner. På hjelmen en oppstigende brun hjort. Også ført med stjerner stillte i bjelke, og på hjelmen to harniskklede armer holdende en laurbærkrans.

Gert Adriansen van Geelmuyden († 1701) kom fra Nederland til Bergen rundt 1657, og førte våpnet.

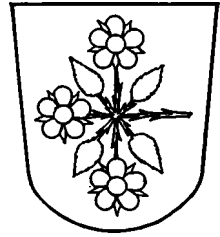
Kilde: Axel Kielland: Familien Kielland med dens kognatiske Ascendents, Christiania 1897. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. Opplysninger fra slekten.
(HG)

I sølv tre grønne stilker med blader og røde roser, lagt i et kors. På kront hjelm tre røde roser med grønne stilker og blad.

Franz Adolph von Germeten, av slekt som førte våpnet, kom fra Hessen til Christiania 1840.

Kilde: I. Kneschke: Deutsches Adelslexicon, Band III., side 492, Leipzig 1861. Opplysninger fra rektor Franz Germeten, Brandbu.

(HG)

Germeten

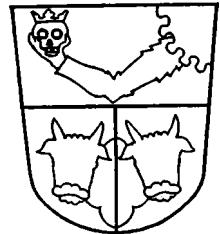
Delt og nederst kløvd i rødt og rødt; 1. felt i sølv en svart(?) harniskkledd arm fra en blå(?) sky og holdende et kront blått(?) dødningshode, i 2. og 3. felt et sølv(?) oksehode med hals framkommende fra kløvingen. På hjelmen to sølv(?) vesselhorn.

Også ført en naken arm i 1. felt og to vinger på hjelmen.

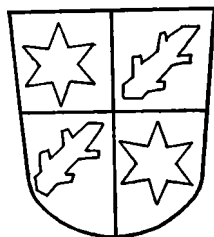
Henrik Gerner († 1786) kom fra Danmark til Norge 1754. Våpnet kjennes ført i slekten fra samme tid.

Kilde: H. K. Steffens: Norske Slægter, Kristiania 1912. Hans Krag: Norsk heraldisk mønstring fra Frederik IV's regjeringstid 1699—1730, Drøbak 1942, — Kristiansand S. 1955. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(HG)

Gerner

Giertsen

Kvadrert i blått og sølv; i 1. og 4. felt en seksoddet sølv stjerne, i 2. og 3. felt en venstreskråstilt, avhugget og kvistet grønn stamme. På kront hjelm to sølv(?) vinger.

Også ført devisen: *Aut mors aut vita decora* (enten døden eller et hederlig liv).

Oluf Mæsel (rundt 1610), Froland, hvis sønnesønns sønnesønns sønn, *Friedrich Giertsens* († 1796) agnater tok patronymikonet som slektsnavn. Den sistes sønnesønn *Friedrich G.* († 1880) førte våpnet. Navnet skrives også *Gjertsen*.

Kilde: H. Krog Steffens: *Norske Slægter*, Kristiania 1915. F. Waaler: *Slegten Rynning og dens Sidelinjer*, Hamar 1918, side 110. Riksarkivets (Printzs) seglsamlinger, Oslo.

(HG)

Glad

I blått en hjort foran to trær, alt sølv(?). På hjelmen en oppstigende sølv(?) hjort. Også ført med tre flagg på hjelmen.

Christopher Eriksen Glad († 1619), Vågå. Våpnet kjent fra siste del av 1700-tallet.

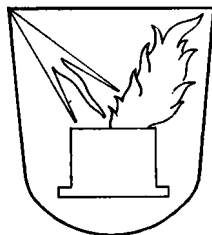
Kilde: *Tidsskrift for Genealogi, Personalhistorie, Biografi og Literærhistorie*, III. Bind, side 28, Oslo 1926. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(HG)

Et alter med flammer under en stråle fra skjoldhjørnet. På hjelmen et røkelseskar.
(Ukjente tinkturer.)
Også andre våpen ført.

Halvard Haagensen Rønneld († 1660), Skjeberg, hvis sønnesønn *Gløer Johnsen Rønneld* († 1713) førte i segl en due. Den sistes barn fikk navnet *Gløersen*, og en sønnesønn førte våpnet 1747.

Kilde: Cato Holmsen og Jørgen Gløersen: Slegten Gløersen med sidelinjer, Oslo 1929. Opplysninger fra Jørgen Gløersen, Oslo. (KN)

**Gløersen
(agnatisk)**

I sølv røde flammer fra to liggende, avhuggete, brune stammer. På hjelmen en harniskkledd arm med et sverd.

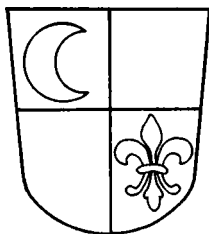
Halvard H. Rønneld († 1660), Skjeberg, hvis sønnesønn, *Gløer J. Rønnelds* († 1713) datter *Karen* († 1758) var gift med *Jørgen H. Gushund* († 1754), og deres barn tok navnet *Gløersen*. Sønnen *Børge G.* førte våpnet 1757.

Kilde: Cato Holmsen og Jørgen Gløersen: Slegten Gløersen med sidelinjer, Oslo 1929. Opplysninger fra Jørgen Gløersen, Oslo. (KN)

**Gløersen
(kognatisk)**

Gram

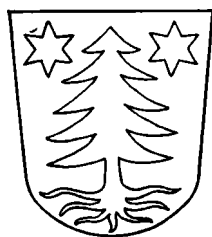
Firdelt; 1. felt i blått en fravendt sølv måne, i 2. og 3. felt rødt, 4. felt i blått en gull lilje. På hjelmen et svart hestehode med en grønn kvist i mulen.

Også ført med oppstigende sølv hest på hjelmen eller med et hode, satt sammen av øverst hestehode og under til hver side et manns- og et bukkhode, alt på to haneben. Andre våpen også ført.

Mads Nielsen Gram († 1601 i Fron) var muligens av dansk slekt. Våpnet kjent fra siste del av 1700-tallet.

Kilde: Norsk Slektskalender I, Oslo 1949. Heraldisk Tidsskrift, hefte 15, side 241, København 1967.

(HG)

Gran

I blått en gran fulgt oventil av to seksoddete stjerner, alt sølv. På hjelmen en harniskkledd arm med et sverd.

Også ført uten stjernene og på hjelmen en lilje.

Henrich Grans († 1779 i Bergen) sønn førte våpnet uten stjerner, som føres fra rundt år 1800.

Kilde: H. Krog Steffens: Norske Slægter, Kristiania 1912. Skandinavisk Vapenrulla, Hefte 5, Malmø 1964. Riksarkivets seglsamling, Oslo.

(HG)

En springende mynde(?). På hjelmen en oppstigende griff. (Tinkurerer ukjente.)

Rollef Greve († ca. 1600) kom fra Nederland til Bergen. Hans sønn *Henrich G.* († 1707) førte våpnet med noe uklar dyreart i skjoldet, men mynde er senere ført i slekten.

Kilde: O. Ingstad: *Stamtavle over slekten Greve, Bergen 1943. Opplysninger fra slekten.*

(HG)

I rødt en sparre fulgt av tre hender, alt sølv. På hjelmen et seilskip for fulle seil.

DEVISE: *At spes infracta* (med håpet uknekket).

Alexander Grieg († 1803) kom fra Skottland og ble borger i Bergen 1779. Han førte våpnet.

Kilde: *Norsk Slektskalender II, Oslo 1951. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.*

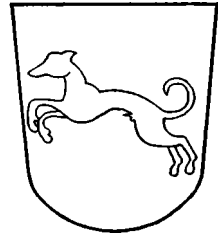
(HG)

I blått en gående sølv(?) hest. På hjelmen en oppstigende *Justitia* med sverd og vekt.

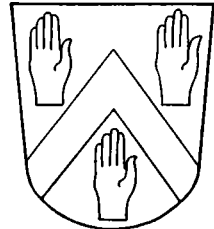
Hans Monsen († 1717), Toten, hvis sønnesønner tok navnet *Grundt* og førte våpnet fra midten av 1700-tallet.

Kilde: D. Krohn-Holm: *Slekten Grundt gjennom 300 år, Oslo 1938. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.*

(KK)

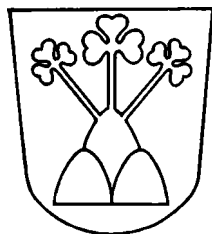
Greve

Grieg

Grundt

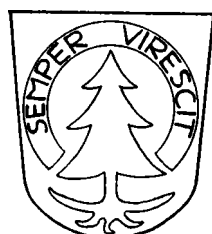

Grüner

I gull tre kløverblad med stilker fra et berg, alt grønt. På hjelmen tre kløverblad med stilker fra et berg, alt grønt. Også andre våpen er ført.

Friederich Grüner († 1774) kom fra Danmark til Norge og førte våpnet. Broren ble adlet i Danmark 1693 og fikk et annet våpen, som også er ført i den norske slekt.

Kilde: Gustaf Grüner: Myntmester Peder Grüner og hans efterkommere, Oslo 1936. Hans Krag: Norsk heraldisk mønstring fra Frederik IV's regjeringstid 1699—1730, Drøbak 1942 — Kristiansand S. 1955. (KK)

Grønn

I blått en sølv gran omgitt oventil av et sølv bånd med svart(?) devise: SEMPER VIRESCIT (alltid grønnes). På hjelmen en harniskkledd arm med et sverd. Skjoldholdere er to opprette, tilbakeseende og naturfargete bjørner.

Også ført armen med sabel på hjelmen, samt ført andre våpen.

Johan Johansen Grønn († 1659), Trondheim. Våpen med gran kjennes fra midten av 1700-tallet, og våpen som nå fra rundt år 1800.

Kilde: Henrik Sommerschild: Slekten Sommerschild — Sommerschild, Oslo 1951, side 214. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. (LL)

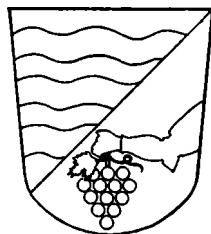
Venstreskråddelt i rødt og blått; i 1. felt tre blå bølger (Orning), i 2. felt en framkommende naturfarget arm kledd i sølv harnisk og holdende en rød drueklase (Reichwein). På hjelmen syv vekselvis røde og blå flagg (Orning).

Også ført bare 1. felt eller feltenes figurer i kvadrert skjold.

Morten Haagensen Grønvold (siste del av 1600), Stord, var gift med Else E. Orning († 1715) og av deres sønner var Fredrik Chr. G. († 1757) gift med J. C. Reichwein († 1783). Våpnet ført fra midten av 1700-tallet.

Kilde: O. Ovenstad: *Militærbiografier — Den norske hærs offiserer 18/1 1628—17/5 1814*, Oslo 1949. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. F. Waaler: *Slegten Rynning og dens Sidelinjer*, Hamar 1918, side 81.

(HG)

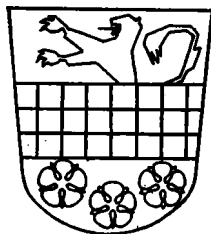

Grønvold

Delt i blått og gull av en bjelke sjakkmønstreet i tre rader i rødt og sølv; i 1. felt en oppstigende gull løve, i 2. felt tre (2. 1.) blå roser. På kront hjelm en oppstigende gull løve mellom to vinger vekselvis delt i blått og gull, og hver belagt med en bjelke sjakkmønstreet i tre rader i rødt og sølv.

Også ført noe differensiert.

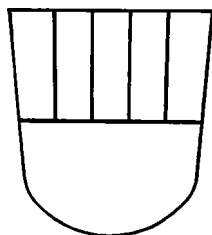
Nicolaus Gude († 1696) kom fra Rendsburg til Bergen, og hans sønn førte våpnet noe endret i detaljene.

Gude

Kilde: J. Siebmacher: Grosses und allgemeines Wappenbuch — Bürgerliches Wappenbuch V, 4, side 56, Nürnberg 1890. Ebba Jansen: Slekten Gude i Norge, Bergen 1940.

(KK)

Haffner

Delt i sølv og rødt; i 1. felt to røde pæler. På hjelmen en oppstigende mann med avkuttete armer og i drakt delt i sølv og rødt med øverst to røde pæler, samt på hodet en lue med sølv oppslag.

Også ført på hjelmen en oppstigende harniskkledd mann med i høyre hånd et sverd, og i venstre et skjold med skjoldmerket.

Johan Frederick W. von Haffner († 1822) av en slékt opprinnelig fra Elsass, kom fra Danmark til Norge og førte våpnet.

Kilde: H. Krog Steffens: Norske Slægter, Kristiania 1912. J. Siebmacher: Grosses und allgemeines Wappenbuch, II, 10, side 10 Nürnberg 1871. Vaabenførende Slægter i Danmark, København 1946.

(HC)

Hagemann

Delt i blått og rødt; i 1. felt en oppstigende naturligfarget villmann med i høyre hånd en nedvendt klubbe og venstre hånd i siden, i 2. felt et sølv flettverk(?). På hjelmen en oppstigende villmann mellom et rødt og et blått vesselhorn.

Også ført med svart flettverk(?) eller en mann kledd i frakk holdende en lanse i 1. felt og svart 2. felt, samt med samme mann på hjelmen.

Christian Hagemann († 1725) av skånsk slekt med mulig nord-tysk opprinnelse, kom fra København til Norge, og førte våpnet.

Kilde: B. H. Hagemann: *Militærfamilien Hagemann*, Oslo 1944.

(HG)

Kløvd i rødt og blått; i 1. felt et svevende sølv mantuakors, i 2. felt en gull krone. På hjelmen et sølv mantuakors.

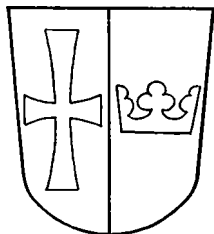
Også ført med 1. og 2. felt i hvert sitt skjold under en hjelm.

Adrian Rockertsen Falkener († ca. 1595) kom fra Nederland til Trondheim. Hans sønnesønns sønners barn tok navnet *Hagerup*. Våpnet kjent fra midten av 1700-tallet.

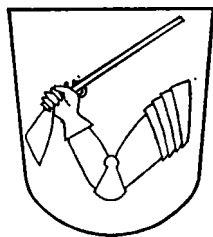
Kilde: Sofus Elvius: *Familien Hagerup i Danmark og Norge*, København 1902.

Norsk Tidsskrift for Genealogi, Personalhistorie, Biografi og Literærhistorie, Bind III, side 426, Oslo 1926. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(HG)

Hagerup

Hals

I rødt en sølv harniskkledd arm holdende et dobbeltløpet flintlåsgevær. På hjelmen en sølv harniskkledd arm holdende en sabel.

Knut Jensen Hals († 1725) av slekt opprinnelig fra Jylland, kom fra Skåne til Norge. Våpnet ført fra siste del av 1700-tallet.

Kilde: W. Lassen: Familien Hals, Christiania 1902. Norsk Slektshistorisk Tidsskrift, Bind III, side 199, Oslo 1932. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. Opplysninger fra slekten.

(HG)

Hammer

I rødt en avhugget stubbe med en gren med blad og på den en sittende due, alt sølv(?). På hjelmen en oppstigende sølv (?) enhjørning.

Knud Andersen († 1654) kom fra Danmark til Buskerud. Navnet *Hammer* tatt av hans barn. Våpnet ført fra første del av 1700-tallet.

Kilde: Wilhelm Lassen: Familien Hals, Christiania 1902. Hans Krag: Norsk heraldisk mønstring fra Frederik IV's regjeringstid 1699—1730, Drøbak 1942 —Kristiansand S. 1955. Norsk Slektshistorisk Tidsskrift, Bind III, side 202, Oslo 1932. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

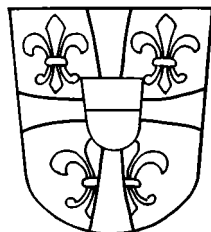
(HG)

I blått et sølv mantuakors belagt med et hjerteskjold delt i blått og sølv, samt over fulgt av to gull liljer og fra nedre korsarm til hver side en framkommende gull lilje. På hjelmen en oppstigende gull løve foran ni grønne påfuglfjær.

Mads Haugrim (ca. 1650), Urskog, var farfar til *Mads Olsen Haneborg* († 1749), som tok navn av farsegården. Våpnet er differensiert av slekten Botners våpen, som *Andreas von B.* ble adlet med i 1765 og som i 1352 førtes av *Pål Sigurdsson* uten hjerteskjold. Våpnet kjennes ført fra midten av 1800-tallet i slekten Haneborg.

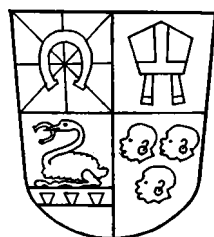
Kilde: H. Krog Steffens: *Norske Slægter*, Kristiania 1915. H. J. Huitfeldt-Kaas: *Norske Sigiller fra Middelalderen*, Christiania 1899 — Oslo 1950. A. Thiset og P. L. Wittrup: *Nyt dansk Adelslexikon*, København 1904.

(HG)

Han(e)borg

Firdelt: 1. felt gironnert av grønt og svart samt belagt med en nedvendt gull hestesko, 2. felt i rødt en sølv mitra med gull midtbånd, 3. felt i blått en sølv struts med gull hestesko i nebbet og liggende på en sølv bjelke belagt med tre nedvendte svarte spisser, 4. felt i gull tre (2. 1.) svarte negerhoder med gull ørenringer. På 1. hjelm en avhugget arm kledd i sølv harnisk og holdende en gull bispestav. På 2. hjelm en sølv struts med gull hestesko i nebbet og liggende på en sølv bjelke belagt med tre nedvendte svarte spisser.

von Hanno

Andreas F. H. von Hanno († 1882) kom fra Hamburg til Christiania 1850 og førte våpnet.

Kilde: Biografisk Leksikon, Bind V, side 340, Oslo 1931. Riksarkivets (H. Ruis) seglsamlinger, Oslo. Opplysninger fra slekten.

(HG)

Hansteen

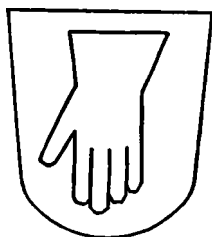
I sølv en stående rød(?) hane på et grønt (?) berg. På hjelmen en stående rød(?) hane.

Også ført med skjoldmerket under en blå bølge og et svart skjoldhode, samt på hjelmen hanen mellom to sølv(?) vesselhorn.

Johannes M. Hansteen († 1792) kom fra Slagelse til Christiania og førte våpnet.

Kilde: Christopher Hansteen: Stamtavle over Slægten Hansteen, Christiania 1878 (manuskript), Statsarkivet, Oslo, Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(HG)

Harboe

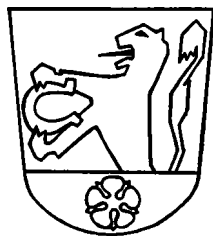
I rødt en nedvendt sølv hanske. På skjoldet en (fembladet) krone.

Christian Fransen Harboe († 1753) kom fra Danmark til Norge, og var far til Henrik H. († 1813) som førte våpnet.

Kilde: Personalhistorisk Tidsskrift, II. Bind, side 131, København 1893. Opplysninger fra slekten.

(IA)

I blått en oppstigende gull løve med sølv hestesko i labbene over i gull skjoldfot en rød rose. På hjelmen en oppstigende gull løve med sølv hestesko i labbene. Også ført løve med to haler.

Hartmann

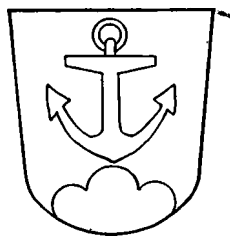
Hans Hartmann († 1831 i Sokndal) hvis farmor var av tysk slekt Hartmann, kom fra Danmark og førte våpnet.

Våpnet kjennes ført i den tyske slekt Hartmann.

Kilde: A. Fabritius, L. Bobé og H. Hartmann: Slægterne Hartmann i Danmark og Norge, København 1945. Vaabenførende Slægter i Danmark, København 1946.

(KK)

I sølv et svart anker over et grønt berg. På hjelmen et svart anker. Også ført ankeret med lenke og uten berget.

Heftye

Thomas J. Heftye († 1827) kom fra Glarus til Christiania og førte i segl ankeret med lenke.

Kilde: H. Krog Steffens: Norske Slægter, Kristiania 1912. Wappenbuch des Landes Glarus, Glarus 1937. Riksarkivets seglsamling, Oslo.

(HG)

Hegermann

Venstreskrådelt i blått og gull; over delingen en opprett løve i motsatte farger. På hjelmen to sølv ørnevinger.

Også ført i skjoldet en trane (eller heire) med stein i løftet klo og på hjelmen tre strutsefjær.

Diderich Hegermann († 1718) kom fra Tyskland til Norge. Våpnet ført fra 1700-tallet.

Kilde: H. Krog Steffens: *Norske Slægter*, Kristiania 1915. *Danmarks Adels Aarvog*, København 1944. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(KK)

Heiberg

I rødt et dødningehode over to krysslagte knokler, alt sølv. På hjelmen to sølv veselhorn.

Også ført under hjelmen dette skjoldet samt et skjold med en due med oljegren i nebbet. Dessuten er ført duen som hjelmtegn eller med tre roser med stilker og blad som hjelmtegn, samt med timeglass på dødningshodet.

Søffren Lauritzson († 1653) kom trolig fra Sønderjylland til Norge og førte skjoldmerket. En sønns barn tok navnet *Heiberg*, andre tok navnet *Ørbech*.

Kilde: C. F. Heiberg: *Slekten Heiberg*, Oslo 1941.

(KK)

Kløvd i blått og sølv; på kløvningen en seksoddet gull(?) stjerne, i 1. felt et sølv (?) aks, i 2. felt en naturfarget(?) Fortuna med blått(?) seil og på blå(?) kule. På hjelmen en seksoddet gull(?) stjerne mellom to blå(?) vinger.

Også ført med rose på kløvningen, i 1. felt og på hjelmen.

Carl Fr. Heidenreich († 1761) var fra Holstein, kom til Norge og førte våpnet.

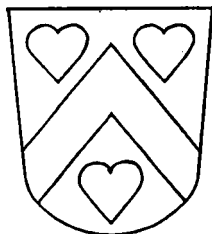
Kilde: F. Waaler: *Slekten Rynning og dens Sidelinjer*, Hamar 1918, side 42 og 96. O. Ovenstad: *Militærbiografier — Den norske hærs offiserer 18/1 1628—17/5 1814*, Oslo 1949. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. (KK)

Heidenreich

I gull en svart sparre fulgt av tre (2. 1.) røde hjerter. På hjelmen to svarte vinger.

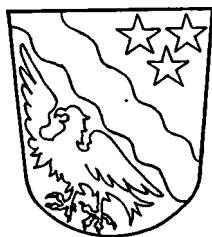
Søfren Eschildsen († 1666), Christiania, var farfar til Michel Søfrensen som førte et hjerte gjennomstukket av to piler, og hvis sønnesønner, Poul og Michael Helsen, tok navnet *Heltzen* og våpnet, deres fettere tok navnene Nilson og Vogt.

Heltzen

Kilde: K. Hals: *Stamtavle over familien Nilson, Christiania 1896*. Norsk Slekts-historisk Tidsskrift, Bind III, side 48, Oslo 1932. *Vaabenførende Slægter i Danmark, København 1946*, *Heraldisk Tidsskrift*, hefte 15, side 238, København 1967.

(NR)

Hemsens

Delt i gull og svart av en sølv skråstrøm; i 1. felt en sittende svart ørn med løftete vinger, i 2. felt tre (2. 1.) femoddede gull stjerner. På en kront hjelm en sittende svart ørn med løftete vinger.

Carl Fridrich Hemsens († 1829) av slekt som førte våpnet og var fra Slesvig-Holstein, kom til Norge.

Kilde: Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. Opplysninger fra slekten. (HG)

Herlofson

I blått en springende vinget sølv hjort. På hjelmen en oppstigende, vinget sølv hjort.

Lauritz Thomassen († før 1664), Flostad, var farfar til *Herlof Rasmussen* († 1744), hvis barn tok navnet *Herlofson* (*Herlofsen*). Våpnet ført fra siste del av 1700.

Kilde: Norsk Slektshistorisk Tidsskrift, Bind IV, side 229, Oslo 1934. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. (HG)

Hersleb

I blått en springende sølv hjort med gull pil i brystet. På hjelmen en oppstigende sølv hjort med gull pil i brystet.

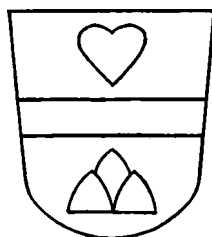
Jacob Jensen († 1672) kom fra Danmark til Nordmøre. Hans sønn *Christopher Hersleb* († 1721) brukte navnet, og dennes sønn *Peder H.* († 1757) tok våpnet.

Kilde: A. Erlandsen: Biografiske Efterretninger om Geistligheden i Trondhjems Stift, Christiania og Levanger 1844—1855, side 324. E. Hiort: Slægten Hiort i Danmark og Norge, København 1966, side 115. (HG)

Delt i blått og svart av en sølv bjelke; i 1. felt et sølv(?) hjerte, i 2. felt et sølv(?) berg. På hjelmen en oppslått bok under en seksoddet stjerne i strålekrans.

Niels Jensen Hertzberg († 1724) kom fra Jylland til Norge 1744. Våpnet kjent fra første del av 1800.

Kilde: N. Hertzberg: Familien Hertzberg, Oslo 1932. (NR)

Hertzberg I

Venstreskråddelt i sølv og sjakkmønster i rødt og blått; i 1. felt en framkommende rød hjort. På hjelmen tre nedvendte røde piler.

Også ført med sjakkmønster i rødt og sølv.

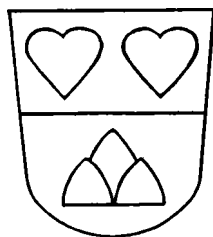
Georg F. Hertzberg († 1843) kom fra Schlesien til Holmestrand rundt 1825, og førte våpnet.

Kilde: J. W. Flood: Norges Apothekere, Kristiania 1908, side 100. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(KN)

Hertzberg II

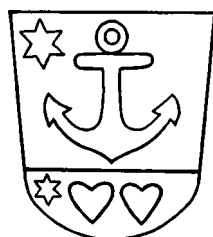

Hesselberg I

Delt i rødt og gull; i 1. felt to gull hjerter, i 2. felt et svart berg. På hjelmen et grønt tre.

Anders Jørgensen Thoen (ca. 1670), Haug, var far til Engebret Andersen († 1693) gift med *Marte Lauridsdatter Hesselberg*. Deres sønn Engebret E. Hesselberg († 1724) kjøpte Hesleberg i Norderhov, og var farfar til Ole H. († 1816) som førte våpnet.

Kilde: A. Lagesen: Ringerikske slekter, Bind 2, side 224, Oslo 1930. Riksarkivets (og H. Ruis) seglsamlinger, Oslo. (NR)

Hesselberg II

I blått et gull anker fulgt over til høyre av en seksoddet gull stjerne over i rød skjoldfot to gull hjerter fulgt over til høyre av en seksoddet gull stjerne. På hjelmen en buet stengel med blad og en blomst, alt sølv mellom to røde vesselhorn, hvert utvendig besatt med to grønne blad. Andre våpen også ført.

Iver Jensen Hesselberg († 1688 i Skien) var farfars farfar til Iver H. († 1844) som førte våpnet. Iver Jensen H. var antagelig farfar til Iver H. († 1746 i Larvik).

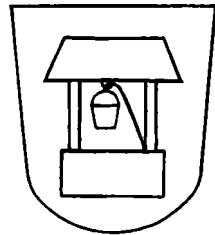
Kilde: J. A. Schneider: Fra det gamle Skien, Bind I, side 146, Skien 1914. Larviks Historie, Bind I, side 606, Kristiania 1923. Riksarkivets seglsamling, Oslo. Opplysninger fra slekten. (HC)

I gull en svart brønn med rødt tak og oppheist svart bøtte. På hjelmen en harniskkledd arm holdende et sverd, alt sølv.

Peder Olsen Hesselberg († 1692) ved Op-landske infanteriregiment var farfar til Hans J. H. H.

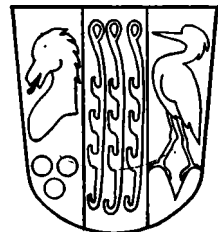
Kilde: (Dansk) Personalhistorisk Tidsskrift, 7. Række, 6. Bind, side 111, København 1921, Dannebrogordenens skjold for general Hans J. H. Hesselberg († 1809). Fredriksborgs Slotskapel, Hillerød, Danmark.

(NR)

Hesselberg III

Kløvd to ganger i blått, sølv og blått; i 1. felt et hestehode over tre (2. 1.) kuler, alt sølv (Fremming), i 2. felt tre blå kjele-kroker (von Hadeln), i 3. felt en heire stående på to berg, alt sølv (Heyerdahl). På hjelmen tre sølv strutsefjær. Også ført med andre tinkturer. (*Christian v. Heyerdahls gren*).

Heyerdahl

Flere grener fører bare 3. felt og på hjelmen tre nedstukne sverd mellom to nedstukne sabler.

Erik Heyerdahls gren fører kløvd i svart og sølv; i 1. felt hestehodet over kulene, alt sølv, i 2. felt heiren på det ene av to berg, alt naturfarget(?). Skjoldet kront.

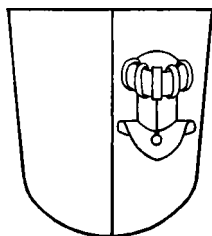
Gunbjørn Vigernes († 1654), Urskog, hvis sønnesønner førte due på et berg. Den enes sønner tok navnet *Heyerdahl* og våpnets 3. felt. Etterkommere av den ene av disse sønner, Christian von H. (†1802), fører det

sammensatte våpen, som går tilbake på hans hustru, Anne M. Fremming, og svigermor, Catharina H. von Hadeln. En annen av sønnene, Erik H. († 1801) var gift med Maren C. Fremming (kusine av Anne M. F.).

Kilde: H. Sollied: *Slekten Heyerdahl*, Oslo 1940. *Skandinavisk Vapenrulla*, hefte 7, Malmø 1967. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. Opplysninger fra slekten.

(HG)

Hielm

Kløvd i rødt og blått; i 2. felt en gull hjelm. På hjelmen en gull krans av to stilker med blader og hver med en rose.

Jonas Jenssøn Hielm († 1621), Stavanger, hadde flere kognatiske etterkommere som har tatt navnet og våpnet, som er ført fra midten av 1700-tallet.

Kilde: B. Hielm: *Optegnelser om Slægten Hielm og dens cognatiske Grene*, Kristiania 1889. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(KN)

Hiorth

I sølv et grønt(?) tre og lagt over stammen en springende brun(?) hjort. På hjelmen en oppstigende hjort. (Tinkturene usikre).

Asser Andersen († 1700), Ekersund, hvis barn tok navnet *Hiorth*. Våpnet ført visstnok fra slutten av 1700.

Kilde: K. Hiorth: *Stamtavle over Slægten*

Hiorth, Kristiania 1879. A. Kielland: Familien Kielland og dens kognatiske Ascendents, Christiania 1897. Opplysninger fra slekten.

(KN)

I sølv tre røde bjelker. På hjelmen to sølv vesselhorn, hvert med en bjelke kvadrert av rødt og sølv.

Også ført i sølv en rød hjort; kløvd med 6 aks i 1. felt og hjort i 2. felt eller hjort fremkommende fra to trær.

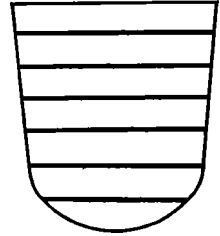
Gerhard (Gert) Christoph von Hirsch († 1721 i Brandval) av en østprøyssisk slekt som førte våpnet, kom til Norge. De første generasjoner i Norge førte hjort, og det opprinnelige våpen ble tatt opp i dette århundre.

Kilde: P. E. Hirsch: Slægten (von) Hirsch, Oslo 1927. Norsk Slektshistorisk Tidsskrift, Bind IV, side 97, Oslo 1936. Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der adeligen Häuser 1940, Teeil B, side 261, Gotha 1939.

(HC)

Kløvd i blått og rødt; over kløvningen en sølv hjort med en sølv kule ved halsen. På hjelmen en oppstigende hjortehals og ved den en kule. Ved skjoldet, til venstre, en sittende ugle.

Også ført med i blått en springende sølv hjort. På hjelmen en oppstigende hjort.

(von) Hirsch

Hjort

Johan Hjort († 1782) kom fra København til Christiania rundt 1751. Han adopterte sine danske brorsønner, Christian, Ove og Otto Chr. H. († 1826), og den siste førte våpnet.

Kilde: Otto Hjort: En norsk familie Hjort, Kristiania 1912.

(HG)

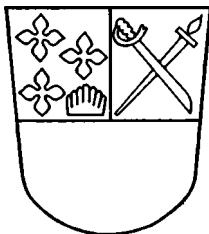
Hjorthøy

En gående, tilbakeseende hjort på et berg. På hjelmen en oppstigende hjort. (Tinkturer ukjente.)

Hugo Fredrik Mortensen Hjorthøy († 1741) kom fra Danmark til Bergen 1721. Hans sønn Hugo F. H. († 1812) førte våpnet i segl.

Kilde: Oluf A. Løwold: Fra Jæderen, Stavanger 1888, side 110. Riksarkivets seglsamling, Oslo.

(HG)

Hoel

Delt og øverst kløvd i blått og blått; i 1. felt to firbladinger stille i stolpe, ved siden av en firblading over et berg (?), alt sølv, i 2. felt krysslagt en nedvendt sabel og en fakkel (?), alt sølv, 3. felt blått. På hjelmen en grønn harniskkledd arm holdende en sølv fakkel(?).

Halvor (første del av 1600) på Huseby, Stange, var far til Torger Halvorsen, Vestad, hvis sønn Halvor Torgersen († 1691)

kjøpte *Hoel*, Nes, Hedmark. Den sistes sønnesønns sønnesønn, Jacob Nielsen Hoel († 1847) kjøpte Hovindsholm og førte våpnet.

Kilde: L. Esmarch: Familien Hoel, Kristiania 1920. Norsk Slektskalender II, Oslo 1951. Opplysninger fra slekten.

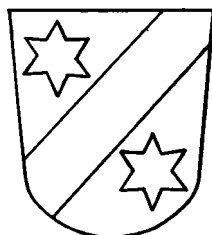
(KN)

I blått en gull venstreskråbjelke fulgt over og under av en seksoddet sølv stjerne. På hjelmen en harniskkledd arm med et sverd.

Hans Nilsen Bestum, Aker, var farfar til *Hans Hoff* († 1759), som tok navnet etter gården Hov, i Aker, og hvis sønn Engebret H. H. († 1811) førte våpnet.

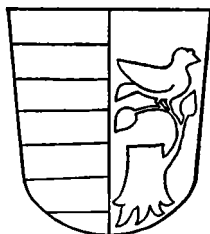
Kilde: H. Krog Steffens: Norske Slægter, Kristiania 1915. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(HC)

Hoff

Kløvd i sølv og sølv; i 1 felt tre røde bjelker, i 2. felt en avhugget, kvistet stubbe med en gren med blad og på den en sittende venstrevendt due, alt naturfarget (?). På hjelmen en sittende venstrevendt sølv due mellom to vesselhorn vekselvis delt i sølv og rødt.

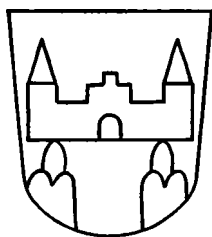
Hofgaard

Christen Pedersen Skoflikker († før 1665), Bragernes, hvis sønns barn, og datteren, *Maren* († 1708) gift med *Jens Sørensen Tinnstøpers* († 1695) barn, tok navnet

Hofgaard. Den sistes sønner førte due i segl i første del av 1700, senere føres flere kombinasjoner av duer og trær, og den ene av sønnenes sønnesønn Andreas Hofgaard († 1811) førte det sammensatte våpen.

Kilde: E. A. Thomle: Familien Hofgaard i Norge, Kristiania 1911.

(HG)

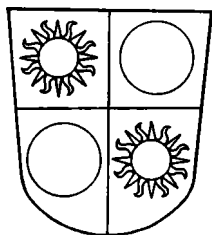
Holfeldt

En borg med tre tårn, de ytterste med tårnhetter og liggende på to berg. På hjelmen en harniskkledd arm med et sverd. (Tinkurer ukjente.)

Johan N. Holfeldt († 1787) kom fra Preussen til Norge og førte våpnet.

Kilde: Personalhistorisk Tidsskrift, IV. Række, 1. Bind, side 66, København 1898. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(OW)

Holler

Kvadrert i rødt og blått; i 1. og 4. felt en gull sol, i 2. og 3. felt en sølv kule. På hjelmen tre sølv strutsefjær.

Johan Friderich Holler, Fredrikstad, kom fra Danmark til Norge. Hans sønn Canutus W. H. († 1825) førte våpnet i segl 1815.

Kilde: O. Ovenstad: Militærbiografier — Den norske Hærs offiserer 18/1 1628—17/5 1814, Oslo 1949. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(LL)

I sølv et tredelt grønt løvtre med brun stamme fra en svevende grønn «holme». På hjelmen en seksoddet gull stjerne mellom to sølv vinger.

Christen Holm († 1603), Stangevik, var farfars farfars far til Jens H. (†1777) som førte våpnet 1759.

Kilde: D. Krohn-Holm: Nordmøreslekten Holm (stamtre), Oslo 1939.

(KN)

Holm

I blått to naturfargete utadvendte hender med sølv mansjetter, hver holdende et sølv sverd slik at de krysser hverandre. På hjelmen en venstrevendt sølv harniskkledd arm med et sverd.

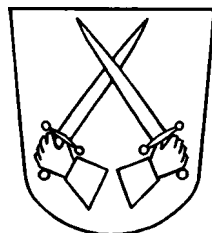
DEVISE: *Volo quod possum* (en vil hva en kan).

Også ført bare et hjelmtegn med på vulst en harniskkledd arm med en sabel (dolk). Også ført med gull figurer i blått, samt våpen med fire felter og andre figurer.

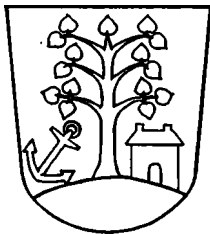
Holm Holmsen (første del av 1600), Enebakk. Harniskkledd arm med sabel, dolk eller sverd er ført i segl av agnatiske etterkommere med slektsnavnet Holmsen, fra siste del av 1700. Skjoldet ført fra senere del av 1800-tallet.

Kilde: G. Jølsen: Slekten Holmsen, 300-års jubileum 1634—1934, Oslo 1934. Riksarkivets (H. Ruis) seglsamlinger, Oslo. Opplysninger fra slekten.

(IA)

Holmsen

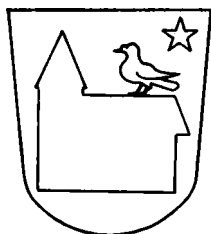
Holmboe

I blått et lindetre mellom et venstreskråstilt anker og et hus, alt sølv og på en «holme». På hjelmen et sølv lindetre.

Brødrene *Jens Olson Holmboe* († 1743) og *Hans O. Holmboe* († 1762), hvis far førte våpnet, kom fra Jylland til Norge henholdsvis i 1705 og 1716.

Kilde: G. F. Holmboe: *Slekten Holmboe*, Oslo 1944.

(HG)

Holst I

I blått en sølv kirke med på taket en sittende sølv due under en femodded gull stjerne. På hjelmen tre oppvoksende naturlige sølv liljer med stengler og blad. Også ført våpen med stubbe under sol, eller med due og stubbe i skjoldet.

Hans Thommessøn Holst († 1704) kom fra Slesvig til Norge, og førte våpnet.

En gren tok navnet *Arnesen*, senere igjen Holst.

Kilde: *Elisa Tandberg: Familien Arnesen (Holst) fra Slesvig-Holstein*, Oslo 1948.

Hans Krag: Norsk heraldisk mønstring fra Frederik IV's regjeringstid 1699—1730, Drøbak 1942. — *Kristiansand S.* 1955.

Opplysninger fra slekten.

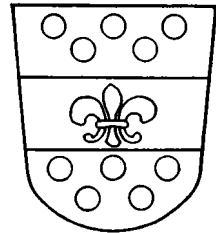
(HG)

I sølv en rød bjelke belagt med en sølv lilje, fulgt over og under av fem (3. 2.) svarte kuler. (Føres uten hjelm og hjelmtegn.)

Også ført andre våpen.

Rasmus Christensen Holst († 1712) kom fra Randers til Holmestrand. Våpnet ført fra første del av 1800.

Kilde: Thomas Holst: Familien Holst, Christiania 1887. Opplysninger fra slekten. (HG)

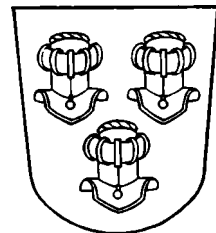
Holst II

I blått tre (2. 1.) sølv hjelmer med vulster av rødt og sølv. På skjoldet en gull krone.

Jens Thomassen († ca. 1670), Holtør, Nes, Romerike, hvis barn, *Peder Holter* († 1733) og Margrethe J. H. († 1680) tok navnet. Hun var gift med *Helle Kristensen Hvam* († 1702) som overtok Holter, og hvis barn tok navnet. Peder Holters sønnesønns sønnesønn, Peder Holter († 1766) førte våpnet.

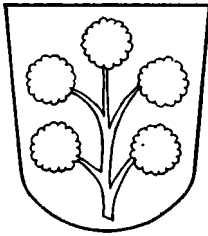
Kilde: Norsk Slektshistorisk Tidsskrift, Bind XII, side 334, Oslo 1950. T. Hexeberg; Nes på Romerike. Gårdshistorie, Bind I, side 290, Oslo 1958. Folkemuséets gravskjoldsamling, Bygdøy.

(KN)

Holter

Holtermann

I rødt en gren med fem hylleblomster, alt sølv. På hjelmen en sølv og en rød vinge. *Henrich Holtermann* († 1730) kom fra Rothenburg til Bergen 1673. Våpnet er differensiert av slekten Holdermann v. Holdersteins våpen med grenen fra et berg.

Kilde: H. Krog Steffens: *Norske Slægter*, Kristiania 1915. Opplysninger fra slekten. (HG)

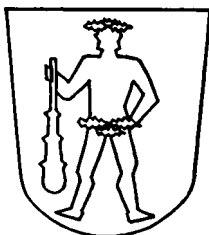

Horn

I rødt en springende sølv enhjørning. På hjelmen to vesselhorn, vekselvis(?) delt i rødt og sølv(?).

Erich Horn († 1809) kom fra København til Aker og førte våpnet.

Kilde: C. H. L. Horn: *Mindeblade om dem fra hvem jeg stammer*, Kristiania 1910. Riksarkivets seglsamlinger (Printzs samling), Oslo. (HG)

Horneman(n)

I blått en villmann med nedvendt klubbe og venstre hånd i siden, alt sølv(?). På hjelmen en oppstigende hjort. Også ført to krysslagte drikkehorn på hjelmen.

Henrich Horneman († 1716), Trondheim, var trolig av slekt fra Lübeck. Hans datter *Anna* († 1736) var gift med *Ebbe Carstensen*, antagelig kommet fra Flensburg til Trondheim, og deres barn tok navnet og våpnet.

Kilde: H. K. Steffens: Norske Slægter, Kristiania 1915. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(KK)

I sølv en rød skråbjelke. På hjelmen fem vekselvis røde og hvite flagg.

Også ført med bjelken venstrevendt og med fane(r) på hjelmen.

Med *Anders Huitfeldt* († 1620) til Trondstad, slo denne opprinnelig danske slekt seg fast ned i Norge. Han førte våpnet.

Kilde: Danmarks Adels Aarbog, København 1949. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

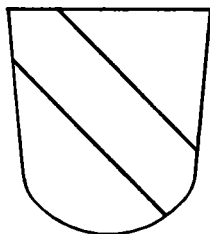
(HC)

I svart tre (2. 1.) sølv ringer. På hjelmen to svarte vinger, hver belagt med tre (2. 1.) sølv ringer.

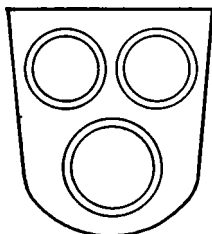
Mathias Christopherson von Hoyningen genannt Huene († 1765) av slekt opprinnelig fra Westfalen og som førte våpnet, kom fra Rostock til Bergen 1732. Han endret slektsnavnet til *Huun*.

Kilde: A. A. Freiherr v. Hoiningen gen. Huene: Stammtafeln die Freiherrlichen Familie von Hoiningen — Hoyningen — gen. Huene, Dritte Auflage, Regensburg 1951. J. Siebmacher: Grosses und allgemeines Wappenbuch. Der Adel der Russ. Ostseeprovinzen, III, 3, Erster Teil, side 155, Nürnberg 1898. Opplysninger fra slekten.

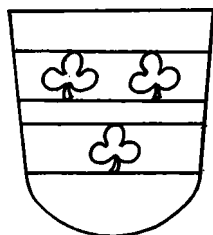
(KN)

Huitfeldt

Huun

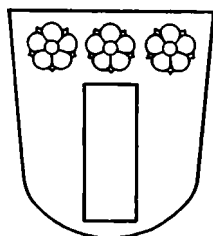
Høyer

I gull to blå bjelker, på øvre to og nedre et sølv kløverblad. På hjelmen en gull (laurbær?)-krans mellom to svarte vinger. Også ført i sølv to blå bjelker med to og en seksoddet sølv stjerne.

Andreas Svennichsen Høyer (†1750), kom fra Sønderjylland til Kristiansand ca.1700. Våpnet ført av hans sønnesønn, Andreas H. fra 1780-årene, og dennes ene sønn Johan Gotfred H. førte sølv bunn og stjerner, som også hans etterkommere har ført.

Kilde: O. Delphin Amundsen: *Stamtavle over en norsk slekt Lange, Kristiania 1921*, side 87. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. Opplysninger fra slekten.

(OW)

Ihlen

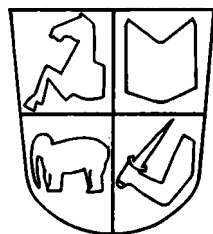
I blått en svevende pæl under tre roser stille i bjelke, alt sølv. På hjelmen en seksoddet stjerne i en strålekrans, alt gull.

Nils Evensen Ihlen († 1730), Ilen gård, Modum, var farfar til Nils Nilsøn I. († 1810) som i blått skjold førte en I under roser.

Kilde: H. Krog Steffens: *Norske Slægter, Kristiania 1915*. Opplysninger fra slekten.

(KN)

Firdelt; 1. felt i sølv en halv naturfarget hest, 2. felt i rødt en oppslått sølv bok, 3. felt i rødt en gående sølv elefant, 4. felt i sølv en naturfarget arm med et sverd. På hjelmen en seksoddet stjerne i en strålekrans.

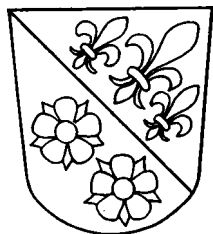
Ingier

Opprinnelig ført firdelt med opprett sverd på kløvingen, i 1. felt halv hest, i 2. felt fravendt måne, i 3. felt en stående bjørn og i 4. felt en kurv med tre roser.

Christopher Hansen, Gjerdrum, giftet seg med *Margrethe* († 1710) til gården Ingjer, Ullensaker. Deres sønn *Hans C. Ingier* († 1795) tok navnet, og hans sønn *Lars H. I.* († 1828) førte våpnet. I slektsboken oppgis det endrede våpen som slektsvåpen. Kilde: E. Tandberg: *Slekten Ingier fra Ullensaker*, Oslo 1958. H. W. Paus: *Norges generalveggestere*, Oslo 1966, side 76.

(KK)

Skrådelt i blått og rødt; i 1. felt to sølv roser langs delingen, i 2. felt tre sølv liljer langs delingen. På hjelmen en sølv lilje mellom to vesselhorn vekselvis delt i blått og sølv.

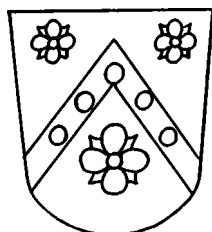

Irgens

Også ført med andre tinkturer, med andre planter i 1. felt, samt delt på andre måter.

Johannes Irgens († 1659) kom fra Itzehoe til Røros sammen med søsken, som førte planter fra vann i skjoldet. Hans sønn førte det skrådelte våpen, men med tulipaner (naturlige liljer?) i 1. felt, og andre tinkturer.

Kilde: Ludvig K. Langberg: Slegten Irgens, Oslo 1927. Vaabenførende Slægter i Danmark, København 1946. Dannebrogordenens storkorsridder-skjold for minister Johannes Irgens, 1917, Fredriksborg Slotskapel, Hillerød.
(HG)

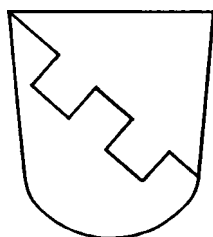

Jakhelln

I blått en sølv sparre belagt med fem blå kuler og fulgt av tre sølv firbladinger. På hjelmen tre sølv(?) splittflagg.

Christian A. Jakhelln († 1868) av tysk slekt, kom fra Alborg til Bodø og førte våpnet.

Kilde: H. Krog Steffens: Norske Slægter, Kristiania 1915. Opplysninger fra slekten.
(OW)

Kaas

I sølv en rød skråmur. På hjelmen to grønne liljekonvallstilker med sølv blomster.

Wenzel R. Kaas († 1746) kom fra Danmark til Norge og førte våpnet. Hans sønnesønns sønn *Ahasverus* († 1859) fikk ved kongelig bevilling 21/1 1848 navnet *Munthe-Kaas*.

Kilde: Danmarks Adels Aarboeg, København 1917. Norsk Slektskalender I, Oslo 1949.
(NR)

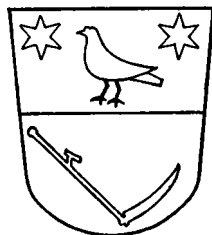
Delt i rødt og svart; i 1. felt en sølv due under to seksoddete gull(?) stjerner i skjoldhjørnene, i 2. felt en skråstilt sølv (?) ljà. På hjelmen en flamme eller en due.

Også ført en ugle på hjelmen.

Ditmar Kahrs († 1727) og hans nevø *Ditmar K.* († 1762) kom fra Bremen til Bergen siste del av 1600. Våpnet kjent fra siste del av 1700-tallet.

Kilde: Th. Sollied: Stamtavle over familien Kahrs, Bergen 1823. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(HG)

Kahrs

En bukk holdende et venstreskråstilt splittflagg med kors. På hjelmen en oppstigende bukk mellom to vinger. (Tinkurer ukjente.)

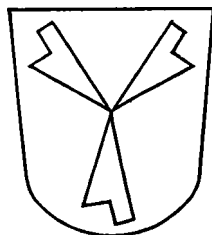
Johannes Jensson Kallevig († 1689), Arendal, var farfars far til *Salve Johannesen K.* († 1794) som førte våpnet i segl. Stamfaren førte i sitt segl en fugl (svane?).

Kilde: H. K. Steffens: Norske Slægter, Kristiania 1912. O. A. Aalholm: Om Sørensens fra Brattekleiv Gjervoll- og Songeætten (Tromøy — Arendal) 1440—1940, Arendal 1942. Riksarkivets seglsamling, Oslo.

(KN)

Kallevig

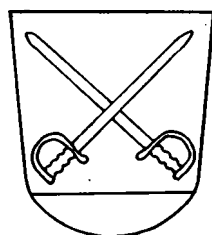

Kaltenborn

I rødt tre sølv plogjern med spissene mot hverandre. På hjelmen en oppstigende rødkledt kvinne med gull hår og i hver hånd en stilk med fem roser, til høyre røde og til venstre sølv.

Carl Friedrich von Kaltenborn († 1800) av tysk slekt, kom fra Danmark til Norge 1772 og førte våpnet.

Kilde: Fr. F. Kaltenborn: *Slekten Kaltenborn i Norge*, Oslo 1964.
(NR)

Keilhau

I rødt to krysslagte sølv sverd over en sølv skjoldfot. På hjelmen en harniskkledd arm med et sverd.
Også ført med initialer i skjoldfoten.

Wilhelm Chr. Keilhau († 1834) kom fra Holstein til Norge og førte våpnet.

Kilde: O. Ovenstad: *Militærbiografier — Den norske hærs offiserer 18/1 1628—17/5 1814*, Oslo 1949. Dannebrogordenens storkorsridderskjold for general, statsråd Hans W. D. M. Keilhau, 1913, Fredriksborg Slotskapel, Hillerød. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.
(HG)

I rødt to sølv vinger. På kront hjelm en sølv svanehals.

Johan H. van Kervel († 1824) kom fra Nederland til Kristiansand 1794, og førte våpnet.

Kilde: Norsk Tidsskrift for Personalhistorie, Biographi og Literærhistorie, Bind III, side 1, Oslo 1926. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(KN)

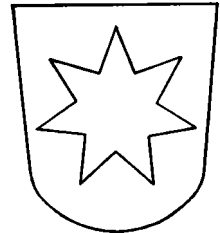
van Kervel

I blått en syvoddet sølv stjerne. På hjelmen to harniskklede armer holdende en syvoddet sølv stjerne.

Johan M. Keyser († 1753) kom fra Tyskland til Strømsø. Datteren var Anne R. K., gift med *Christen Nielsen* av en opprinnelig dansk slekt, og disses barn tok navnet og våpnet.

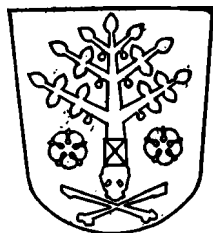
Kilde: Norsk Slegtshistorisk Tidsskrift, Bind XX, side 290, Oslo 1966. Opplysninger fra slekten. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(KN)

Keyser

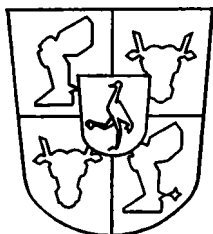
Kielland 1

I sølv et grønt kirsebærtre mellom to røde roser og voksende fra et rødt(?) timeglass på et svart(?) dødningehode over to krysslagte svarte(?) knokler. På hjelmen en naturfarget Fortuna med seil og en kule.

Bjørn († ca. 1613), Amot, Sokndal, var farfar til Niels Lauritzen (1673) som bygslet *Kielland*, Sokndal, og tok navnet. Den sistes sønnesønn Jan J. K. († 1765) førte et tre i skjoldet, og var gift med Frøchen Kirsebom. Deres eldste sønn Gabriel K. K. († 1780) tok våpnet.

Kilde: H. Krog Steffens: *Norske Slægter*, Kristiania 1915. *Heraldisk Tidsskrift*, hefte 12, side 89, København 1966.

(KK)

Kielland 2

Kvadrert i blått og rødt; i 1. og 4. felt en fot kledd i gull harnisk med gull spore (Schanche), i 2. og 3. felt et sølv oksehode (Bull); i gull hjerteskjold en svart trane (Thrane). På hjelmen en harniskkledd arm med et sverd (Schanche).

Jan J. Kielland († 1765) (se Kielland 1) hvis yngre sønn Jacob var far til Gabriel Schanche Kielland († 1821), som var gift med Johanne M. Bull († 1818) og tok våpnet, som går tilbake på forfedre gjennom kvinneledd (Schanche og Thrane).

Kilde: H. Krog Steffens: *Norske Slægter*, Kristiania 1915. *Heraldisk Tidsskrift*, hefte 12, side 89, København 1966.

(KK)

Gull rand; i rødt tre (2. 1.) nedvendte sølv muslingskall. På hjelmen en oppstigende naturfarget ulv.

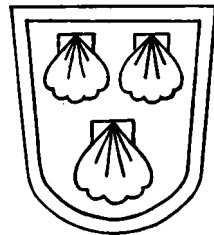
Også ført i skjoldet en ulv og på hjelmen tre roser, samt andre våpen.

Christian Kierulf († 1835) av slekt fra Vendsyssel, kom fra København til Norge. Hans sønnesønn, Otto R. K. († 1897) førte våpnet.

Våpnet uten skjoldrand førtes av utdødd dansk adelsslekt Kiærulf.

Kilde: H. K. Steffens: *Norske Slægter*, Kristiania 1912. *Heraldisk Tidsskrift*, hefte 15, side 240, København 1967.

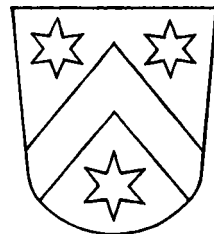
(NR)

Kierulf

I rødt en sparre fulgt av tre seksoddete stjerner, alt gull. På hjelmen en oppstigende rød hjort holdende en oppvendt gull nøkkel.

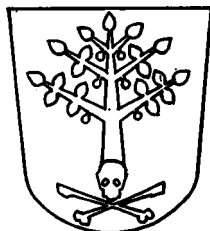
Peter Kinck († 1639) kom fra Skottland til Bragernes. Hans sønnesønns datter var Abigael Kinck († 1728) gift med *Mogens Theiste* († 1715), og deres sønn Peder († 1757) tok morens navn og farens skjold.

Kinck

Kilde: *Norsk Slektskalender I*, Oslo 1949. *Riksarkivets seglsamlinger*, Oslo. Hans Krag: *Norsk heraldisk mønstring fra Frederik IV's regjeringstid 1699—1730*, Drøbak 1942 — Kristiansand S. 1955.

(NR)

Kirsebom

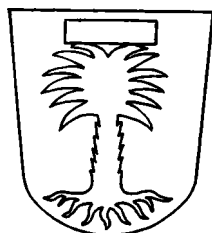
I sølv et grønt kirsebærtre med røde bær og voksende fra et svart dødningehode over to krysslagte svarte knokler. På hjelmen et grønt kirsebærtre mellom to sølv vinger.

Også ført med gull skjold, samt med slange om treets stamme.

Jochum Kirsebom av dansk eller nordtysk slekt, kom til Stavanger og førte 1652 i skjold et tre, om det en slange og det vokser fra et dødningehode.

Kilde: Axel Kielland: Familien Kielland med dens kognatiske Ascendents, Christiania 1897. Heraldisk Tidsskrift, hefte 12, side 89, København 1966. Opplysninger fra slekten.

(KK)

Klem

I blått en sølv palme med en liggende sølv brikke i kronen. På hjelmen tre oppvoksende gull tulipaner med stengler og blad (Blom).

DEVISE: Sub pondere cresco (jeg vokser under byrden).

Også ført med rødt skjold.

Gottfried Klem († 1745) kom fra Sachsen til Kongsberg. Hans sønn *Johannes M. Klem* var gift med Sophie O. Blom, og førte våpnet.

Kilde: E. Klem: Slektstavle over familien Klem, Oslo 1933.

(HG)

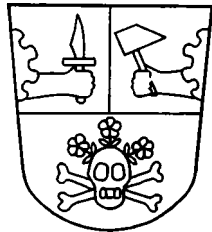
Delt og øverst kløvd i rødt og blått; i 1. felt fra høyre en framkommende sølv sky og fra den en naturfarget arm (kledt i gull og) holdende et sølv sverd, i 2. felt en framkommende sølv sky og fra den en naturfarget arm holdende en sølv hammer, 3. felt i svart et sølv dødningehode lagt på to krysslagte sølv knokler og fra det tre oppvoksende røde roser med grønne stilker og blad. På hjelmen tre røde roser med grønne stilker og blad.

Også ført med sølv roser og med 1. og 2. felts farger byttet om.

Johannes Klingenberg († 1733) kom fra Danmark til Trondheim. Våpnet kjent fra midten av 1700-tallet.

Kilde: H. Krog Steffens: *Norske Slægter*, Kristiania 1915. Dannebrogordenens storkorsridderskjold for generalmajor, kammerherre Trygve O. Klingenberg, 1897, Fredriksborg Slotskapel, Hillerød. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

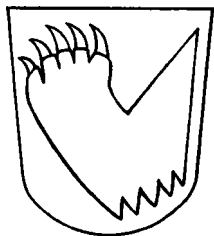
(LL)

Klingenberg

I gull en svart bjørnelabb. På hjelmen en blå globe og fra den en søyle besatt med tre blå strutsefjær mellom 3. og 4. gull splittflagg.

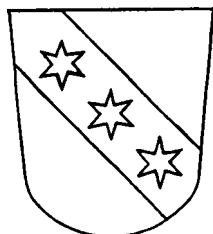
Johan W. Klüver († 1739) av slekt visstnok opprinnelig fra Bremen, kom fra Kurland til Norge og førte våpnet.

Klüver

Kilde: O. Ovenstad: Militærbiografier — Den norske hærs offiserer 18/1 1628—17/5 1814, Oslo 1949. J. Siebmacher: Grosses und allgemeines Wappenbuch. Der Adel der Russische Ostseeprovinzen, Erster Teil, III, 11, side 333, Nürnberg 1898. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(KN)

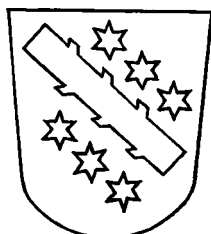
Kløcker

I gull en blå skråbjelke belagt med tre seksoddete gull stjerner. På kront hjelm en oppstigende gullkledt mann med blått bånd belagt med tre gull stjerner, på skrå over brystet, fra hodet et gull og et blått bånd og i høyre hånd en sølv øks.

Hans Holst von Kløcker († 1830) kom fra Danmark til Norge 1781 og førte våpnet.

Kilde: Danmarks Adels Aarvog, København 1908.

(NR)

Knagenhjelm

I blått en skråstilt, avhugget og kvistet sølv stamme fulgt på hver side av tre i skråbjelke stille, seksoddete gull stjerner. På hjelmen en seksoddet gull stjerne mellom to vesselhorn vekselvis delt i gull og blått.

Også ført med eikeblad på stammen.

Tyge Nilsson Castberg, borger i Bergen 1650, kom visstnok fra Jylland, og var gift med Maren Knag. Deres sønn *Niels Tygesen Knag* († 1737) tok morens navn, førte

liggende stamme i skjold og vesselhorn på hjelmen. Han ble adlet 19/12 1721 med våpnet og navnet *Knagenhjelm*.

Kilde: H. K. Steffens: Norske Slægter, Kristiania 1912. Hans Krag: Norsk heraldisk mønstring fra Frederik IV's regjeringstid 1699—1730, Drøbak 1942 — Kristiansand S. 1955. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(NR)

I rødt en sølv venstreskråbjelke belagt med tre røde roser. På hjelmen en rød rose med grønn stilk og blad.

Også ført med naturlige liljer på bjelken, samt bjelken den annen vei.

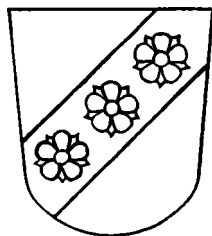
Daniel Knoph (Knoff) († 1687) av opprinnelig prøyssisk slekt, kom fra Roskilde til Stavanger, og førte våpnet.

Kilde: Norsk Slektshistorisk Tidsskrift, Bind XI, side 385, Oslo 1948. Roar Tank: Modums historie, bind I, side 119, Modum 1952. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

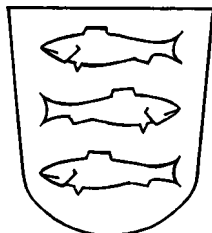
(NR)

I blått tre sølv fisker, den midterste venstrevendt. På hjelmen en harniskkledd arm med en sabel.

Thomas H. H. Knoff († 1765) kom fra Danmark til Norge og skal ha ført våpnet.

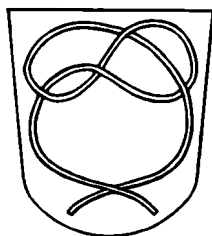
**Knoff I
(Knoph)**

Knoff II

Kilde: Norsk Slektshistorisk Tidsskrift, Bind XI, side 385, Oslo 1948. E. Grjotheim: Knoff-slekten, Bodø 1951. O. Ovenstad: Militærbiografier — Den norske hærs offiserer 18/1 1628—17/5 1814, Oslo 1949. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. Opplysninger fra slekten.

(NR)

Knudtson

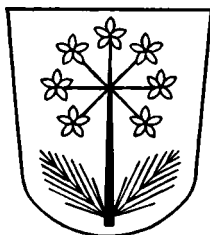
I blått et sølv rep i dobbelt knute. På hjelmen tre (2. 1.) sølv sjøblad (?) med spissene mot hverandre.

Føres vanligvis kvadrert med slekten Müllers (Christiania) skjold.

Brødrene *Hans Carl Knudtson* († 1823) og *Nicolay H. Knudtson* († 1842) kom fra Sønderjylland til henholdsvis Trondheim i 1767 og Kristiansund N. ca. 1780, og førte våpnet.

Kilde: H. K. Steffens: Norske Slægter, Kristiania 1912. Norsk Slektshistorisk Tidsskrift, Bind XVII, side 269, Oslo 1960. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(NR)

Kobro

I sølv en grønn dillplante. På hjelmen en grønn dillplante.

Gregorius Kobro († 1748), visstnok av vendisk slekt som førte våpnet, og broren *Henrich* († 1742) kom fra København til Bergen. Deres far er trolig *Hinrich Cobro* († 1712) som kom fra København til Bergen.

Kilde: I. Kobro: Slægten Kobro, Kristiania 1921. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. Opplysninger fra slekten.

(KN)

Skrådelt i gull og blått; i 1. felt et oppvoksende grønt(?) aks, i 2. felt en rose på stilk med blad ved siden av en vinge, alt sølv(?). Skjoldet kront.

Jesper Andersen Kolderup († 1724) kom fra Danmark til Salten. Hans sønnesønn *Jesper A. Kolderup* († 1767) var gift med *Susanne S. Rosenvinge* († 1771), og en av deres sønner ble adlet 9/7 1811 med et noe annet våpen.

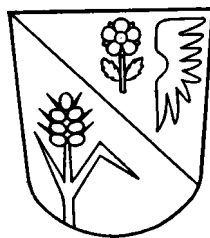
Kilde: Danmarks Adels Aarbog, København 1955. F. Waaler: Slekten Rynning og dens Sidelinjer, Hamar 1918, side 63. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(KN)

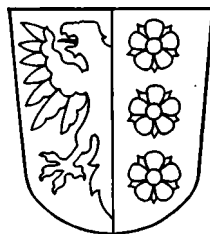
Kløvd i sølv og blått; i 1. felt en framkommende rød ørn, i 2. felt tre røde roser. På hjelmen to vinger vekselvis delt i sølv og blått.

Også ført med «vannliljer» i 2. felt eller med femoddete stjerner.

Friderich Ludvig Konow († 1798) kom fra Mecklenburg til Bergen og skal ha ført våpnet.

Kolderup

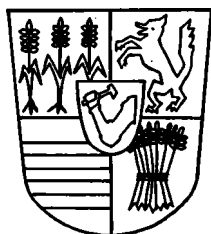

Konow

Kilde: G. W. Bruenech: Konow. Personalhistorie og genealogi 1260—1936, Oslo 1937. Vaabenførende Slægter i Danmark, København 1946. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(LL)

Koren

Firdelt; 1. felt i blått tre sølv kornaks, 2. felt i rødt en opprett sølv ulv, 3. felt i rødt tre sølv bjelker, 4. felt i blått et gull kornnek; i svart hjerteskjold en harniskkledd arm med en hammer, alt sølv. På hjelmen en harniskkledd arm med en hammer mellom to røde flagg med sølv andreskors.

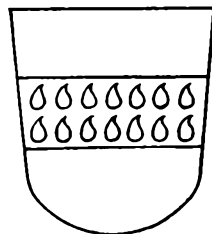
Oftest er ført i skjoldet et berg med tre grantrær, ved siden av tre aks fra jorden. På hjelmen harniskkledd arm med hammer. Figurene i det firdelte skjold ført enkeltvis og kombinert til ulike tider.

Henrik Koren († 1664) kom fra Tyskland til Bergen. Våpnet med berg ved siden av aks, er ført fra siste del av 1700-tallet.

Kilde: G. Johnsen: Slekten Koren, Oslo 1941. Minister Finn Korens Anebok, Halden 1958. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(IA)

I rødt en sølv bjelke belagt med fjorten røde dråper i to rader. På kront hjelm tre sølv pilegrimsstaver(?) hver besatt med tre naturfargete påfuglfjær.

von Koss

Johan Christopher von Koss († 1716) kom fra Mecklenburg til Norge og førte våpnet.

Kilde: S. Engelstad: *Ætten von Koss*, Oslo 1958.

(NR)

I sølv en skrått mot venstre oppvoksende, avhugget og kvistet svart stubbe med en grønn gren med kvister, og i toppen en sittende svart kråke. På hjelmen en sittende sølv kråke.

Også ført på hjelmen kråke med løftede vinger.

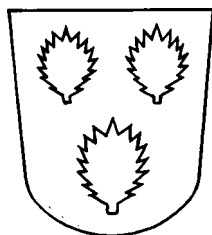

Krag

Rasmus Knudsen Krag († 1719), Trondheim, førte i skjoldet Spes. Hans H. K. († 1787) førte våpnet.

Kilde: Hans Krag: *Slekten Krag fra Trøndelag, Drøbak 1944*. Hans Krag: *Norsk heraldisk mønstring fra Frederik IV's regjeringstid 1699—1730, Drøbak 1942* — Kristiansand S. 1955. Opplysninger fra Hans Krag, Søgne.

(HK)

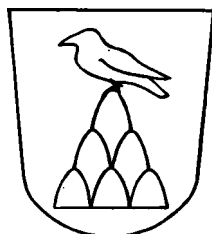
Krefthing

I gull tre (2. 1.) grønne nesleblad. På hjelmen et grønt nesleblad mellom to gull vesselhorn.

Herman Krefthing († 1651) kom fra Bremen til Norge 1624 og førte våpnet.

Kilde: R. Krefthing: *Slekten Krefthing og dens forgreninger i Norge*, Oslo 1944.

(NR)

Kreyberg

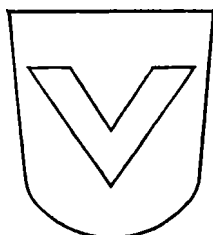
I rødt en kråke sittende på et seksberg, alt sølv. På hjelmen en sølv kråke (sittende på et sølv berg).

Også ført med berg og kråke naturfarget.

Peter C. Kreyberg († 1792) førte våpnet med berget også på hjelmen. Hans datter-sønn *P. C. Jensen Kreyberg* fikk navnet og førte våpnet.

Kilde: O. Ovenstad: *Militærbiografier — Den norske hærs offiserer 18/1 1628—17/5 1814*, Oslo 1949. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. Opplysninger fra slekten.

(IA)

Krog

I blått en omvendt, svevende gull sparre. På hjelmen en harniskkledd arm holdende en armbrøst.

Anders Chr. Krog († 1777) kom fra Jylland til Norge. Hans sønnesønn *Nicolai J. L. K.* († 1854) førte våpnet.

Kilde: A. Olafsen: *Våre sorenskrivere*, bind 1, side 178, Oslo 1940. *Heraldisk Tidsskrift*, hefte 15, side 237, København 1967.

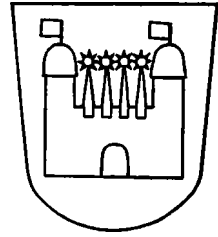
(NR)

I blått en sølv borg med to tårn, hvert med hette og fra dem et gull flagg, mellom tårnene fire oppskytende gull morgenstjerner. På kront hjelm en oppstigende sølv mynde med gull halsbånd mellom to vinger vekselvis delt i blått og sølv.

Bernhardus von Krogh († ca. 1676) av tysk slekt, kom fra Danmark til Trondheim. Våpnet ført fra 1600-tallet.

Kilde: Danmarks Adels Aarbog, København 1898 og 1946. Heraldisk Tidsskrift, hefte 15, side 234, København 1967.

(KN)

von Krogh

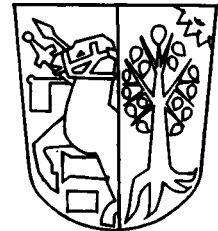
Kløvd i sølv og blått; i 1. felt en framkommende svart hest med sølv bissel og foran skråstilt svart lansespiss, gull sverdskjeffe, rødt flagg, svart kanon og liggende brun tromme, i 2. felt et grønt tre med brun stamme under en framkommen gull sol i venstre skjoldhjørne. På hjelmed en sølv due med grønn oljekvist i nebbet.

Også ført med to røde faner istedenfor flagget i 1. felt.

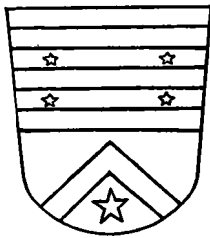
Nils Christensen Krog († 1733), Høland. Navnet fast skrevet *Krohg* etter 1800. Våpnet ført fra midten av 1700-tallet.

Kilde: Folkemuséets gravskjoldsamling, Bygdøy. Norsk Slektshistorisk Tidsskrift, Bind XVIII, side 123, Oslo 1962.

(KK)

Krohg

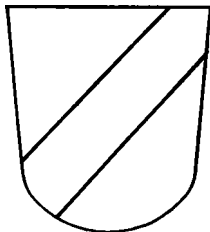
Krohn

I sølv tre røde bjelker, mellom dem to og to femoddede gull stjerner, og i skjoldfoten svart sparre over en femoddet gull stjerne. På skjoldet en (fembladet) krone.

Johan Jørgen Krohn kom antakelig fra Altona til Bergen. Våpnet ført av hans sønnesønn Johan J. K. († 1834).

Kilde: A. Kielland: Familien Kielland og dens kognatiske Ascendents, Christiania 1897. Dannebrogordenens storkorsridder-skjold for generalmajor, kammerherre E. W. A. M. Krohn i 1913, Fredriksborgs Slotskapel, Hillerød, Danmark.

(NR)

Lammers

I gull en purpur venstreskråbjelke. På hjelmen et lam med korsflagg.

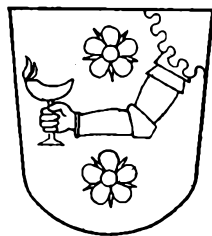
Også ført med initialer på bjelken.

Ernst A. H. Lammers († 1847) kom fra Rendsburg til Trondheim 1818 og førte våpnet.

Kilde: O. Ovenstad: Militærbiografier — Den norske hærs offiserer 18/1 1628—17/5 1814, Oslo 1949. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(HC)

I sølv en rød harniskkleedt arm fra en blå sky, holdende en gull oljelampe med gull flamme og fulgt over og under av en rød rose. På hjelmen en rød rose med grønn stilk og blad mellom to vesselhorn delt i rødt og sølv.

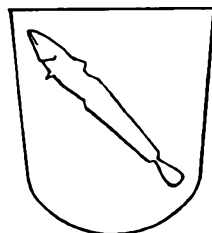
Lampe

Johan Lampe († 1600) av slekt som førte våpnet, kom fra Bremen til Bergen ca. 1558.

Kilde: Glassmaleri på vindu i Bremens rådhus. Opplysninger fra Staatsarchiv Bremen hos slekten.

(HG)

I blått en skråstilt sølv lange. På hjelmen en sølv(?) palme.

Lange I

Gert Lange († 1732), Skien, førte våpnet.

Kilde: O. Delphin Amundsen: Stamtavle over en norsk slekt Lange, Christiania 1921. H. Krag: Norsk heraldisk mønstring fra Frederik IV's regjeringstid, Drøbak 1942 — Kristiansand S. 1955.

(NR)

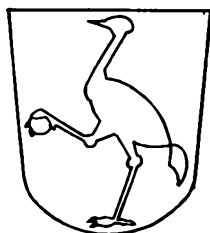
Lange II

Skrådelt i sølv og blått; i 1. felt en skråstilt blå(?) lange, i 2. felt en sittende sølv due med grønn oljekvist i nebbet. På hjelmen tre røde roser med grønne blad og sammenvokste stilker.

Christopher A. Lange († 1809) kom fra Holstein til Norge og førte våpnet.

I 2. felt skal det muligens være en spurv. Stamfarens farfars far tok våpnet og var gift med Anna C. Sperling.

Kilde: Slegtebok over en fra Holsten til Norge indvandret Slegt Lange, Christiania 1917. Riksarkivets seglsamling, Oslo. (KN)

Leegaard

I blått en sølv trane med stein i løftet klo. På hjelmen en sølv trane med stein i løftet klo.

Jens Bertelsen Leegaard († 1734) kom fra Danmark til Norge. Våpnet kjønt fra siste del av 1700.

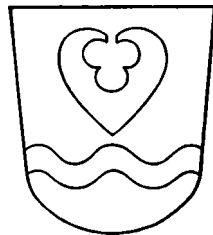
Kilde: Slekten Leegaard i Norge, Oslo 1933. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. (KK)

I blått et sjøblad over en bølge, alt sølv. På hjelmen et sølv sjøblad mellom to blå vesselhorn. (Tinkurer valgt i vår tid.)

Mogens Leene († 1640), Nordre Leine, Ringsaker, og flere i hans etterslekt førte skjoldet. Agnatiske etterkommere har bl. a. tatt navnene *Busterud*, *Heggenhougen*, *Ingberg*, *Spangen*, *Stensrud*.

Kilde: Hedmark Slegtshistorielags Jubileumsskrift 1964. Heraldisk Tidsskrift, hefte 7, side 281, København 1963. Opplysninger fra slekten.

(OF)

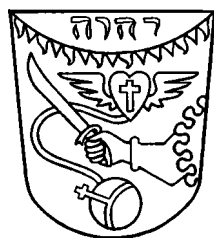

Leene-ætten

I sølv en framkommende grønn sky og fra den en naturfarget arm kledd i grønt, holdende en gull sabel som kutter et grønt bånd fra et rødt hjerte med grønne vinger og belagt med grønt latinsk kors, og til et venstreskråstilt grønt rikseple med gull bånd og kors, alt under en framkommende sølv sol med gull stråler og belagt med ordet Jahve i gull hebraiske bokstaver. På hjelmen to sølv armer halvt kledd i rødt og holdende en seksoddet gull stjerne.

Også ført med skyen fra skjoldets annen side.

Iver Johannesen Flak († 1530), Byneset, var farfars far til Erik Iversen Nordal († 1658). Dennes barn tok navnet *Leganger* etter farens soknekall, og sønnen I. Leganger († 1702) tok våpnet. En annen

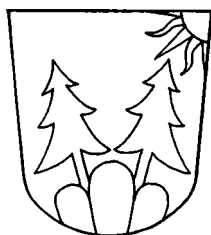
Leganger

sønns sønnesønn, Hans Steenbuch Legangers († 1800) agnater tok navnet *Steenbuch*, men fører Legangers våpen.

Kilde: H. Krog Steffens: *Norske Slægter*, Kristiania 1915. Hugo Høgdahl: *Norske ex libris og andre bokeiermerker*, Oslo 1946.

(KN)

Lindeman

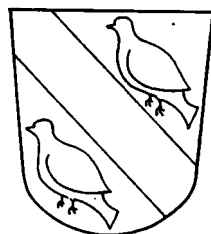
I sølv et grønt berg og fra det to grønne graner under en framkommende rød sol i venstre skjoldhjørne. På hjelmen en oppstigende naturfarget villmann med i høyre hånd et lindetre og venstre i siden.

Også annet våpen ført.

Mads Christophersen († 1730 i Kristiansand S.) var muligens av tysk slekt. Hans sønn *Christopher Lindeman* tok navnet. Våpnet kjent fra første del av 1800.

Kilde: *Norsk Slektskalender I*, Oslo 1949. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(LL)

Lindemann

I gull en blå skråbjelke fulgt over og under av en blå due. På hjelmen en stående naturfarget villmann mellom og holdende i to vesselhorn.

Poul Peter Lindemann († 1845) av slekt fra Ditmarsken, kom til Norge og førte våpnet.

Kilde: Tallak Lindstøl: Stortinget og Statsraadet, Kristiania 1914. Opplysninger fra slekten.

(LL)

Delt i sølv og gull av en svart venstreskråbjelke; i 1. felt en rød rose. På hjelmen en rød rose mellom to sølv vinger.

Også ført i rødt to sølv turnérkrager. På hjelmen to vinger belagt med turnérkrager.

Jacob von der Lippe († 1702) kom fra Bremen og tok borgerskap i Bergen 1655. Han førte i skjold en løve, mens sønnesønnen Paulus v. d. L. († 1746) førte det delte våpen.

Kilde: H. Krog Steffens: Norske Slægter, Kristiania 1912. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

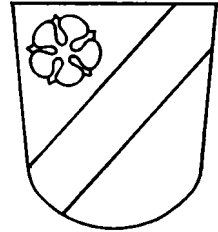
(KK)

I blått en åtteoddet gull stjerne. På kront hjelm en sølv strutsefjær mellom to røde.

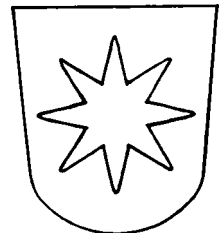
Johan J. Loennecker († 1826) av slekt som har ført våpnet, kom fra Hannover til Bergen 1786. Navnet senere endret til *Loennechen* og *Loennecken*.

Kilde: S. Loennecker: Johan J. Loennecker og hans etterslekt, Oslo 1956. Opplysninger fra direktør Sigurd Loennecker, Oslo.

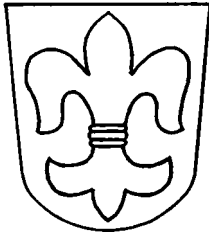
(NR)

von der Lippe

**Loennechen
(Loennecker,
Loennecken)**

**Lorange
(L'Orange,
L'orange)**

I blått en sølv lilje. På hjelmen en harnisk-kledt arm med et sverd.

Johan Gerhard Lorange († 1772) av en opprinnelig fransk slekt, kom fra Danmark til Norge. Våpnet kjent fra midten av 1800. Navnet skrives også *L'Orange* og *L'orange*.

Kilde: J. I. K. L'Orange: *Slekten Lorange, L'Orange, L'orange*, Oslo 1942. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(HC)

L'Orsa

I sølv en opprett, tilbakeende brun bjørn som holder om stammen til et høystammet grønt grantre. På kront hjelm en naturfarget hånd.

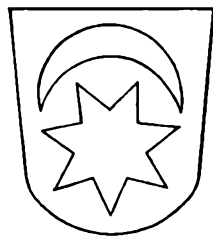
Jacob A. L'Orsa († 1896) kom fra Graubünden, Sveits, til Christiania 1843, og førte våpnet.

Kilde: C. Holmsen og J. Gløersen: *Slekten Gløersen med sidelinjer*, Oslo 1929. Wapen-Attestation fra 1865 i slektens eie. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(IA)

I blått en syvoddet stjerne under en omvendt, liggende måne, alt gull. På hjelmen to armer kleddt i sølv harnisk holdende en omvendt, liggende gull måne.

Også ført med oppbrettede, naturfargete armer på hjelmen.

Lossius

Lorents Lossius († 1654) kom fra Tyskland til Røros og førte våpnet.

Kilde: W. Brandt: *Stamtavle over familien Lossius og Brandt m. fl.*, Bergen 1863. J. Siebmacher: *Grosses und allgemeines Wappenbuch. Bürgerliches Wappenbuch V*, 9, side 62, Nürnberg 1912. Opplysninger fra slekten.

(KN)

I sølv en halv, springende rød hjort. På hjelmen en oppstigende rød hjort.

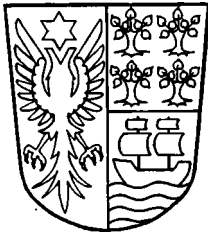
Christof Friderich von Lowzow († 1716) av mecklenburgsk slekt som førte våpnet, kom til Norge. Hans sønn Ehler D. v. L. ble 30/7 1777 naturalisert adel med dette våpnet.

Lowzow

Kilde: H. Krog Steffens: *Norske Slægter*, Kristiania 1912. *Danmarks Adels Aarvog*, København 1901.

(LL)

Lund I

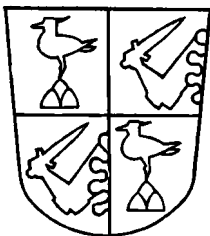
Kløvd og til venstre delt i gull og sølv; 1. felt i sølv en hodeløs svart dobbeltørn under en seksoddet gull stjerne, i 2. felt fire grønne lindetrær, i 3. felt et brunt skip med seil i to blå bølger. På hjelmen to armer i svart harnisk, holdende en seksoddet gull stjerne.

Også ført firdelt skjold med dette våpens 1. felt i 1. og 4. felt, og dettes 2. og 3. felt i 2. og 3.

Eilert Jonassen Lund († ca. 1700), Lista, skal ha vært av dansk slekt. Ørnen under stjernen er ført av visstnok utdødd, dansk adelsslekt Lund, men fins på gravsteinen til Gabriel L. († 1765). Våpnet ført fra siste del av 1700.

Kilde: G. Lund: Farsund-Lundene, Oslo 1950.

(KN)

Lund II

Kvadrert i grønt og rødt; i 1. og 4. felt en vite stående på et berg, alt sølv(?) (Wibe), i 2. og 3. felt fra en sølv(?) sky en arm kledd i sølv(?) harnisk og holdende et gull(?) sverd (Medelfar). På hjelmen en arm kledd i sølv(?) harnisk og holdende et gull(?) sverd mellom to sølv(?) vinger.

Raphael M. Lund († 1717) kom fra Lund, Skåne, til Norge 1656, og hans sønn førte våpnet. Hans far Mats J. Medelfar († 1638), gift med Mette Wibe, var fra Danmark.

Kilde: W. Lassen: Biskop i Lund (1620—1636) Dr. Mats Jensen Medelfars agnatiske Descendenter af Navn Wibe og Lund, Christiania 1901. Henrik Sommerschild: Slekten Sommerschild — Sommerschild, side 41, Oslo 1951.

(KK)

I sølv(?) et naturfarget(?) løvtre. På hjelmen en venstrevendt harniskkleedt arm med et sverd.

Morten Olafson († 1657), Stod, var far til *Niels Lund* († 1695), hvis sønnesønns sønn *Elias H. L.* († 1824) førte våpnet.

Kilde: Norsk Slektskalender I, Oslo 1949. Riksarkivets seglsamling, Oslo.

(KN)

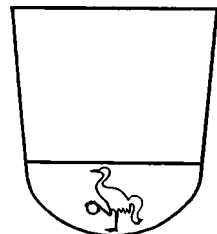

Lund III

I rødt en blå skjoldfot med en trane med stein i løftet klo, alt sølv. På hjelmen en oppstigende, rødkleedt Justitia med gull sverd og vekt.

Også ført skjold med bjelke fulgt av due og slange.

Johan Nicolai Løche, Moss, var far til *Christen Lyche*, hvis sønn *Johan Nic. L.* († 1837) førte våpnet med initialer i skjoldet.

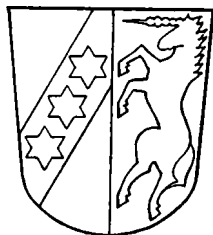

Lyche

Kilde: A. Juel: Meddelelser og optegnelser om familiene Kiøsterud, Simers, Omsted, Muus og Lyche, Drammen 1926.

Riksarkivets seglsamling, Oslo. Opplysninger fra slekten.

(KN)

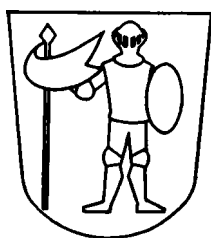
Lysholm

Kløvd i sølv og blått; i 1. felt en blå venstreskråbjelke belagt med tre seksoddede sølv stjerner, i 2. felt en opprett sølv enhjørning. På hjelmen en oppstigende sølv enhjørning. Skjoldholdere er Fortuna og Merkur.

Broder Lysholm († 1772) kom fra Flensburg til Trondheim og førte våpnet.

Kilde: H. Krog Steffens: Norske Slægter, Kristiania 1912. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(KN)

Lütken

I gull en stående harniskkledd mann med i høyre hånd en svart lanse med rød(?) vimpel, i venstre hånd et rødt(?) ovalt skjold. På hjelmen en oppstigende svart bjørn.

Johan C. Lütken († 1798 i Rakkestad) kom fra Hamburg, og sønnen Christen H. L. († 1851) førte våpnet.

Kilde: W. Lassens Personalhistoriske og Genealogiske Samlinger, Riksarkivet, Oslo. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. Opplysninger fra slekten.

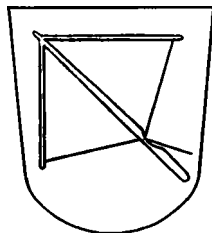
(KK)

I sølv en skråstilt svart armbrøst. På hjelmen en svart armbrøst.

Jens (Jøns) Hanssøn Lødrup († 1857) av slekt som førte våpenfiguren som merke, kom fra Skåne til Bergen.

Kilde: H. Lødrup: *Slekten Lødrup*, Oslo 1951.

(NR)

Lødrup

I blått en sølv løve med gull bevæpning og rød tunge. På kront hjelm en oppstigende sølv løve med gull bevæpning og rød tunge.

Også ført med kront løve i skjoldet og på hjelmen.

Herman Leopoldus († 1696) kom antakelig fra Lübeck til Christiania og førte våpnet, men på hjelmen pelikan, som med sitt blod mater sine unger. Hans sønn *Herman L. Løvenskiold* († 1756) fikk navnet og våpnet ved adling 6/11 1739.

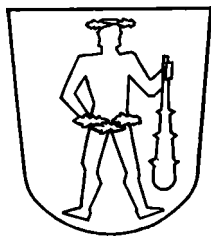
Kilde: Axel og Herman L. Løvenskiold: *Slekten Løvenskiold i Norge* (stamtre), Oslo 1966. *Heraldisk Tidsskrift*, hefte 15, side 235, København 1967. *Norsk Slektshistorisk Tidsskrift*, Bind XIII, side 356, Oslo 1952. Opplysninger fra slekten.

(OF)

Løvenskiold

Magnus

I blått en stående naturfarget(?) villmann med høyre hånd i siden og i venstre en nedvendt klubbe. På hjelmen to sølv(?) vesselhorn.

Heinrich Magnus kom fra Tyskland til Bergen midten av 1600 og skal ha ført våpnet, som sees fra tidlig på 1700-tallet i Riksarkivets seglsamling.

Kilde: V. Magnus: Slægten Magnus, Kristiania 1909. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(KK)

Major

Et rødt(?) myndehode på en vulst (av gull og rødt?) (føres uten skjold som en «crest»).

(En slekt *Major* eller *Majer* i Southampton og Isle of Wight fører hjelmtegn med de antydete tinkturer og i rødt skjold et sølv anker under skjoldhode med i gull tre roser.)

Robert G. Major († 1839 i Lillesand) av engelsk slekt, kom fra Irland til Norge 1798.

Kilde: Norsk Slektskalender I, Oslo 1949. Opplysninger fra baron R. Gayre of Gayre and Nigg, Edinburgh.

(HG)

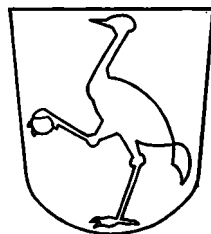
I rødt en trane med en stein i løftet klo (alt sølv?). På hjelmen en trane med stein i løftet klo (alt sølv?).

Også ført oppstigende trane på hjelmen.

Rasmus Sørensen Malling († 1726 nær Porsgrunn) var trolig av dansk slekt. Hans sønnesønns sønnesønn Peter T. M. († 1878) førte våpnet.

Kilde: Norsk Slektskalender II, Oslo 1949. Riksarkivets seglsamling, Oslo.

(KK)

Malling

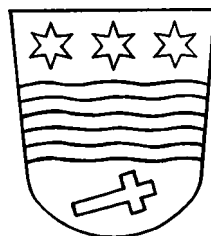
I rødt tre blå bølger fulgt over av tre seksoddete gull stjerner og under av et venstreskråstilt, latinsk svart kors. Skjoldet i en våpenkappe, som øverst ender bak en sittende, tilbakeseende svart ørn.

Også ført med halvmåne mellom stjernene og mantuakors.

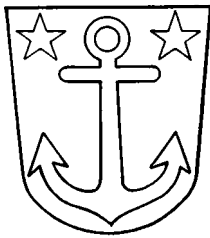
Samuel W. Manthey († 1815) av tysk slekt, kom fra Danmark til Larvik 1759 og førte våpnet.

Kilde: Th. Hauch-Fausbøll: Slægtshaandbogen, København 1900. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(NR)

Manthey

Marstrander

I blått et sølv anker fulgt oventil av to femoddete gull stjerner. På hjelmen en naturfarget Fortuna med blått seil og kule. Også ført andre seglmerker, samt ført uten stjerner.

Fredrik Hanssønn, Marstrand, hvis enke, Berte, flyttet til Bergen 1696 med barna, som tok navnet Marstrand og senere *Marstrander*. Våpnet ført fra midten av 1800-tallet.

Kilde: Norsk Slektskalender I, Oslo 1949. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. Opplysninger fra slekten.

(KN)

Martens

I rødt en venstrevendt springende sølv hest med svart sal og ridetøy, med rytter kledd i gull harnisk og svingende over seg et sølv sverd. På hjelmen tre sølv strutsefjær.

Detleff Martens († 1754) kom fra Meldorff, Ditmarsken, til Bergen 1720, og skal ha ført våpnet i segl. Opprinnelig er våpnet ført med trekløverblad på hjelmen.

Kilde: J. Martens: *Stamtavle over Slægten Martens*, Bergen 1890 og *Tillæg*, Bergen 1915. Hugo Høgdahl: *Norske ex libris og andre bokeiermerker*, Oslo 1946.

(KK)

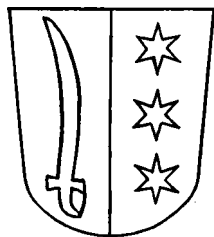
Kløvd i blått og sølv; i 1. felt en oppvendt sølv(?) sabel, i 2. felt tre seksoddete blå (?) stjerner. På kront hjelm tre roser på stilker med blad. Skjoldholdere er to tilbakeende griffer.

Også ført med feltene byttet om og på hjelmen seksoddete stjerner på stilker med blad.

Jacob Fredrik Matheson († 1725), Kongsvinger, muligens av skotsk slekt, førte våpnet.

Kilde: A. B. Matheson Brun: Det Mathesonske slektshefte, Oslo 1960. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(NR)

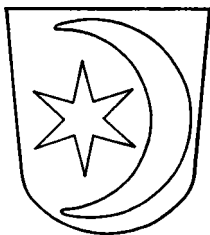
Matheson

I blått en seksoddet gull stjerne foran en opprett sølv måne. På hjelmen en seksoddet gull stjerne over en liggende sølv måne. Også ført med åtteoddet stjerne, samt med opprett måne også på hjelmen.

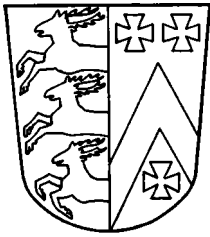
Jørgen Mathiesen († 1742) kom fra København til Norge 1715 og førte våpnet.

Kilde: Hallvard Trøttestad: Måne- og stjernevåpen. Meddelelser til slekten Mathiesen, Oslo 1946. Personalhistorisk Tidsskrift, XIV. Række, 6. Bind, København 1966.

(LL)

Mathiesen

Meidell
(Meydell,
Mejdell)

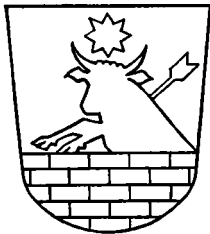
Kløvd i rødt og sølv; i 1. felt tre framkommende, springende sølv hjorter, i 2. felt en gull sparre fulgt over av to, under av ett sølv georgskors (Barclay de Tolly). På hjelmen et sølv georgskors.

Også ført på hjelmen harniskkledd arm med et sverd, samt ført i skjoldet 2. felt og på hjelmen armen med sverd eller sabel mellom en og to springende hjorter.

Gert von Meidell († 1696), trolig av tysk/estnisk slekt, kom fra Danmark til Norge. Hans sønnesønn, Jacob G. M., var gift med Mette D. Barclay de Tolly, og etterkommerne fører våpnet.

Navnet skrives også Meydell og Mejdell. Kilde: A. T. Gløersen: Slægten Meidell, Christiania 1903.

(KN)

Mejlænder

Delt i blått og en rød mur; i 1. felt en oppstigende svart okse med svart pil i nakken og åtteoddet gull stjerne mellom hornene. På kront hjelm en åtteoddet gull stjerne. Også ført: skråstilt morgenstjerne under oksens venstre fot.

Johan G. Mejlænder († 1824) av en slekt Jeniche (Jaengen), var fra Rendsburg og kom til Norge. Han ble adoptert av Johan G. Mejlænder († ca. 1801), og førte våpnet.

Kilde: O. Ovenstad: Militærbiografier — Den norske hærs offiserer 18/1 1618—17/5 1814, Oslo 1949. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. Opplysninger fra slekten.

(KN)

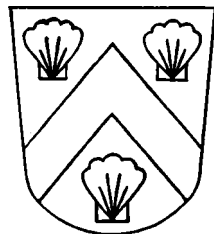
I blått en sparre fulgt av tre (2. 1.) oppvendte muslingskall, alt sølv. På hjelmen en blå harniskkledd arm holdende et sverd, og på klingen hengende en grønn laurbærkrans med rødt bånd.

Også ført med tre roser med stilker og blad under skallet og sparren, og på hjelmen en lilje. I noen grad også ført et annet våpen fra 1809.

Paul Michelet († 1760) kom fra Metz til Norge og førte våpnet.

Kilde: S. H. Finne-Grønn: Slegten Michelet, Kristiania 1919.

(NR)

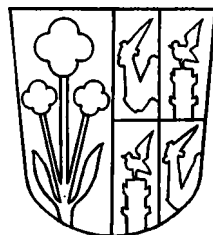
Michelet

Kløvd; 1. felt i sølv tre røde firbladinger med grønne blad og sammenvokste stengler (Midelfart), 2. felt kvadrert i gull og blått; i 1. og 4. felt fra en blå sky en harniskkledd arm med et sverd, alt naturfarget(?) (Lund), i 2. og 3. felt en stubbe med en stående due med løftete vinger, alt sølv(?) (Tønder). På hjelmen tre røde firbladinger med grønne blad og sammenvokste stengler.

Niels Christensen Midelfart († 1683), Trondheim, var trolig av dansk slekt. Hans sønnesønn Albert A. M. († 1788) var gift med Stinchen C. Tønder († 1793).

Kilde: Norsk Slektskalender I, Oslo 1949. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(KK)

Midelfart

Mohn

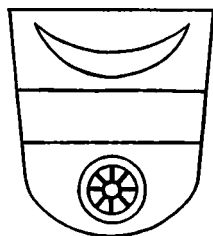
I gull en mann kledd i purpurbremmet sølv toga, med i høyre hånd et svart anker og i venstre hånd en sølv due. På hjelmen et kors av fem sølv ringer mellom en nedvendt og en liggende måne.

Opprinnelig ført Spes i skjoldet. Også ført på hjelmen fem laurbærkranser i kors mellom liggende horn.

Christian Joachim Mohn († 1792) av tysk slekt, kom til Bergen, og skal ha ført våpnet.

Kilde: J. B. F. Mohn: *Christian Joachim Mohn — Hans forfædre, liv og etterkommere*, Oslo 1928. *Vaabenførende Slægter i Danmark*, København 1946.

(KK)

Monrad

I blått en bjelke fulgt over av en liggende halvmåne, under av et hjul, alt sølv(?). På hjelmen to vesselhorn vekselvis(?) delt i blått og sølv(?).

Også ført hjelmtegn med en arm med en krans.

David Monrad († 1716) som tok navnet til sin mors opprinnelig tyske slekt, kom fra Danmark til Gjerpen, og førte våpnet, men med sjakkmønstret bjelke. Hans sønn førte skravert skjold og armen med kransen på hjelmen i sitt segl.

Kilde: Ditlev Monrad: *Slægten Monrad*, Oslo 1929.

(NR)

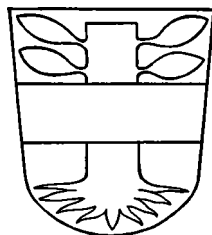
I blått en rød bjelke lagt over en brun stubbe med fire grønne blad. På hjelmen en grønn stengel med fire sølv liljekonvaller mellom to sølv vinger.

Opprinnelig ført med skjold skravert gull.

Peter N. Motzfeldt († 1732) av opprinnelig westfalsk slekt, kom fra Danmark til Norge og førte våpnet.

Kilde: J. K. Siebmacher: Grosses und allgemeines Wappenbuch. Der blühende Adel des Königreichs Preussen (M - Z), III., 2, Nürnberg 1878. Heraldisk Tidsskrift, hefte 15, side 236, København 1967. Riksarkivets seglsamling, Oslo.

(KN)

Motzfeldt

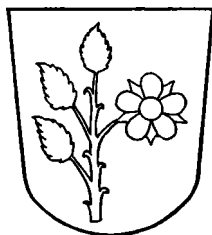
I blått en stilk med blad og til venstre en rose, alt sølv(?). På hjelmen en sittende sølv(?) due med oljekvist i nebbet.

Også andre våpen ført.

Rasmus Sørensen († før 1699), Kristiansand S., hvis sønn *Søren R. Munch* († 1748) tok navnet. Den sistes sønnesønn *Johan Storm M.* († 1832) førte våpnet.

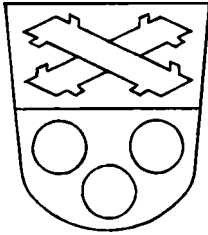
Kilde: H. Krog Steffens: Norske Slægter, Kristiania 1915. Riksarkivets seglsamling, Oslo.

(HG)

Munch

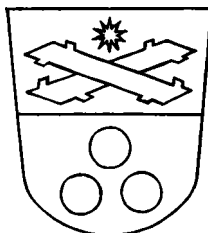

Munthe

Delt i blått og gull; i 1. felt to krysslagte, avhuggete og kvistete gull stammer, i 2. felt tre (2. 1.) blå kuler. På hjelmen to svarte bjørnelabber holdende tre blå kuler. Også ført kulene på hjelmen i et ovalt gull skjold.

Ludvig Munthe († 1649) av visstnok flamsk slekt, kom fra Danmark til Bergen 1636 og førte våpnet. Hans datter Birgitte L. M. († 1718) var gift med *Christopher Morgenstjerne* († 1679) og deres barn tok navnet Munthe og våpnet. En annen datter, Anna L. M. († 1688), var gift med *Iver Andersen* († 1683) og deres sønn tok navnet Munthe og våpnet.

Kilde: H. Munthe: *Efterretninger om Familien Munthe, Christiania 1883—1888*. Norsk Slektskalender II, Oslo 1951.
(NR)

**von Munthe af
Morgenstjerne**

Delt i sølv og rødt; i 1. felt to krysslagte, avhuggete og kvistete brune stammer under en tioddet gull stjerne, i 2. felt tre (1. 2.) sølv kuler. På hjelmen tre sølv kuler, pælvis stillte, over en tioddet gull stjerne. Skjoldholdere er to sittende, tilbakeende svarte bjørner.

Christopher Morgenstern (siste del av 1500), Bergen, var farfar til *Christopher Giertsen Morgenstjerne* († 1679), gift med

Birgitte L. Munthe († 1708). Deres sønnesønn *Bredo von Munthe af Morgenstjerne* ble adlet 19/12 1755 med navnet og våpnet. Kilde: Danmarks Adels Aarbog, København 1915.

(NR)

I blått en oppstigende, tilbakeende sølv ørn med gull fisk i nebbet, fra tre bølger og under tre seksoddete gull stjerner stilte i bjelke. På hjelmen en blå oval ring belagt med seksoddete sølv stjerner mellom to sølv vesselhorn.

Johannes Musæus († 1786 i Melhus) var av opprinnelig tysk slekt, og kom fra Fyn. Våpnet ført av sønnesønnen Johannes M. i 1855.

Kilde: Chr. Thaulow: Personalhistorie for Trondhjem og omegn, Trondheim 1919. Riksarkivets seglsamling, Oslo.

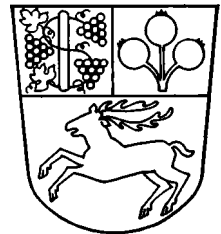
(OF)

I sølv en springende naturfarget(?) hjort under skjoldhode kløvd i gull og blått; i 1. felt en grønn(?) vinranke rundt en brun(?) stokk, i 2. felt tre gull(?) rognebær fra en stilk. På hjelmen en oppstigende naturfarget(?) hjort mellom to sølv(?) vesselhorn.

Også ført med i skjoldhodets 1. felt en gren og i 2. felt et eikeblad med to nøtter.

Musæus

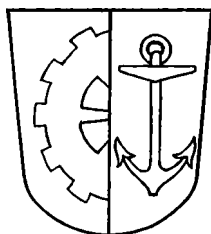

Mülertz

Johan Carl Mülertz († 1814) av visstnok tysk slekt, kom fra Danmark til Skien rundt 1780 og førte våpnet.

Kilde: Th. Hauch-Fausbøll og H. R. Hiort-Lorentzen: *Patriciske Slægter*, 3. Samling, København 1915. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(KN)

Müller

Kløvd i sølv og blått; i 1. felt et framkommende blått møllehjul, i 2. felt et sølv anker. På hjelmen grønne blad.

Peder Pedersen Müller († 1714 i Christiania). Våpnet kjent fra midten av 1700-tallet.

Kilde: A. Collett: *Kjøbmand og Raadmand i Christiania, Peder Pedersen Müllers Efterkommere*, Christiania 1881. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(HG)

Münter

Delt i blått og sølv av en rød bjelke; i 1. felt stjernebildet Karlsvognen, omvendt og i seksoddete gull stjerner, i 2. felt en gående blå løve. På hjelmen en oppstigende brunkledd mann med tresnutet hatt og kalvekryss samt i høyre hånd en gull mynt belagt med en svart M, og venstre hånd i siden.

Frederik J. Münter, av slekt opprinnelig fra Lübeck, kom fra København til Bergen 1870, og førte våpnet.

Kilde: Sofus Elvius og H. R. Hiort-Lorentzen: Danske Patriciske Slægter, I. Samling, København 1891. J. Siebmacher: Grosses und allgemeines Wappenbuch. Bürgerliches Wappenbuch, V., 4., side 28, Nürnberg 1890. Vaabenførende Slægter i Danmark, København 1946.

(KK)

I gull et naturfarget mannshode med tonsur. På hjelmen et mannshode med tonsur mellom to vinger.

Også ført med tre roser med stilker og blad på hjelmen, samt med andre hjelmtegn.

Jens Mortensen von Møinichen av en slekt fra Rostock, kom fra København til Brønnøy 1666. Våpnet er kjent fra samme tid.

Kilde: J. Schak Moe: Slegten Møinichen, Bergen 1914. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. Opplysninger fra slekten.

(KK)

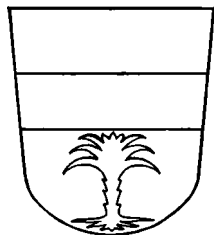
Møinichen

Delt i rødt og blått av en sølv bjelke; i 2. felt en sølv palme. På hjelmen fem strutsefjær.

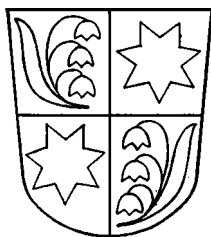
Hans Møller († 1796) kom fra Danmark til Skien 1768. Våpnet ført av hans sønnesønn.

Kilde: H. Krog Steffens: Slægten Aall, Kristiania 1908, side 229. Riksarkivets seglsamling, Oslo.

(KN)

Møller I

Møller II

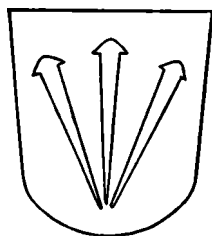
Kvadrert i blått og sølv; i 1. og 4. felt en innadvendt sølv liljekonvallstengel, i 2. og 3. felt en syvoddet blå stjerne. På hjelmen to sølv vinger, hver belagt med en syvoddet blå stjerne.

Også ført med feltene omvendt.

Zacharias Møller († 1859) kom fra Danmark og ble gift med Karen Gude, født Resch, hvis farsslekt førte våpnet, som var tatt etter inngifte med slekten Hassius som førte våpnet.

Kilde: I. Langberg: *Slekten Irgens*, Oslo 1927. O. Grande: *Kai Møller — Herren til Thorsø*, Oslo 1961. Riksarkivets seglsamlinger (Printz' samling), Oslo.

(KN)

Nagell

I rødt tre nedvendte gull nagler med spissene mot hverandre. På hjelmen tre nedvendte gull nagler.

Også ført tre nagler fra skjoldhjørnene med spissene mot hverandre, samt andre sammensetninger og andre figurer.

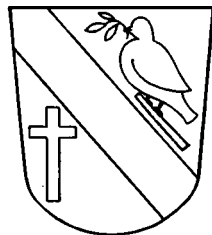
Berent Nagell († 1630) tok borgerskap i Bergen 1592. Våpnet kjent fra 1600-tallet. Agnatiske slektsgrener bærer tildels andre slektsnavn.

Kilde: J. Haraldseid: *Nagellslekta*, Elverum 1956. Hans Krag: *Norsk heraldisk mønstring fra Frederik IV's regjeringstid 1699—1730*, Drøbak 1942 — Kristiansand S. 1955. Opplysninger fra slekten.

(IA)

Delt i sølv og blått av en sølv(?) skrå-
bjelke; i 1. felt et latinsk rødt(?) kors, i
2. felt en sølv(?) due med grønn oljekvist
i nebbet. På hjelmen en trebladet grønn(?)
kvist mellom to sølv(?) strutsefjær, alt
stukket gjennom en ring.

Også ført flere forskjellige våpen.

Nannestad

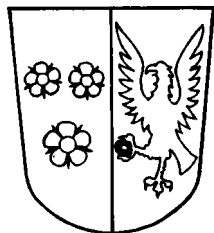
Mauritz Giourdsen († etter 1617), var far
til Jens Mauritzson († 1657), *Nannestad*,
hvis barn tok navnet etter farens sokne-
kall. Våpnet ført fra siste del av 1800-
tallet.

Kilde: F. Nannestad: *Stamtavle over slek-
ten Nannestad*, 2. utgave, Oslo 1952.

(KN)

Kløvd i blått og gull; i 1. felt tre (2. 1.)
gull roser, i 2. felt en flygeferdig blå ørn
med stein i løftet klo. På hjelmen tre røde
roser med grønne stilker og blad.

Visstnok også ført med griff med stein i
2. felt.

Nansen

Ancher A. Nansen († 1765) kom fra Dan-
mark til Norge og førte våpnet.

Kilde: H. Krog Steffens: *Norske Slægter*,
Kristiania 1912. Riksarkivets seglsamlin-
ger, Oslo.

(HG)

Neumann

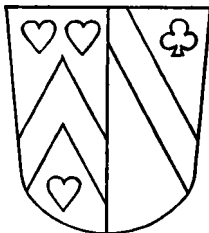
I blått en springende sølv enhjørning under en sølv bjelke med blått flettverk(?) fulgt over av en seksoddet sølv stjerne. Hjelmene og skjoldet omgitt av lanser, kanoner og andre våpen.

Også ført en seksbladet blomst istedenfor stjernen.

Jørgen Poulsen († 1709) og fire søsken kom fra Helsingør til Norge 1672. Sønnesønnen *Georg J. Neumann* († 1793) tok navnet og våpnet.

Kilde: H. H. Neumann: Familien Neumann, Kristiania 1903. Riksarkivets seglsamling, Oslo. Opplysninger om tinkturene fra slekten.

(KN)

Nilson

Kløvd i blått og sølv; i 1. felt en gull sparre fulgt av tre røde hjerter (Nilson), i 2. felt en rød skråbjelke fulgt over av et grønt trekløver (Braunmann). På hjelmen en oppstigende mann med avkuttete armer og kledd i rød kjortel med latinsk sølv kors og fra hodet to røde bånd, alt mellom to sølv vinger.

Søfren Eschildsen († 1666), Christiania, var farfar til Michel Søfrensen som førte et hjerte gjennomstukket av to piler, og hvis sønnesønn var *Paul Nilson* († 1761), som førte våpnet. Andre sønnesønner tok navnene Heltzen og Vogt.

Kilde: K. Hals: *Stamtavle over Familien Nilson, Christiania 1896*. *Norsk Slektshistorisk Tidsskrift*, Bind III, side 48, Oslo 1932. *Heraldisk Tidsskrift*, hefte 15, side 238, København 1967.

(NR)

I sølv en naturfarget Fortuna med blått seil. På hjelmen to utvendte palmegrener (to vinger?).

Poul Nissen († 1735) og *Niels Hansen Nissen* kom fra Fredericia til Trondheim. Våpnet kjent fra siste del av 1700.

Kilde: *Norsk Slektskalender I*, Oslo 1949. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(KK)

Nissen I

I sølv en springende rød hind lagt på tre grønne graner. På hjelmen en springende rød hind lagt på tre grønne graner. Opprinnelig ført hjort framspringende fra det første av tre trær.

Mads L. Nissen († 1827) kom fra Sjælland til Egersund og førte våpnet, som kjennes i hans danske slekt fra 1600-tallet.

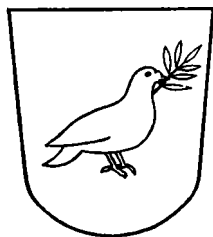
Kilde: *Norsk Slektskalender I*, Oslo 1949. J. P. Thrap: *Danmark*, 5. Udgave, 8. Bind, Vejle Amt, side 2046, København 1959. Opplysninger fra slekten.

(LL)

Nissen II

Omsted

En venstrevendt due med oljekvist i nebbet. På hjelmen to vinger. (Tinkterer ukjente.)

Henrik Johansen Omsted († ca. 1680), Tønsberg, var farfars far til Nils O. († 1852) som førte våpnet.

Kilde: A. Juel: Meddelelser og opptegnelser om familierne Kiøsterud, Simers, Omsted, Muus og Lyche, Drammen 1944. Bragernes byregnskaper 1801, Riksarkivet, Oslo.

(HG)

Ottesen

Delt og øverst kløvd i blått og sølv; i 1. felt en sølv(?) bok med spenner, i 2. felt en grønn(?) gran, 3. felt sølv med en svart(?) vekt og over skålene lagt et blått(?) sverd. På hjelmen en sølv kule. Også ført et noe differensiert våpen.

Otto Ottesen († 1812 i Fet) kom fra Lolland og førte våpnet.

Kilde: *Elisa Tandberg: Ottesen-Slekten fra Rødby på Lolland, Oslo 1950.*

(KN)

I blått en opprett gull oter med en sølv fisk i kjeften. På hjelmen en oppstigende gull oter med sølv fisk i kjeften.

Melchior Otto (†1779) av slekt fra Glarus, Sveits, kom fra Jylland til Norge. Våpnet ført i slekten i Glarus.

Kilde: Wappenbuch des Landes Glarus, Glarus 1937.
(HG)

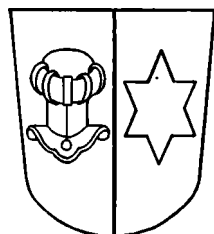

Otto

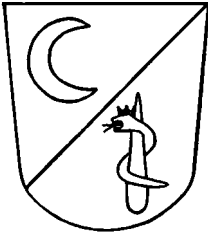
Kløvd i rødt og blått; i 1. felt en gull hjelm (Hjelm), i 2. felt en seksoddet gull stjerne. På hjelmen en seksoddet gull stjerne mellom 2 sølv(?) vinger.

Claus Clausen Pavels († 1716) kom fra Danmark til Norge. Hans sønn Jacob C. P. († 1748) var gift med Brynhilde P. Hielm († 1788). Våpnet ført fra siste del av 1700-tallet.

Kilde: H. Munthe: Aabel, Leigh og Pavels, Christiania 1903. Riksarkivets seglsamling, Oslo.
(KN)

Pavels

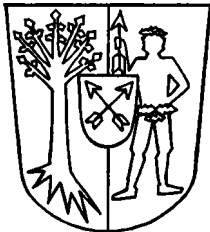
Petersen

Venstreskrådelt i blått og gull; i 1. felt en venstrevendt sølv måne, i 2. felt en nedvendt svart klubbe og om den en svart slange med gull krone. På hjelmen en liggende gull måne.

Claus P. Petersen († 1823) kom fra Kalundborg til Norge. Hans sønn førte våpnet.

Kilde: H. Krog Steffens: *Norske Slægter*, Kristiania 1915. *Heraldisk Tidsskrift*, hefte 15, side 239, København 1967.

(HC)

Pihl

Kløvd; i 1. felt et løvtre, i 2. felt en villmann med i hevet høyre hånd en pil og venstre i siden; i hjerteskjold to krysslagte piler. På hjelmen en villmann med i høyre hånd en pil og venstre i siden, mellom to vinger. (Tinkurer ukjente.)

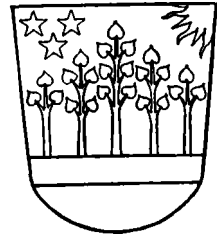
Også ført i 1. felt en palme.

Andreas Nilsen Piil († 1717) kom fra Skåne til Norge. Barna tok navnet *Pihl* og førte våpnet.

Kilde: W. R. Pihl og Carl F. B. Pihl: *Familien Pihl*, Oslo 1939. Hans Krag: *Norsk heraldisk mønstring fra Frederik IV's regjeringstid 1699—1730*, Drøbak 1942 — Kristiansand S. 1955.

(IA)

I blått fra en senket bjelke fem oppvoksende lindetrær under i skjoldhjørnet tre (2. 1.) seksoddete stjerner og i venstre skjoldhjørne en framkommende sol, alt gull. På hjelmen et omvendt oppskytende blått anker mellom to sølv vesselhorn. Opprinnelig ført uten stjerner og sol. Også ført med blomster fra en vase.

Platou

Slekten kom fra Danmark med *Ludvig Stoud Platou* († 1833) til Christiania 1803, og med broren *Otto M. P.* († 1830) til Skjeberg 1809. De førte våpnet.

Kilde: H. Gram: Slekten Platou i Norge og Danmark ved S. H. Finne-Grønn, 2. utgave, Oslo 1953. Dannebrogordenens storkorsridderskjold for fylkesmann Carl N. S. Platou 1947, Fredriksborg Slotskapel, Hillerød, Danmark. Riksarkivets seglsamling, Oslo.

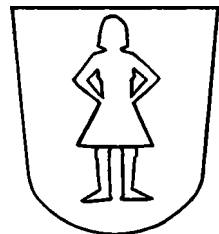
(HG)

I sølv en kvinne med hendene i siden og i knekort kjole, alt blått. På hjelmen en oppstigende kvinne med hendene i siden, alt blått.

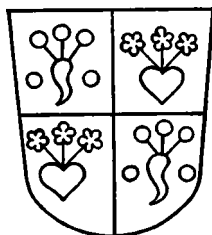
Hartvig Poppe († 1743) kom fra Holstein til Kongsberg rundt 1705. Våpnet ført av sønnesønnen Christopher P. († 1830).

Kilde: A. Huhnhäuser: Beiträge zur Geschichte des Deutschtums in Norwegen, Oslo 1944. Riksarkivets seglsamling, Oslo. Opplysninger fra slekten.

(IA)

Poppe

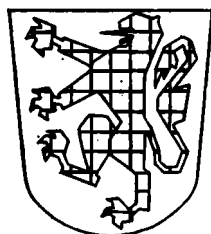
Preus

Kvadrert; i 1. og 4. felt en hovedrot med tre runde blomster(?) fra stilker, alt mellom to kuler, i 2. og 3. felt tre roser på stilker fra et hjerte. På hjelmen en hovedrot med tre runde blomster(?) fra stilker, alt mellom to delte vesselhorn. (Tinkturene ukjente.)

Også ført bare 1. felt og uten kulene.

Abraham Preus († 1765) og hans brødre kom fra Sachsen til Christiania og førte våpnet.

Kilde: M. Arnesen, I. H. Breder og L. Preus: Familien Preus (stensilert), Oslo 1930. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. (IA)

Printz

I sølv en løve sjakkmønstrer i gull og rødt. På hjelmen to opprette brennende fakler og over dem lagt to svarte fakler, brennende i begge ender.

Også ført med kront løve.

Johannes Printz († 1786) av schlesisk slekt, kom til Norge og førte våpnet.

Kilde: Carl J. P. Printz: Slegten Printz (stamtre med index, uten år og sted). J. Siebmacher: Grosses und allgemeines Wappenbuch. Der blühende Adel des Königreich Preussen. Edelleute, III, 2, 1, Nürnberg 1878. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. (KK)

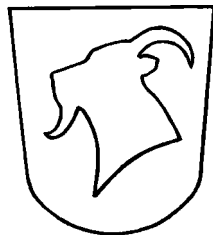
Et bukkehode. På hjelmen tre roser med blad og stilker fra en krukke. (Tinkturene ukjente.)

Også ført devisen: Constanter et cincere (standhaftig og oppriktig).

Engelbret Erichsen Prydz († 1697), Halden. Våpnet kjent fra siste del av 1700.

Kilde: P. Prydz: Prydz 1405—1917, Sandefjord 1917. Norsk Slektshistorisk Tidsskrift, Bind VIII, side 193, Oslo 1942. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(IA)

Prydz

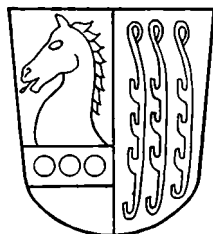
Kløvd i blått og sølv; i 1. felt et sølv hestehode fra en senket rød bjelke belagt med tre sølv kuler (Fremming), i 2. felt tre blå kjelekroker (von Hadeln). På hjelmen et svart hestehode lagt på fire sølv strutsefjær.

Også ført bare v. Hadelns våpen; med feltene byttet om; med andre tinkturer eller med bare hestehode i skjold og på hjelm.

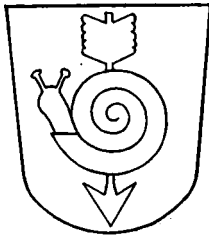
Henrich Ramm († 1719) av kurlandsk slekt, kom til Norge. Hans sønn Johan H. R. († 1741) var gift med Anna v. Hadeln. En ætt Ramm, Livland, førte hestehode fra krone i skjold og på hjelm.

Kilde: D. Krohn-Holm: Slekten Ramm (stamtreen), Oslo 1940. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(HG)

Ramm

Rasch

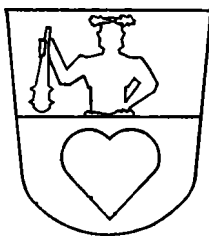
I rødt et sneglehus lagt på en nedvendt pil, alt gull. På hjelmen en nedvendt gull pil.

Også ført delt i rødt og rødt; i 1. felt to nedvendte gull piler, i 2. felt to gull sneglehus. På hjelmen en nedvendt gull pil.

Andre kombinasjoner av piler og sneglehus kjennes.

Jacob Lauritzen Rasch († 1645), Stavanger, førte våpnet. Hans datter var *Sophie R.*, gift med *Michel Gundersen (Aalborg)* († 1717) av dansk slekt, og deres barn tok navnet og våpnet. Av disse var *Maren Sophie R.* gift med *Peder Pedersen Bue*, og deres barn tok også navnet og våpnet. I Danmark føres delt våpen med andre tinkturer.

Kilde: A. W. Raschs Samlinger og Privatarkiv. Riksarkivet, Oslo. Hans Krag: Norsk heraldisk mønstring fra Frederik IV's regjeringstid 1699—1730. Drøbak 1942 — Kristiansand S. 1955. Vaabenførende Slægter i Danmark, København 1946. (KN)

Refsum

Delt i sølv og rødt; i 1. felt en oppstigende naturfarget villmann med nedvendt klubbe i høyre hånd og venstre hånd i siden, i 2. felt et gull hjerte. På hjelmen en stående naturfarget villmann med i høyre hånd en nedvendt klubbe og venstre hånd i siden mellom et rødt og et sølv vesselhorn.

Aksel Olufsen Tobbel (midten av 1600), Enebakk, hvis sønnesønns sønnesønn *Hans Jensen Krogstad* († 1832) giftet seg til *Refsum*, Sørum, og tok navnet. Slekten førte uten påvist grunn, *Hagemanns* våpen, men har nå endret det med hjertet i 2. felt, som er fra *Tosten Engebretsons* seglmerke 1742. Denne eide *Refsum* og var farfar av *Guri Engebretsdtr.* gift med *Hans J. Krogstad*.

Kilde: *Ætten Refsum fra Romerike, Kristiania 1922*, med Tillegg, Oslo 1937.

(KK)

En sprutende fontene med vann. På hjelmen to harniskklede armer holdende en syvoddet stjerne over et rikseple. (Tinkturer ukjente.)

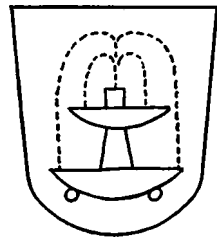
Johan Joachim Reichborn kom fra Hamburg til Bergen 1757, og hans sønnesønn *Johan H. R.* († 1840) førte våpnet i segl.

Kilde: *Chr. Eger: Slægterne Andresen og Reichborn, Christiania 1916*. Riksarkivets seglsamling, Oslo.

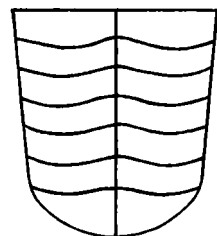
(OW)

Kløvd; over kløvningen tre bølger. På hjelmen en sittende due mellom to vinger. (Tinkturene ukjente.)

Jan (Johan, Johannes) Reimers († 1670) kom fra Stralsund til Bergen i 1730-årene. Han var gift med *Kirsten Nielsdatter Smed* († 1664) fra Ribe. På medaljong med hennes initialer er våpnet gravert og det er senere ført i slekten *Reimers*.

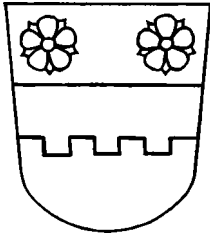
Reichborn

Reimers

Kilde: A. M. Wiesener: Gullsmedslekten Reimers i Bergen, Bergen 1941. Riksarkivets (H. Ruis) seglsamlinger, Oslo.
(HC)

Reusch

I gull en bjelke med tinder nederst og fulgt over av to roser, alt rødt. På kront hjelm to røde roser mellom to vesselhorn vekselvis(?) delt i rødt(?) og gull(?).

Johan D. von Reusch († 1761) av slekt fra Mecklenburg, kom fra Holstein til Norge. Våpnet ført av hans sønner.

Kilde: O. Ovenstad: Militærbiografier — Den norske hærs offiserer 18/1 1628—17/5 1814, Oslo 1949. Riksarkivets seglsamling, Oslo.

(NR)

Rieck

En pelikan som med sitt blod mater ungene i redet. På kront hjelm en seksoddet stjerne mellom to vinger. (Tinkurer ukjente.)

Jacob Rieck († 1787) var fra Mecklenburg, kom til Bergen og førte våpnet.

Kilde: H. K. Steffens: Norske Slægter, Kristiania 1915. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

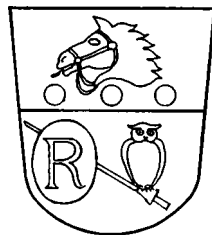
(HC)

Delt i gull og sølv; i 1. felt et svart(?) hestehode med rødt(?) bissel over tre blå (?) kuler, stilte i bjelke, i 2. felt et ovall blått(?) skjold belagt med en sølv(?) R, og lagt på øvre spiss av en skråstilt svart (?) lanse med en svart(?) ugle sittende på håndtaket. På hjelmen tre sølv(?) strutsefjær.

Også ført i 1. felt hestehodet over tre ringer.

Peder Ring († 1774 i Hobøl) var fra Alborg. Våpnet kjent fra siste del av 1700.

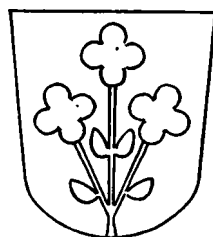
Kilde: H. Berner: Nesodden herred, Kristiania 1924, side 179. H. Høgdahl: Norske ex libris og andre bokeiermerker, Oslo 1946. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. (HG)

Ring

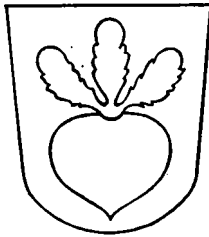
Tre firbladinger med blad og sammenvokste stengler. På hjelmen tre firbladinger med blad og sammenvokste stengler. (Tinkurer ukjente.)

Rivert Jansen († 1729), Trondheim, hvis sønn tok navnet *Rivertz* og sønnesønnen Iver R. († 1847) førte segl med initialer i skjoldet og blomstene på hjelmen. I vår tid føres blomstene også i skjoldet.

Rivertz

Kilde: Opplysninger fra slekten. (NR)

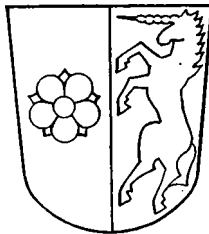

Robsahm

I sølv(?) en naturfarget(?) nepe med tre blad. På hjelmen to sølv(?) vinger. Også andre våpen ført.

Lars Robsahm († 1709) av trolig skotsk slekt, kom fra Sverige til Norge i 1695 og førte våpnet.

Kilde: Norsk Slektskalender I, Oslo 1949. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. (KN)

Rode

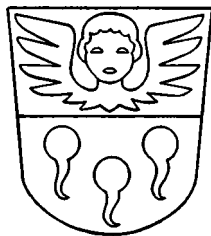
Kløvd i sølv og rødt; i 1. felt en rød rose, i 2. felt en opprett sølv enhjørning. På hjelmen tre røde roser med grønne stilker og blad.

Også ført med gull istedenfor sølv i skjoldet, samt på hjelmen oppstigende sølv enhjørning.

Georg Friderich Rode († 1786) kom fra Holstein til Norge og førte våpnet.

Kilde: O. Ovenstad: *Militærbiografier — Den norske hærs offiserer 18/1 1628—17/5 1814*, Oslo 1949. J. Siebmacher: *Grosses und allgemeines Wappenbuch. Bürgerliches Wappenbuch*, V, 7, side 56, Nürnberg 1906. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. (KN)

Delt i blått og svart; i 1. felt et sølv vinget hode, i 2. felt tre (2. 1.) gull åler(?). På kront hjelm en svartkledt mann med sølv vinger, i høyre hånd en nedvendt gull pil og venstre i siden.

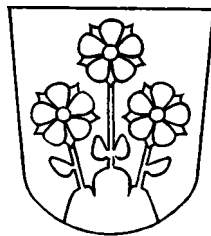
Roscher

Friedrich Chr. G. Roscher († 1859) kom fra Sachsen til Modum 1820. Hans sønn førte våpnet, som også føres av den tyske slekt.

Kilde: Thv. Lindemann: Modum Blaafarveverk, Trondheim 1932, side 98. Riksarkivets (H. Ruis) seglsamlinger, Oslo. T. Roscher: Zur Geschichte der Familie Roscher in Niedersachsen. Opplysninger fra slekten.

(KN)

I rødt tre roser med blad og stilker fra et berg, alt sølv(?). På hjelmen en oppstigende mann kledt i sølv(?) harnisk med høyre hånd i siden og i venstre en rød(?) rose med grønn(?) stilk og blad.

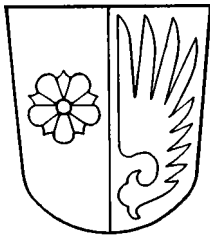
Rosenkilde

Også ført med tre roser med stilker og blad ved en fontene.

Henrich C. Rosenkilde († 1713) kom fra Roskilde til Stavanger, og hans sønn Børge H. R. førte våpnet.

Kilde: Elisa Tandberg: En slekt Tanberg, Tandberg, Oslo 1938. Riksarkivets seglsamling, Oslo.

(NR)

Rosenvinge

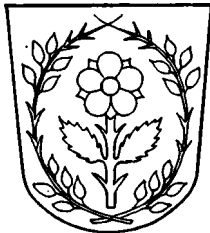
Kløvd i sølv og rødt; i 1. felt en blå rose, i 2. felt en sølv vinge. På hjelmen en sølv vinge.

Også ført med rose og vinge i kvadrert skjold, og andre kombinasjoner av figurere.

Jacob Rosenvinge († 1735) kom fra Danmark til Helgeland 1686 og førte våpnet.

Kilde: Danmarks Adels Aarvog, København 1955. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(KN)

Rosing

I blått en rød rose med grønne blad og stilk omgitt av en grønn krans av rosenstilk med torner og blad. På hjelmen en naturfarget arm holdende en rød rose med grønne blad og stilk.

Også ført med harniskkledd arm på hjelmen og med rosen i skjoldet uten stilk og blad.

Rasmus Clausen Rosing († 1626) kom fra Jylland til Tromsø. Våpnet ført fra siste del av 1600-tallet.

Kilde: Th. Hauch-Fausbøll: Slægtshaandbogen, København 1900. Hans Krag: Norsk heraldisk mønstring fra Frederik IV's regjeringstid 1699—1730, Drøbak 1942 — Kristiansand S. 1955.

(KN)

Delt og nederst kløvd i sølv og svart; 1. felt i blått en krone omgitt av en tornekrans, alt gull, i 2. felt en framkommende svart bjørn holdende et sverd, i 3. felt en ugle sittende på en avhugget stubbes eneste kvist, alt naturfarget(?). På hjelmen en mitra mellom to oppkommende og utadvendte bispestaver.

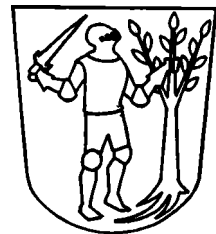
Ruge

Hartvig Ruge († 1697) kom visstnok fra Rostock til Christiania. Våpnet kjennes ført av sønnesønnen Christian R. R. († 1797).

Kilde: Norsk Slektskalender I, Oslo 1949. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(KK)

I blått en stående sølv harniskkledd mann med i hevet høyre hånd et gull sverd og ved venstre et sølv løvtre. På hjelmen to gull vinger.

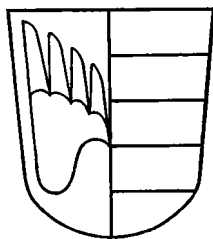

Rummelhoff

Johan Henrich von Rummelhoff († 1721) av slekt fra Øsel, Livland, kom fra Sverige til norsk tjeneste ca. 1677, og førte våpnet.

Kilde: O. Ovenstad: Militærbiografier — Den norske hærs offiserer 18/1 1628—17/5 1814, Oslo 1949. Otto Hjort: Stamtavle over en norsk familie Hjort, Kristiania 1912. Riksarkivets seglsamling, Oslo. Opplysninger fra slekten.

(KK)

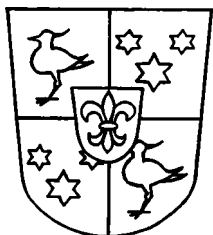
Rumohr

Kløvd i blått og sølv; i 1. felt en framkommende, omvendt sølv vinge, i 2. felt to røde bjelker. På hjelmen en hund med halsbånd sittende på en rød pute. Også ført tre aks i skjoldet og på hjelmen.

Claus Pederssøn Rumohr († ca. 1702) av visstnok holsteinsk slekt, kom fra Bergen til Lærdal. Hans bror førte aksene.

Kilde: Danmarks Adels Aarvog, København 1937. Opplysninger fra C. S. Schilbred, Oslo. Hans Krag: Norsk heraldisk mønstring fra Frederik IV's regjeringstid 1699—1730, Drøbak 1942 — Kristiansand S. 1955.

(KN)

Rye

Kvadrert i gull og blått; i 1. og 4. felt en svart vibe, i 2. og 3. felt tre (2. 1.) seksoddete gull stjerner; i blått hjerteskjold en gull lilje. På hjelmen to sølv strutsefjær.

Henrik Sørensen Rye († 1706) kom fra Danmark til Bergen 1688 og førte våpnet.

Kilde: Norsk Slektskalender I, Oslo 1949. Riksarkivets seglsamling, Oslo.

(KK)

I sølv en gående mann i blå (?) hatt, jakke og knebukser, svingende gull øks og mellom tre og et grønt løvtre. På hjelmen en seksoddet gull stjerne.

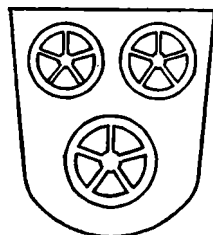
Rynning

Bersvend Olsen Rynning († 1716 i Trondheim) kom fra Rønningen eller Rynning, Strinda, hvor farfaren *Bersvend* bodde første del av 1600. Den førstes sønnesønn Mentz R. († 1788) førte våpnet.

Kilde: Fredrikke Waaler: Slegten Rynning og dens Sidelinjer, Hamar 1918.

(KK)

I blått tre (2. 1.) sølv hjul. På hjelmen tre roser med stilker og blad, alt blått.

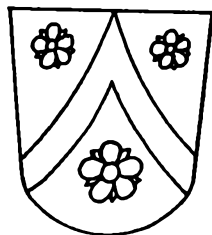
Ræder

Johan G. Rhüder († 1703) kom fra Tyskland (Hartzen eller Voigtlande) til Bragernes 1686 og førte våpnet. Hans barnebarn endret navnet til *Ræder*.

Kilde: Th. Hauch-Fausbøll: Patriciske Slægter, 4. Samling, København 1919. Dannebrogordenens storkorsridderskjold for generalmajor Johan C. Ræder, 1913, Fredriksborgs Slotskapel, Hillerød, Danmark.

(NR)

Røyem

(Kløvd i gull og blått; over kløvningen) en innbuet sparre fulgt av tre (2. 1.) roser, (alt i motsatte tinkturer). På kront hjelm en sittende svane som biter seg i den venstre av de utslåtte vingene.

Også ført uten kløvningen, samt på hjelmen oppstigende ørn, eller en due.

Claus Røyem († 1692) kom fra Sønderborg til Norge, og førte våpnet.

Kilde: Personalhistorisk Tidsskrift, I. Række, 4. Bind, side 24, København 1883. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. Opplysninger fra slekten.

(OW)

Saxe

Et dødningshode over to krysslagte knokler. På hjelmen en slange om et latinsk kors. (Tinkturer ukjente.)

Peder P. Saxe († 1686) kom fra Århus til Stavanger før 1655. Sønnen Jens P. S. førte våpnet.

Kilde: L. Saxe: Slekten Saxe i 400 år, Oslo 1940. Hans Krag: Norsk heraldisk mønstring fra Frederik IV's regjeringstid 1699—1730, Drøbak 1942 — Kristiansand S. 1955.

(KK)

I blått en opprett naturfarget hjort. På hjelmen en harniskkledd arm holdende en plante med (røtter og) fem blad.

Også ført på hjelmen harniskkledd arm med et sverd.

Peter Bjørge († muligens 1647), Vang, Hedmark, var farfars farfars far til *Michel Andersen Saxlund* († 1853), som kjøpte Sakslund gård av sin svigerfar, og som satte våpnet i segl på riksakten 1815.

Kilde: E. Saxlund og E. Fyhn: Familien Saxlund, Kristiania 1908. Riksarkivets (H. Ruis) seglsamlinger, Oslo. Opplysninger fra slekten.

(KN)

Saxlund

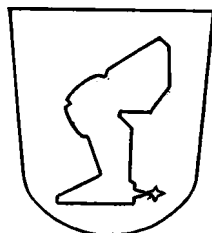
I blått et harniskkleddt ben med spore, alt gull. På hjelmen en harniskkleddt arm med et sverd.

Også ført med støvel med spore og med to harniskkleddte armer på hjelmen.

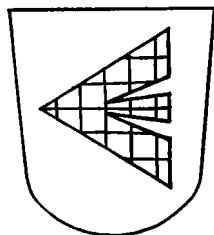
Jon Mogensson Skanke († 1619), Innvik, førte våpnet. Agnatisk og kognatisk etterkommere skriver navnet på flere ulike måter (*Schanche*, *Skancke* m. fl.).

Kilde: Norsk Slektshistorisk Tidsskrift, Bind X, side 301, Oslo 1946. Heraldisk Tidsskrift, hefte 12, side 91, København 1965.

(KK)

Schanche

Scharffenberg

I blått en liggende pileodd, sjakkmonstret av sølv og rødt. På hjelmen en nedvendt pileodd, sjakkmonstret av sølv og rødt.

Hermann N. von Scharffenberg († 1727) av mecklenburgsk slekt, kom til Norge og førte våpnet.

Kilde: O. Ovenstad: Militærbiografier — Den norske hærs offiserer 18/1 1628—17/5 1814, Oslo 1949. A. W. Rasch: Den norske Gren af Slægten Scharffenberg, Christiania 1914. Riksarkivets seglsamling, Oslo. (NR)

Scheel

Kløvd i gull og blått; i 1. felt en framkommende svart ørn, i 2. felt fra kløvningen en framkommende sølv lilje. På hjelmen en harniskkledd arm med et sverd mellom to svarte vinger.

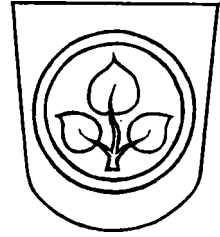
Også ført annet våpen.

Hans H. Scheel († 1738) av holsteinsk slekt, kom fra Danmark til Norge og førte skjold med andre figurer. Hans sønner slo seg ned fast i Norge og førte det kløvde skjold.

Kilde: Danmarks Adels Aarbog, København 1893. Norsk Slektskalender I, Oslo 1949. Opplysninger fra C. S. Schilbred, Oslo.

(LL)

I rødt en lindekvist med tre blad og omgitt av en ring, alt sølv. På hjelmen to vinger delt av sølv og rødt. Også ført andre våpen.

Schilling

Jacob F. Schilling († 1841) av tysk slekt som førte våpnet, kom til Norge 1799, og førte et annet våpen. Slekten tyske våpen tatt opp i dette århundre.

Kilde: F. Schilling: *Slekten Schilling*, Oslo 1954.

(NR)

En naken kvinne med i høyre hånd en armbrøst og i venstre en pil. På hjelmen en harniskkledd arm med en armbrøst. (Tinkurer ukjente.)

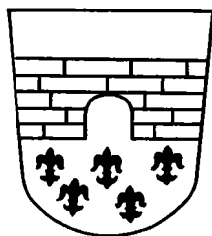

Schiøtt

Nils Schiøtt († 1824) kom fra København til Norge, og førte våpnet i segl.

Kilde: H. K. Steffens: *Norske Slægter*, Kristiania 1915. Riksarkivets seglsamling, Oslo.

(KK)

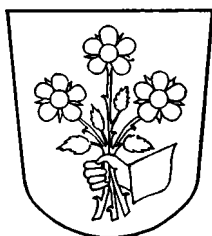
Schiøtz

En bjelke av en mur med port over felt bestrødd med liljer. (Hjelmtegn og tinkturer ukjente.)

Søren Schiøtz († 1803) kom fra Arhus til Stavanger 1769. Våpnet kjent fra siste del av 1700-tallet.

Kilde: Norsk Slektskalender II, Oslo 1951. D. Krohn-Holm: Stamtre over den norske familie Schiøtz, Oslo 1953. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(OW)

Schjelderup

I sølv(?) en naturfarget(?) hånd med rød(?) mansjett og holdende tre røde(?) roser med grønne(?) stilker og blad. På hjelmen tre røde(?) roser med grønne(?) stilker og blad, mellom to innadvendte sølv(?) sigder. (Tinkturer ukjente.)

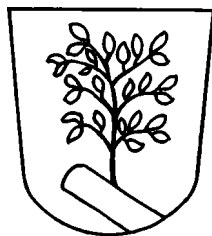
Også ført med hånden fra en sky.

Jens Pedersen Schjelderup († 1582) kom fra Danmark til Bergen 1557. Våpnet kjent fra 1700-tallet. En rekke kognatiske grenner har tatt våpnet og navnet med flere ulike stavemåter (*Schielderup*, *Scheldrup* m. fl.).

Kilde: Norsk Slektskalender II, Oslo 1951. Egil Schjelderup: Slekten Schjelderup 400 år i Norge 1557—1957, Oslo 1957. Hans Krag: Norsk heraldisk mønstring fra Frederik IV's regjeringstid 1699—1730, Drøbak 1942 — Kristiansand S. 1955. Opplysninger fra slekten.

(HG)

I sølv fra en skrått oppvoksende stamme en gren med kvister og blad, alt grønt. På kront hjelm en grønn gren med kvister og blad mellom to sølv vesselhorn. Også ført med delte horn og som skjoldholder til venstre, en villmann med senket klubbe.

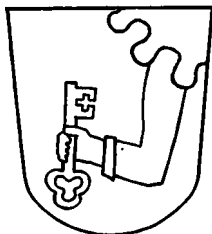
Schlanbusch

Heinrich von Schlanbusch († 1705) kom fra Claustal, Hannover, til Kongsberg 1685, og førte våpnet.

Kilde: Lexicon over Adelige Familier i Danmark, Norge og Hertugdømmerne, København 1782—1813. Opplysninger fra slekten.

(OW)

I gull fra en blå sky en rødkledd, naturfarget arm holdende en svart nøkkel. Førtes uten hjelmtegn.

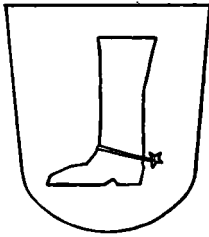

Schlytter

Hans Schlytter muligens av slekt som førte våpnet og var fra Hamburg, kom fra Stralsund og tok borgerskap i Bergen 1674.

Kilde: Norsk Slektskalender II, Oslo 1951. Opplysninger fra slekten.

(IA)

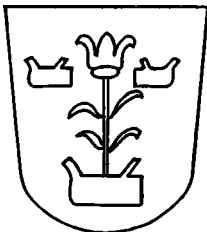
Schneider

I svart en sølv(?) støvel med gull(?) spore. På hjelmen en sølv(?) støvel med gull(?) spore mellom to sølv(?) vinger.

Johan A. Schneider († 1826) trolig av tysk slekt, kom fra Helsingør til Flekkefjord, og førte våpnet.

Kilde: W. H. Christie: *Genealogiske Optegnelser om Familien Christie i Norge 1650—1890 og med den forbundne Slægter*, Bergen 1909. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(IA)

Schnitler

I sølv tre (2. 1.) svarte høvler og fra den nederste en naturlig blå lilje med grønn stengel og blad. På hjelmen en svart høvel og fra den en naturlig blå lilje med grønn stengel og blad.

Peter Schnitler († 1751) av dansk/tysk slekt, kom fra København til Trondheim 1717, og førte våpnet.

Kilde: D. Krohn-Holm: *Schnitler (stamtre)*, Oslo 1939. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. Opplysninger fra forfatteren Hans Krag, Søgne.

(OW)

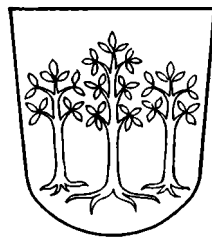
I sølv tre grønne løvtrær. På hjelmen en harniskkledd arm med et sverd.

Også ført uten hjelmtegn, over skjoldet en sol og som skjoldholder en tilbakeseende Minerva med skjold og lanse.

Didrik Hansen Schou († 1795) kom fra Danmark til Christiania. Våpnet kjent fra første del av 1800-tallet.

Kilde: H. Krog Steffens: *Norske Slægter*, Kristiania 1912. Riksarkivets (Printzs og Ruis) seglsamlinger, Oslo. Opplysninger fra slekten.

(HG)

Schou

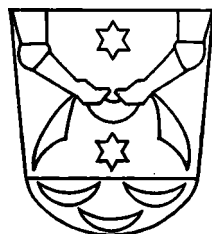
I sølv to svarte harniskkleddede armer framkommende fra skjoldhjørnene og holdende i et blått klede fulgt over og under av en seksoddet rød stjerne, over en blå skjoldfot med tre (2. 1.) liggende sølv måner. På hjelmen en seksoddet rød stjerne mellom to sølv vinger.

Også ført uten armene og på hjelmen to stjerner stillte over hverandre, eller med armene fra to skyer.

Wilhelm Segelcke kom fra Celle, Lüneburg, til Danmark 1675, og hans enke og sønnen *Christian W. S.* († 1763) kom til Bergen. Den siste førte våpnet.

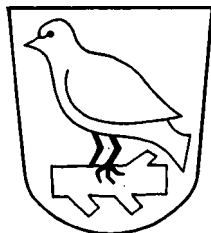
Kilde: C. Segelcke: *Slægten Segelcke*, Oslo 1928. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(KK)

Segelcke

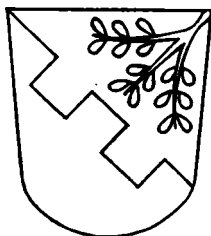
Seip

I rødt en sølv due på en liggende, avhugget og kvistet svart stamme. På hjelmen en sølv due.

Christian C. Seip († 1806) av slekt som førte våpnet og opprinnelig var fra Hessen-Nassau, kom fra Danmark til Halden 1785.

Kilde: Norsk Slektskalender II, Oslo 1951.
J. Siebmacher: Grosses und allgemeines Wappenbuch. Bürgerliches Wappenbuch, V, 2, side 47, Nürnberg 1872.

(LL)

Sejersted
(Seyersted)

I sølv en rød skråmur under en framkommende tredelt grønn kvist med blad fra venstre skjoldhjørne. På hjelmen tre gull eikenøtter på kvister.

Knut Eynertson Seierstad († 1688), Seierstad, Hoff, Ø. Toten, var far til *Hans K. Seiersted* († 1750) hvis sønnesønn *Jens F. S. S.* († 1793) førte våpnet. Navnet skrives også *Seyersted*.

Kilde: Norsk Slektskalender II, Oslo 1951.
Riksarkivets seglsamling, Oslo. Opplysninger fra slekten.

(NR)

I gull et rødt anker og om det en blå slange. På hjelmen et vesselhorn delt i gull og blått og et delt i rødt og gull. Også ført i sølv delfin om nedvendt pil, alt rødt; med delfin om anker og slange om pil.

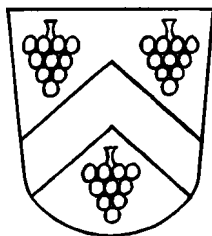
Selmer

Johan Henrik Selmer († 1721) var fra Rendsburg. Han kom fra Danmark til Norge og han tok våpnet 1693.

Kilde: Stamtavle over de norske forgreninger av Selmerslekten, Oslo 1943. Heraldisk Tidsskrift, hefte 15, side 240, København 1967.

(KN)

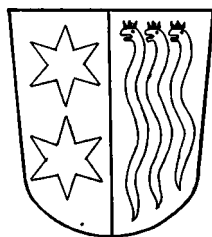
I gull en sparre fulgt av tre (2. 1.) drueklaser, alt rødt. På hjelmen en oppstigende rød rev.

de Seve

Kilde: O. Ovenstad: Militærbiografier — Den norske hærs offiserer 18/1 1628—17/5 1814, Oslo 1949. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. Opplysninger fra slekten.

(NR)

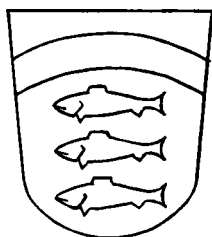

Sibbern

Kløvd i blått og gull; i 1. felt to seksoddede gull stjerner, i 2. felt tre opprette blå slanger med gull kroner. På hjelmen en seksoddet gull stjerne mellom to opprette, innadvendte, blå slanger med gull kroner. Også ført på skjoldet bare en adelig krone.

Nicolaus Sibbern († 1722) kom fra Tyskland til Norge og tok våpnet i 1679.

Kilde: Skandinavisk Vapenrulla, hefte I, Malmø 1963. Heraldisk Tidsskrift, hefte 15, side 239, København 1967.
(HG)

Sighol(d)t

Delt i blått og sølv av en buet rød bjelke over tre i pæl stillede sølv fisker. På hjelmen en blå(?) sigd mellom to sølv(?) vesselhorn.

Thomas Sigholt († 1743), Vardøhus, hvis sønn førte våpnet. Navnet også skrevet *Sigholdt*.

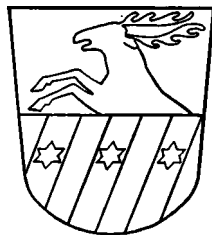
Kilde: H. K. Steffens: Norske Slægter, Kristiania 1915. Riksarkivets seglsamling, Oslo.
(NR)

Delt i blått og blått; i 1. felt en oppstigende sølv hjort, i 2. felt tre sølv venstreskråbjelker, hver belagt med en seksoddet blå stjerne. På skjoldet en krone.

Wilhelm Sissenére († 1846) var fra Frankrike og kom til Norge rundt 1800. Han endret navnet til *Sissener* og førte våpnet.

Kilde: O. Ovenstad: *Militærbiografier — Den norske hærs offiserer 18/1 1628—17/5 1814*, Oslo 1949. D. Krohn-Holm: *Sissener (stamtred)*, Oslo 1944. Riksarkivets seglsamling, Oslo.

(KN)

Sissener

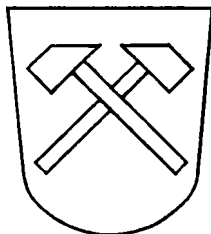
I rødt to krysslagte sølv hammere. På hjelmen en harniskkledd arm med en sølv hammer.

Også ført harniskkledd armer med hammere over en ambolt.

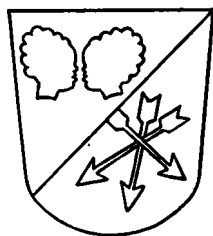
Lauritz Olufsen Smith († 1652), Christiania, var far til Lauritz L. S., som førte våpnets hjelmtegn, men i skjoldet en slange om et kors. Den sistes sønnesønn, Lars A. S. førte våpnet i segl.

Kilde: A. Juel: *Drammensfamilien Smith, Drammen 1934. Vaabenførende Slægter i Danmark, København 1946.*

(NR)

Smith I

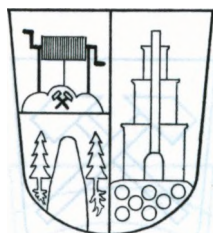
Smith II

Venstreskrådelte; i 1. felt to negerhoder vendte mot hverandre, i 2. felt tre krysslagte, nedvendte piler. På hjelmen en harniskkledd arm med et sverd. (Tinkurer ukjente.)

Andrew Lawrenceson Smith († 1694) kom fra Skottland og tok borgerskap i Stavanger 1676. Han førte i skjold en bjelke fulgt av tre (2. 1.) kors, mens sønnen Lauritz A. S. († 1758) var gift med Johanna M. Leigh († 1766), og tok hennes slektsvåpen differensiert.

Kilde: Olliver Smith: Andrew Lawrenceson Smiths etterkommere, Oslo 1943.

(KK)

Smith III

Kløvd og til høyre delt; i 1. felt en vinne på et berg belagt med to krysslagte hammere, i 2. felt en mile mellom to graner, i 3. felt en masovn over syv kuler. På hjelmen en seksoddet stjerne mellom to hjortehorn. (Tinkurer ukjente.)

Sivert Hansen († 1762), som var smed i Halden, var far til Hans Smith († 1804) som tok navnet og våpnet samt eide Froland jernverk. Agnatisk stamfar skal være Jon Skjeggerud († ca. 1604), Lier.

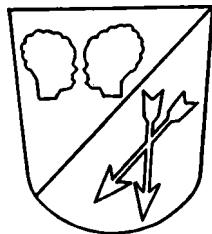
Kilde: Norsk Slektshistorisk Tidsskrift, Bind VIII, side 350, Oslo 1942. Riksarkivets (H. Ruis) seglsamlinger, Oslo. Opplysninger fra O. A. Aalholm, Arendal.

(HG)

Venstreskrådelt; i 1. felt to negerhoder vendte mot hverandre, i 2. felt to krysslagte nedvendte piler. På hjelmen et mantuakors mellom to vinger. (Tinkurer ukjente.)

Henrich Petersen († 1711) kom fra Holstein til Stavanger og kalte seg dels «von Fyren». Hans sønn Morten H. Petersen von Fyren († 1765) var gift med Christina Smith († 1788), hvis mor var født Leigh. Etterkommere tok Leighs våpen differensiert.

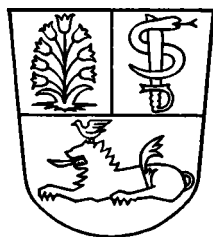
Kilde: Axel Kielland: Familien Kielland med dens kognatiske Ascendents, Christiania 1897. Oliver Smith: Andrew Lawrenceson Smiths etterkommere, Oslo 1943. (KK)

Smith-Petersen

Delt og øverst kløvd i grønt og gull; i 1. felt en stengel med blomster, alt gull, i 2. felt en venstrevendt svart slange om et blått sverd (Riis), i 3. felt i blått en liggende gull løve med sølv due på hodet. På hjelmen en gull løvehals med sølv due på hodet.

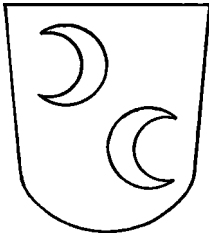
Også ført kløvd i rødt og grønt; i 1. felt en framkommende gull løve med sølv due på hodet, i 2. felt to sammenvokste gull aks. På hjelmen en sølv due. Andre kombinasjoner av disse og andre figurer er også ført.

Sommerfel(d)t

Hans Hansen Sommerfelt († 1687), Vardal, var trolig av dansk slekt. Våpnet ført av sønnen *Christian S.* († 1747).

Kilde: Aa. Barfod: *Slekten Sommerfeldt — Sommerfelt*, Oslo 1954. Vaabenførende Slægter i Danmark, København 1946. (KN)

Sommerschi(e)ld

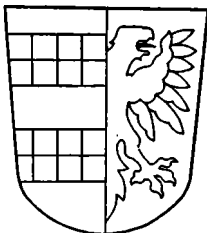
I rødt to utadvendte sølv måner stille i skråbjelke. På hjelmen en harniskkledd arm med et sverd.

Også ført i blått to utadvendte sølv måner.

Henry Sommerscales († 1664) kom fra England til Trondheim. Navnet endret til *Sommerschild* og *Sommerschild*. Våpnet kjent fra første del av 1700-tallet.

Kilde: *Henrik Sommerschild: Slekten Sommerschild — Sommerschild*, Oslo 1951.

(KB)

Spørck

Kløvd i sølv og sølv; i 1. felt to bjelker sjakkemønstret i sølv og blått, i 2. felt fra kløvningen en framkommende svart ørn. På hjelmen en femoddet sølv stjerne mellom to vesselhorn fem ganger delt i blått og sølv. Skjoldholdere er to sølv enhjørninger.

Christian L. Spärck († 1819) av en visstnok pommersk slekt, kom fra København til Namdalen 1781. Han endret navnet til *Spørck* og førte våpnet.

Kilde: B. G. Spørck: Genealogiske Optegnelser om Familien Spørck (stensilert). Riksarkivets seglsamlinger (H. Ruis' samling), Oslo.

(LL)

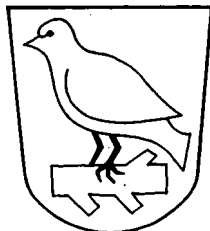
I blått en due på en liggende, avhugget og kvistet stamme, alt sølv (?). På hjelmen en flygeferdig sølv due.

Også ført andre våpen, dels i kvadrert skjold.

Claus Bastiansen Stabel († etter 1671) og seks søsken. Han førte våpnet i 1647.

Kilde: A. St. Castberg: Slekten Stabel — Stabell, Oslo 1955. Heraldisk Tidsskrift, hefte 15, side 236, København 1967.

(LL)

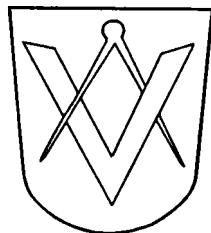
Stabell

I sølv en nedvendt passer lagt over en oppvendt vinkelhake, alt blått. På hjelmen initialer.

Fabian Stang († ca. 1700), Halden, var av trolig tysk slekt, og førte våpnet. Hans sønnesønn, Fabian S. († 1775) adopterte sin hustrus barn av 1. ekteskap med Anders Thomassen († 1742), hvis farfar trolig var *Anders Thomesen*, Halden, siste del av 1600. Tinkturene i våpnet er fra vår tid.

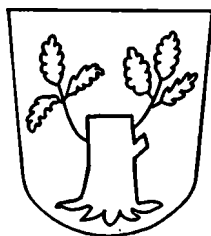
Kilde: Th. og U. Stang: Den Fredrikshaldske slekt Stang, Oslo 1959. Heraldisk Tidsskrift, hefte 15, side 239, København 1967. Opplysninger fra slekten.

(OW)

Stang

Stub

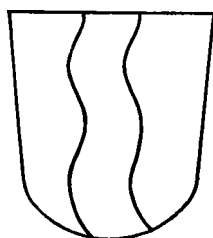
I blått en stubbe med to greiner med eikeblad, alt sølv. På hjelmen en oppstigende sølv hund.

Også ført med oppstigende svart bjørn på hjelmen.

Nils Stub († 1580) kom fra Danmark til Oslo. Våpnet kjent fra 1600-tallet.

Kilde: H. Høgdaahl: Norske ex libris og andre bokeiermerker, Oslo 1946. Norsk Biografisk Leksikon, Bind XV, side 163 og 175, Oslo 1966.

(OW)

Sundt

Kløvd i rødt og blått av en sølv bølge. På hjelmen en oppstigende sølv harnisk-kledt mann med hendene i siden, mellom to vesselhorn vekselvis delt i rødt og sølv.

Jan Jansen († 1668), muligens av nederlandsk slekt, var farfar til *Michael von Sundt* (†1753), som ble adlet med våpnet 28/11 1733.

Kilde: M. Sundt: Den østlandske Familie Sundt, Kristiania 1895. Danmarks Adels Aarbog, København 1913.

(KB)

Delt i blått og sølv; i 1. felt tre oppvoksende roser med stilker og blad, alt sølv, i 2. felt en tredelt grønn busk med blad. På hjelmen en harniskkledd arm med en sabel.

Også ført med roser med stilker over delingen; med harniskkledd arm med rose eller to harniskkleddede armer med rose på hjelmen.

En gren fører i rødt skjold fasces og på hjelmen en harniskkledd arm med et sverd.

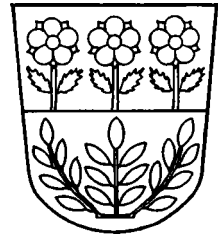
Peder Michelsen (første del 1600), Halden, hvis barn tok navnet *Sverdrup*, av dem førte Lauritz Pedersen Sverdrup († 1695) våpnet i segl. Fasces føres av Lauritz P. S. brorsønns sønnesønns, Ulrik Fredrik S., etterkommere.

Kilde: O. B. Sverdrup: *Slekten Sverdrup*, Oslo 1950. Hans Krag: *Norsk heraldisk mønstring fra Frederik IV's regjeringstid 1699—1730*, Drøbak 1942 — *Kristiansand S.* 1955. Opplysninger fra Otto S. Engelshjøn, Oslo.

(KN)

I blått en naturfarget villmann holdende klubbe over nakken og venstre hånd i siden. På hjelmen en oppstigende naturfarget villmann med klubbe over nakken og venstre hånd i siden.

Johan Lyder von Tangen († 1778) kom fra Hannover til Bergen og førte våpnet.

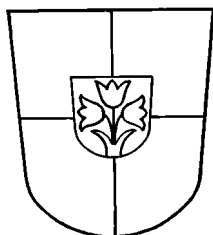
Sverdrup

von Tangen

Kilde: H. Krog Steffens: Norske Slægter, Kristiania 1915. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. Opplysninger fra slekten.

(KK)

Thams

Kvadrert i gull og rødt; i sølv hjerteskjold tre naturlige grønne(?) liljer med blader og stengler. På hjelmen tre naturlige grønne(?) liljer med blader og stengler. *Daniel Mathias Thams(?)* kom visstnok fra England til Norge, og var far til tre brødre *Peter* († 1758), *Mathias* († 1776) og *Ole Thams*. Den første av brødrene skal ha ført våpnet.

Kilde: O. G. Lundh: Ætten Thams, Christiania 1860. F. Waaler: Slegten Rynning og dens sidelinjer, Hamar 1918, side 144. (KN)

Thaulow

I blått en springende sølv hjort ved siden av et naturfarget løvtre. På hjelmen en flygeferdig sølv due med grønn oljekvist i nebbet.

Også ført med en hane i skjoldet og på hjelmen.

Henrik B. Thaulow († 1717) kom fra Danmark til Norge. Hans bror førte våpnet 1685, som ble vedtatt brukt i hele slekten fra 1921.

Kilde: H. Krog Steffens: Norske Slægter, Kristiania 1915. Vaabenførende Slægter i Danmark, København 1946.

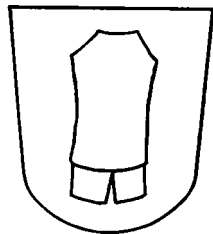
(HG)

I rødt et blått brystharnisk. På hjelmen en arm kledd i blått harnisk holdende en brun lanse.

Johan J. Thome († 1752) kom fra Sveits til Norge 1718. Våpnet kjent fra siste del av 1700-tallet.

Kilde: O. Ovenstad: Militærbiografier — Den norske hærs offiserer 18/1 1628—17/5 1814, Oslo 1949. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. Opplysninger fra slekten.

(OW)

Thome

I blått en trane med stein i løftet klo, alt gull. På hjelmen en trane med stein i løftet klo, alt gull.

Christen Trane († 1600), Stavanger, kom trolig fra Danmark. Han førte trane med orm i nebbet, mens sønnens trane holder steinen. Christen T.'s († 1600) sønnesønns sønns datterdatter, *Elisabeth S. Thrane*s sønn *Poul T.* († 1830), tok morens navn og våpen.

Kilde: Heraldisk Tidsskrift, hefte 12, side 91, København 1966. Skandinavisk Vapenrulla, hefte 7, Malmø 1967.

(HT)

Thrane

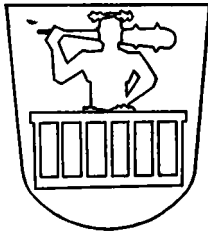
Teilman

I gull en brun trane med svart teglstein i løftet klo. På hjelmen to brune vinger.

Hans Teilman († 1765) av opprinnelig nederlandsk slekt, kom fra Ribe til Norge 1731. Hans farfar Christen Teglmester førte våpnet.

Kilde: B. Teilman: *Stamtavle over Slægten Teilman(n) i Danmark og Norge*, København 1946.

(KK)

Tobiesen

I gull fra en rød bro(?) en oppstigende, naturfarget villmann holdende en klubbe over nakken og venstre hånd i siden. På hjelmen fra en rød bro(?) en oppstigende naturfarget villmann med klubbe over nakken og venstre hånd i siden.

Tobias Sørensen († før 1675), Stavanger, var far til *Christen Tobiesen* († 1713) som brukte navnet og våpnet.

Kilde: Th. Hauch-Fausbøll og H. R. Hiort-Lorentzen: *Patriciske Slægter, 3. Samling*, København 1915. *Vaabenførende Slægter i Danmark, København 1946*.

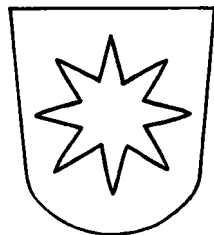
(KK)

I blått en åtteoddet sølv stjerne. På hjelmen en åtteoddet sølv stjerne.

Jeppe Toreid († ca. 1623), Blaker, var farfar til Halvor Gudmundsøn Toreid († 1799) som førte stjernen i skjold 1743. Agnatiske etterkommere har også navnene *Sagen* og *Halbo*.

Kilde: Sverre M. Halbo: *Toreid-ætten fra Romerike*, Oslo 1945. *Skandinavisk Vapenrulla*, hefte 1, Malmø 1963. Sverre M. Halbo: *Våre forfedre. Anetavle for 7 brødre Halbo*, Oslo 1963.

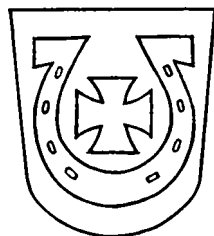
(HC)

Toreid

I blått et mantuakors omgitt av en omvendt hestesko, alt gull. På hjelmen en flygeferdig sølv hank holdende korset omgitt av hesteko.

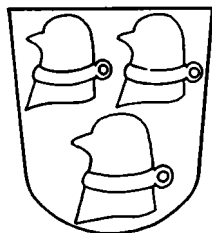
Emil F. von Trepka († 1859) av opprinnelig polsk slekt, kom fra København til Christiania, og førte våpnet. Den polske slekt førte stamvåpnet *Topór*, mens den norske slekt fører stamvåpnet *Jastrzebiec*.

von Trepka

Kilde: O. Storm: *Slægtene Storm og Breda med flere*, Horten 1889. *Riksarkivets seglsamling*, Oslo. *Opplysninger fra førstebibliotekar Adam Heymowski*, Stockholm.

(NR)

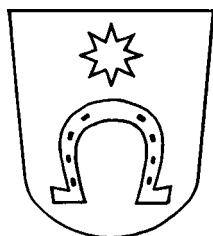

Treschow

I sølv tre svarte kaiehoder med gull nebb og halsbånd. På hjelmen et svart kaiehode med gull nebb og halsbånd og på hodet tre grønne påfuglfjær.

Fredrik Treschow († 1869) kjøpte Larviks grevskap 1835, og hans far fikk våpnet ved adling 9/10 1812. Hans farfar, *Herman Treschow* († 1723) kom fra Danmark til Trondheim og førte Fortuna i en tresko, men dennes sønner flyttet til København. Våpnet er differensiert av tysk slekt Treschows våpen med andehoder.

Kilde: Danmarks Adels Aarboeg, København 1948. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.
(LL)

Trumpy

I blått en nedvendt hestesko under en åtteoddet stjerne, alt gull. På skjoldet en hatt med rund pull og tre strutsefjær.

Hans Jacob Trumpy (Trumpi von Schwanden) († 1792) kom fra kanton Glarus, Sveits, til Bergen og førte våpnet.

Kilde: Wappenbuch des Landes Glarus, Glarus 1937. Opplysninger fra slekten.
(NR)

Kvadrert i gull og gull; i 1. og 4. felt en innadvendt, stående, svart steinbukk, i 2. og 3. felt en grønn gran med ni røde kongler og rød stamme. På kront 1. hjelm et svart bukkehorn utvendig besatt med fem gull liljer. På kront 2. hjelm en grønn gran med ni røde kongler og rød stamme.

Også ført med bare 2. felt, samt med bare 2. hjelm.

DEVISE: *Aspera non spernit* (en skal ikke vike for vanskene).

Slekten kom fra Glarus, Sveits, til Norge med *Melchior Tschudi* († 1852) til Christiania ca. 1814, og med *Peter Tschudi* til Tønsberg ca. 1840, samt hans bror *Stephan T.* ca. 1848. De førte våpnet.

Kilde: *Wappenbuch des Landes Glarus, Glarus 1937*. Opplysninger fra slekten.

(HG)

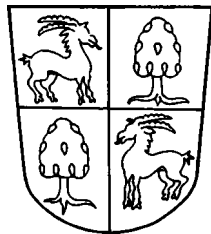
I rødt en liggende sølv halvmåne under tre (1. 2.) seksoddete blå stjerner. På hjelmen en seksbladet rød blomst.

Også ført med stjernene ordnet 2. 1., og på hjelmen seksoddet stjerne.

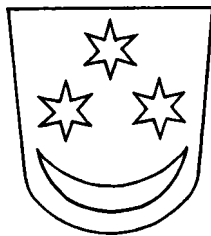
Matz Sørensen Tybring († før 1724) førte våpnet.

Kilde: A. Falck-Jensen og H. Hjorth-Nielsen: *Examinati og candidati juris 1736—1936*, Bind IV, side 261, København 1958. Hans Krag: *Norsk heraldisk mønsterring fra Frederik IV's regjeringstid 1699—1730*, Drøbak 1942 — Kristiansand S. 1955. Riksarkivets seglsamling, Oslo.

(NR)

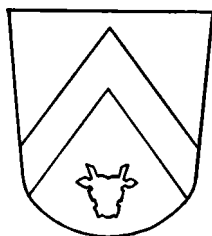

Tschudi

Tybring

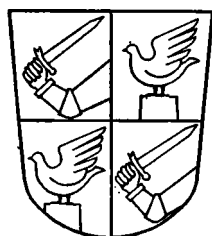

Tyrholm

I blått en sparre over et oksehode, alt gull. På hjelmen et blått og et rødt vesselhorn. Også ført med rødt felt under sparren eller uten sparre og oksehodet med hals.

Niels Iversen Tyrholm (siste del av 1600) var far til Iver T., som førte oksehodet med hals. Våpnet med sparren kjent fra senere del av 1700-tallet.

Kilde: A. Collett: *En gammel Christiania-Slægt*, Christiania 1883. Hans Krag: *Norsk heraldisk mønstring fra Frederik IV's regeringstid 1699—1730*, Drøbak 1942 — Kristiansand S. 1955. Riksarkivets seglsamling, Oslo. Opplysninger fra slekten. (KK)

Tønder

Kvadrert i gull og rødt; i 1. og 4. felt en framkommende arm i svart(?) harnisk holdende et rødt(?) sverd (Lund), i 2. og 3. felt en flygeferdig due på en oppvoksende stubbe, alt sølv(?) (Tønder). På hjelmen en arm i svart(?) harnisk med et rødt(?) sverd.

Også ført i purpur og gull; i 1. og 4. felt sølv arm og gull sverd, i 2. og 3. felt et rødt vinget hjerte. Andre våpen med due kombinert med flere figurer er også ført.

Christopher Nilsen Tønder († 1656) kom fra Tønder til Norge, og på hans epitafium Bramsnes kirke og i segl fins duen. Hans sønn *Andreas* († 1696) var gift med *Karen Madsdatter Lund* (militærslekten) († 1696) og deres barn førte våpnet.

Kilde: Carstensen og Lütken: *Torden-skiold*, 1. utgave, 1887, side 447. Sverre M. Halbo: *Våre Forfedre. Anetavle for 7 brødre Halbo*, Oslo 1963, side 44. Opplysninger fra fru *Nanna Wessel*, Sandvika. (KN)

En stående bjørn. På hjelmen en oppstigende bjørn. (Tinkurer ukjente.)

Bjørn Michelsen († 1680/81), Ramsvik, Lofoten, var farfar til *Bjørn Mikkelsen Ursin*, som førte våpnet, og med sine søsken tok navnet.

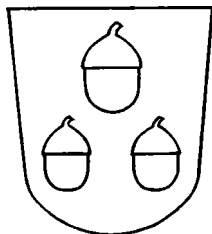
Kilde: *Norsk Slektshistorisk Tidsskrift*, Bind XIII, side 389, Oslo 1952. H. Krag: *Norsk heraldisk mønstring fra Frederik IV's regjeringstid 1699—1730*, Drøbak 1942 — Kristiansand S. 1955. (HC)

Ursin

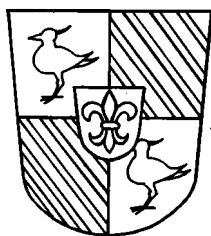
I blått tre (1. 2.) nedvendte gull eikenøtter. På hjelmen en nedvendt gull eikenøtt.

Louis Duchesne de Vauvert († 1754) kom til Norge 1717, og var gift med *Anna M. von Bähr* († 1751). Våpnet føres ofte med kløvd skjold *Vauvert/von Bähr*, og kjennes fra første del av 1700-tallet.

(Duchesne de)
Vauvert

Kilde: C. S. Schilbred: Litt om gamle segl fra by og bygd, Porsgrunns Dagblad, 28. juli 1954. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.
(NR)

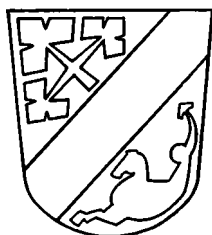
Vibe

Kvadrert i sølv og sølv; i 1. og 4. felt en svart vibe, i 2. og 3. felt fem svarte skråbjelker; i blått hjerteskjold en gull lilje. På hjelmen to sølv svanehalser bitende i en gull lilje.

Christian Vibe († 1697) kom fra Danmark til Norge og førte våpnet. Slekten skriver seg også *de Vibe* og *Wibe*.

Kilde: Danmarks Adels Aarvog, København 1948.

(IA)

Vogt

I blått en gull venstreskråbjelke, fulgt over av et tredelt sølv blad og under av en sølv havhest. På hjelmen en mann kledd i frakk og med parykk med to flagrende bånd samt venstre hånd løftet.

Paul Petersen Vogt († 1708) kom fra Slesvig til Christiania 1669 og førte våpnet. Da slekten døde ut i mannslinjen, ble våpnet og våpnet tatt av *Nils Nilsen Vogt* († 1809) hvis farmor var sønnedatter av slektens norske stamfar. Nils Vogts farfars farfar var *Søfren Eschildsen* († 1666), Christiania, og denne er også agnatisk stamfar for slektene Heltzen og Nilson.

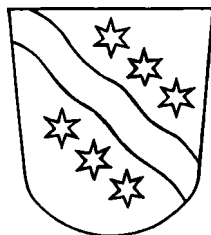
Kilde: Karl Hals: Familien Nilson, Christiania 1896. Norsk Slektshistorisk Tidsskrift, Bind III, side 48, Oslo 1932. Heraldisk Tidsskrift, hefte 15, side 238, København 1967. Hans Krag: Norsk heraldisk mønstring fra Frederik IV's regjeringstid 1699—1730, Drøbak 1942 — Kristiansand S. 1955. Opplysninger fra slekten.
(KK)

I blått en sølv skråstrøm fulgt på hver side av tre seksoddete gull stjerner, stillte i skråbjelke. På hjelmen en seksoddet gull stjerne mellom to vesselhorn vekselvis delt i sølv og blått.

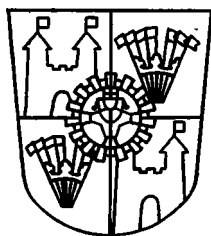
DEVISE: Per ardua ad astra (gjennom trengsler til stjernene).

Jacob Adolph Volckmar († 1858) av Hamburg-slekten Folckmar, som førte våpnet med andre tinkturer, kom til Kristiansund N. 1811.

Kilde: J. Siebmacher: Grosses und allgemeines Wappenbuch. Bürgerliches Wappenbuch, V., 5., side 22, Nürnberg 1895. Opplysninger fra slekten.
(NR)

Volckmar

Wedel Jarlsberg

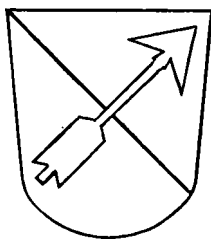
Kvadrert i blått og gull; i 1. og 4. felt en borg med to tårn med hetter og med et flagg fra hver av dem, alt sølv, i 2. og 3. felt syv røde flagg stukket gjennom en gull krone; på hjertestedet et tannet hjul av vekselvis svarte og røde ruter, rundt et felt kløvd i gull og sølv med over kløvningen en halv mann med avhuggede armer, kardinalhatt og frakk, alt kløvd i svart og rødt. På skjoldet en grevekrone (fem blad og fire kuler eller ni perler). Skjoldholdere er to opprette, tilbakeende røde løver.

DEVISE: Recte faciendo nihil timeas (gjør det rette, så har du intet å frykte). Også ført med ulike rangkroner og med seks røde flagg med sølv kors i 2. og 3. felt, samt brune skjoldholdere.

Baron Gustav W. von Wedel († 1717) av opprinnelig, visstnok holsteinsk slekt som kom fra Pommern til Danmark, ble 30/1 1684 greve av Jarlsberg og fikk våpnet.

Kilde: Danmarks Adels Aarbog, København 1951. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(KK)

Weidemann

Skrådelt i svart og gull; over delingen en venstreskråstilt pil i motsatte tinkturer. På hjelmen en kront, oppstigende mann kledd i svart kappe og med gull pil i hver hånd.

Også ført andre våpen.

Lauris Weidemann († 1826) som tok navnet til morens slekt, kom fra Jylland til

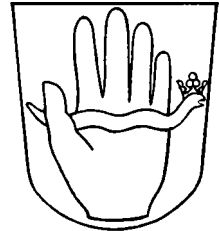
Norge. Hans sønn Konrad F. W. († 1867) førte våpnet.

Kilde: L. F. H. Weidemann: *Stamtavle over Slægten Weidemann, Trondheim 1892.* (NR)

I blått en opprett sølv hånd med under tommelen en venstreventd, krypende svart slange med gull krone. På hjelmen en opprett hånd med under tommelen en venstreventd, krypende slange med gull krone. Også ført med sabel istedenfor slangen. *Christian Weldingh* († 1758), Sjælland, hadde tre sønner som kom til Norge i siste del av 1700. Hans far førte våpnet.

Kilde: Lange: *Slægten Weldingh i Danmark og Norge, København 1906.*

(KN)

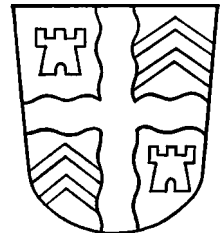

Weldingh

Kvadrert i sølv og blått av en naturfarget (dvs. lyseblå) strøm; i 1. og 4. felt et rødt tårn, i 2. og 3. felt to gull sparrer. På hjelmen et rødt tårn.

Også ført med sølv strøm.

Werner Nielsen († 1695), Hafslund, var fra Ribe. Hans sønner fikk navnet *Werenskiold* og våpnet ved adling 13/11 1667 og 31/12 1717.

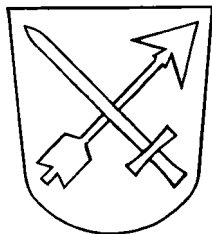

Werenskiold

Kilde: A. Thiset og P. L. Wittrup: *Nyt dansk Adelslexikon, København 1904. Folkemuséets gravskjoldsamling, Bygdøy.*

Norsk Slektshistorisk Tidsskrift, Bind III, side 107, Oslo 1932.

(KN)

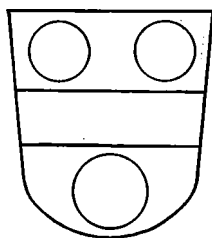
Wergeland

I rødt krysslagt et gullskjeftet sølv sverd og en sølv pil. (Uten hjelmtegn.)

Jon Olsen Verklund († 1699), Sogn, var farfars farfar til *Nicolai Wergeland* († 1848) som tok navnet og førte i skjold sverdet og pilen over et landskap. Den sistes adoptiv- og søstersønn, *Harald N. Storm Wergeland* († 1893) fikk navnet og førte våpnet.

Kilde: A. Collett og H. D. Wergeland: *Wergelands-ætta*, Oslo 1955. Dannebrogordenens storkorsridderskjold for *Harald N. Storm Wergeland* 1871 og *Joseph F. O. Wergeland* 1889, Fredriksborg Slotskapel, Hillerød, Danmark. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(NR)

Wesenberg

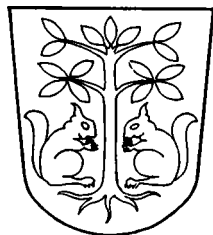
I sølv en bjelke fulgt over av to og under av en kule, alt rødt. På hjelmen en gående sølv hund.

Michael F. Wesenberg († 1774) av mecklenburgsk slekt, kom til Bergen. Våpnet kjent fra siste del av 1700, og er differensiert i hjelmtegnet av våpen ført av utdødd tysk slekt *Wesenberg*.

Kilde: B. Wesenberg: *Slægten Wesenberg*, Christiania 1909. *Vaabenførende Slægter i Danmark*, København 1946. Opplysninger fra slekten.

(KN)

I sølv på hver side under et tre et sittende innadvendt ekorn spisende på en nøtt, alt naturfarget. På hjelmen et grønt tre. Etterkommere av Christopher W. († 1754) fører på hjelmen et naturfarget ekorn. Også ført ekorn og tre i andre kombinasjoner. Enkelte segl har skravert blått skjold.

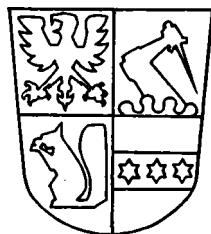
Wessel

Jan Wessel († ca. 1620) Trondheim, var farfar til Jan W. († 1716), hvis sønner førte våpnet fra første del av 1700. Blant disse var Christopher W. († 1754), Peter W., adlet 24/2 1716, Tordenskiold, med nytt våpen, og Caspar W. († 1768) som førte våpnet før han ble adlet 2/2 1720 med et nytt.

Kilde: G. Wessel: *Stamtavle over de ældre norske Familier Wessel, Christiania 1898*. Carstensen og Lütken: *Tordenskiold, 1. utgave, 1887, side 447*. Hans Krag: *Norsk heraldisk mønstring fra Frederik IV's regjeringstid 1699—1730, Drøbak 1942 — Kristiansand S. 1955*. Opplysninger fra fru Nanna Wessel, Sandvika.

(HG)

Firdelt; 1. felt i blått en sølv ørn (Tordenskiold), 2. felt i gull en oppkommende sky og fra den en harniskkledd arm med et sverd, alt naturfarget (Vagel), 3. felt i gull et ekorn spisende på en nøtt, alt naturfarget, (Wessel), 4. felt i rødt en blå bjelke med tre seksoddete gull stjerner (Ulrichsdal). På 1. hjelm en harniskkledd

Wessel-Berg

arm med et sverd. På 2. hjelm en gull strutsefjær mellom to røde og ytterst to sølv.

Også ført kløvd i blått og sølv; i 1. felt et sølv berg, i 2. felt under et framkommende tre et ekorn spisende på en nøtt, alt naturfarget. På hjelmen en oppstigende mann med klubbe og anker i hendene.

Niels J. Berg († 1798), Trondheim, var far til Jens Chr. Berg, gift med Hedvig M. E. Wessel, hvis far Joachim Wessel († 1791) førte våpnet. Den siste var gift med Susanna M. Vagel, hvis mor var Marie E. de Ulrichsdal († 1769).

Kilde: Gustav Wessel: *Stamtavle over de ældre, norske Familier Wessel, Christiania 1898. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. Opplysninger fra fru Nanna Wessel, Sandvika.*

(KK)

Wexelsen
(Wexels)

En gående enhjørning. På hjelmen en avhugget harniskkledd arm med et sverd.
(Ukjente tinkturer.)

Også ført med opprett enhjørning.

Wexel Hansen († 1712) kom fra Danmark til Norge og førte opprett enhjørning. Hans sønn førte våpnet og brukte navnet *Wexels* og *Wexelsen*.

Kilde: D. Krohn-Holm: Wexelsen, Wexels (stamtre), Oslo 1944. Hans Krag: Norsk heraldisk mønstring fra Frederik IV's regjeringstid 1699—1730, Drøbak 1942 — Kristiansand S. 1955.

(KN)

En Fortuna med seil og på vinget kule. På hjelmen et tre mellom to vinger. (Tinkurerer ukjente.)

Christen Olsen Wiborg kom fra Viborg til Kristiansand S. ved midten av 1600. Hans sønnesønn Jens Olsen W. († 1756) førte våpnet i segl.

Kilde: M. Wiborg Fleischer: Slektene Wiborg Brevik, Kragerø-grenen, Schreiner, Esmark, Høegh, Oslo 1925. Segl på brev til stattholderen 31/12 1729, Riksarkivet, Oslo.

(KK)

I blått (?) to sølv duer. På hjelmen en bikube(?).

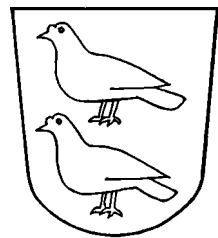
Sebastian White († 1656) kom fra England til Nordmøre 1614. Våpnet skal ha vært ført i slekten, som også har skrevet seg With, men i dag bare bruker formen *Width*.

Kilde: Norsk Slettshistorisk Tidsskrift, Bind III, side 44, Oslo 1932. Axel Kielland: Familien Kielland med dens kognatiske Ascendents, Christiania 1897. Opplysninger fra slekten.

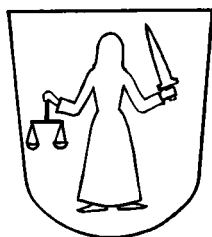
(HG)

Wiborg

Width

Wiel

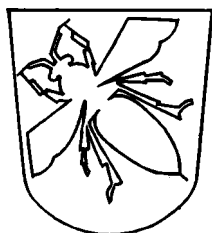
I blått en sølv(?) Justitia med gull(?) vekt og sverd. På hjelmen en naturfarget (?) Fortuna med blått(?) seil.

Også ført med stjerne på kront hjelm.

Mads Jensen Wiel († 1716) kom fra Stege til Strømsø og førte våpnet. Våpnet senere ført i segl med skravering og kombinert i kløvd skjold med andre våpen.

Kilde: H. P. Norløff: Familien Wiel på Fredrikshald, Oslo 1942. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(IA)

Wiese

I sølv en skråstilt blå bie. På hjelmen en seksoddet sølv stjerne.

Flere medlemmer av slekten *Wiese* kom fra Mecklenburg til Bergen siste del av 1700. Våpnet ført fra samme tid.

Kilde: O. Delphin Amundsen: Stamtavle over familien Wiese i Norge, Oslo 1927. Vaabenførende Slægter i Danmark, København 1946.

(KK)

En springende hjort ved siden av to løvtrær over en skjoldfot. På hjelmen en oppstigende hjort. (Tinkurerer ukjente.)
Også ført med initialer i skjoldfoten.

Wildhagen

Johan Chr. Wildhagen († 1835) kom fra Slesvig til Trondheim 1783 og førte våpnet.

Kilde: Opplysninger fra slekten. O. Ovenstad: Militærbiografier — Den norske hærs offiserer 18/1 1628—17/5 1814, Oslo 1949.

(KN)

I blått et vinget hjerte over et rikseple, alt sølv(?). På hjelmen en seksoddet sølv (?) stjerne i strålekrans.
På hjelmen også ført to sølv(?) vinger.

Winge

Gerhard Bentsen Winge († 1723), Sande, førte våpnet.

Kilde: Norsk Slektshistorisk Tidsskrift, Bind XII, side 11, Oslo 1950. Hans Krag: Norsk heraldisk mønstring fra Frederik IV's regjeringstid 1699—1730, Drøbak 1942 — Kristiansand S. 1955. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(KN)

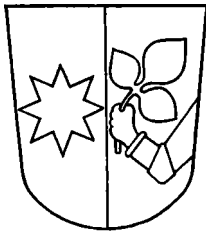
Winsnes

En springende hind. På hjelmen en oppstigende hind. (Tinkturer ukjente.)

Amund Jonsen († 1703) på Vinsnes, Fet, var far til *Mogens Winsnes* († 1761) som tok navnet og våpnet.

Kilde: H. Schjøtt-Rivers: *Slekten Winsnes med en del sidelinjer*, Oslo 1931. Hans Krag: *Norsk heraldisk mønstring fra Frederik IV's regjeringstid 1699—1730*, Drøbak 1942 — Kristiansand S. 1955.

(LL)

Wisløff

Kløvd i blått og sølv; i 1. felt en åtteodded sølv stjerne, i 2. felt en framkommende blå harniskkledd arm holdende en grønn kvist med tre blad. På hjelmen to blå(?) harniskkleddte armer holdende i øverste odder av en åtteodded sølv stjerne.

Også ført andre våpen, bl. a. firdelt skjold med andre figurer.

Niels Thomassen Wisløff (siste del av 1600), Trondheim. Hans sønn, *Niels Wisløff* var gift med *Christiane Riis* og førte hennes våpen med slange om sverd, men fra 1736 det kløvde våpen.

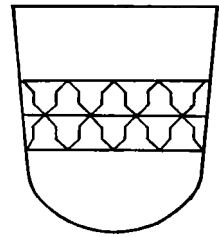
Kilde: O. Olafsen: *Våre sorenskrivere*, bind 1, side 107, Oslo 1940. Hans Krag: *Norsk heraldisk mønstring fra Frederik IV's regjeringstid 1699—1730*, Drøbak 1942 — Kristiansand S. 1955. Opplysninger fra Riksarkivet, Oslo, og fra slekten.

(KN)

I rødt en bjelke av gråverk i to rader. På hjelmen et gull kamelhode med rød tømme. Også ført med hermelinstegn i gråverksmønstrer.

Ralph (Realf) Christian Wright († 1694) kom fra England til Larvik 1673, og skal ha ført våpnet. (En engelsk slekt Wright, Hartwood, Surrey, førte våpnet.)

Kilde: Skandinavisk Vapenrulla, hefte 6, Malmø 1966. Opplysninger fra baron R. Gayre of Gayre and Nigg, Edinburgh. (KB)

Wright

I rødt en ulv stående på et berg, alt sølv (?). På hjelmen en ulv stående på et berg, alt sølv(?).
Også ført med ulven stående foran berget.

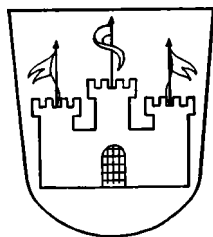
Anders Petersen († 1676), Bragernes, var far til *Thue A. Wulfsberg* († 1704), som tok navnet. Våpnet kjent fra siste del av 1700.

Wulfsberg

Kilde: Aagot Wulfsberg: Slægten Wulfsberg, Oslo 1940. Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

(KN)

Zernichow

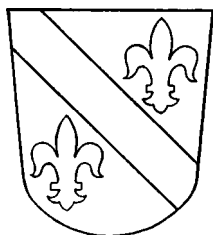
En borg med gitter i porten og tre tårn, på det midterste en fane og på de andre et splittflagg. På hjelmen en fane mellom to splittflagg. (Tinkturer ukjente.)

Også ført på hjelmen tretårnet borg med fane og splittflagg.

Ernst F. von Zernichow († 1711) av tysk slekt, kom fra Danmark til Norge. Hans sønn og fars bror førte våpnet, som kan være en differensiering eller misoppfatning av tysk slekt Zernichows sjakkmonstrede bøtte.

Kilde: Personalhistorisk Tidsskrift, Bind III, side 195, København 1882.

(KN)

Zetlitz

I blått en skråbjelke fulgt over og under av en lilje, alt sølv. På hjelmen tre røde (?) roser med grønne(?) stilker og blad.

Johan Gabriel Zetlitz († 1739) kom trolig fra Schlesien til Norge og førte våpnet.

Kilde: Axel Kielland: Familien Kielland med dens kognatiske Ascendents, Christiania 1897.

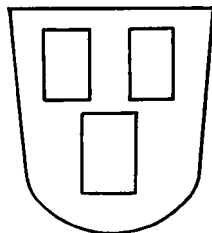
(KN)

I sølv tre (2. 1.) røde brikker (murstein).
På hjelmen en oppstigende sølv harnisk-
kledt mann med et sverd i høyre hånd og
venstre i siden.

Heinrich Ziegler († ca. 1690) kom fra
Hannover til Norge. Våpnet kjent fra 1700.

Kilde: Norsk Slektshistorisk Tidsskrift,
Bind XII, side 67, Oslo 1950. Opplysninger
fra slekten.

(OW)

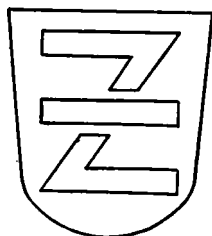
Ziegler

I blått en svevende bjelke fulgt over av
en omvendt og nedvendt, liggende knehake
og under av en oppvendt liggende, alt sølv.
På hjelmen en avhugget stubbe med tre
kvister, hver med tre blad, alt naturfarget.

Frederik Zimmer († 1774 i Stavern) av
tysk slekt, kom fra Nykøbing til Norge,
og førte våpnet.

Kilde: Norsk Slektskalender II, Oslo 1951.
Riksarkivets seglsamlinger, Oslo. Opplys-
ninger fra slekten.

(KB)

Zimmer

FIGURREGISTRET

Figurregisteret

Alle våpen som er gjengitt i skjold, er tatt med. Dessuten er det tatt med enkelte hovedtyper av varianter for de våpen som er ført.

I registret oppføres ikke farger og metaller eller mønstre på figurene. Det samme gjelder kroner på figurene, på hjelmen eller på selve skjoldet.

Slektsnavn i parentes angir at denne våpenfiguren er en variant av slektens vanlige våpen. Hvis det står flere parenteser etter et slektsnavn, står skjoldfigur i den første, hjelmtegn i den andre og eventuell skjoldholder i den siste parentes.

1°, 2°, 3° osv. =

1., 2., 3. felt osv. Skjoldhode er 1° og skjoldfot 2°. Figur i hjerteskjold oppgis uten betegnelse for felt, dvs. som i et udelt skjold.

(1°), (2°), (3°) osv. =

våpnet finns med variant i det felt tallet viser.

(1), (2), (3) osv. =

figuren finns gjengitt 1, 2, 3 eller flere ganger i skjoldet.

(1+), (2+), (3+) osv. =

foruten denne eller disse figurer finns andre figurer i skjoldet, eventuelt på hjelmen.

h = figuren finns i hjelmtegnet, som alltid oppgis i egen parentes.

s = figuren finns som skjoldholder og oppgis da i egen parentes.

? = det er usikkert om det er denne figur våpnet forestiller.

Register of figures

This register may be used when the names of the figures are found in a dictionary.

Family names in brackets mean that this is a variation of the family's coat of arms. Numbers in brackets indicate the number of figures reproduced in the arms.

1°, 2° etc =

first, second field etc. The chief is 1° and the base 2°.

(1°), (2°) etc. =

the variation of the arms is in the first field, the second etc.

(1+), (2+) etc. =

there are other figures beside this one in the arms.

h = crest.

s = supporter.

? = it is not sure if this is the figure we find in the arms.

A

- Adam** Abel (1).
- Agnus Dei** (se: lam med korsflagg, bukk.)
- aks** (se: kornaks.)
- alter** Gløersen I (1+), (Ottesen 1° (1+)).
- ambolt** Fabricius (1+), Gade (1+).
- andreakors** (se: kors, andreas-.)
- anker** Anker (1+), Backer 2°(1+), Crøger (1+), Heftye (1+) (1h+), Hesselberg II 1° (1+), Holmboe (1+), Marstrander (1+), Mohn (1+), Müller 2° (1+).
med to tverrstokker — Dietrichson (1+)
oppskytende — Platou (1h+).
- arm (naken)** Breien 2° (1+), Ebbell (2+), Fabricius (2+), Fritzner (2h+), Rosing (1h+).
tøykledd — Brandt (1h+), Gade (2+)(1h+), Hoel (1h+), Leganger (1+) (2h+), (Lossius (2h+)), Schlytter (1+).
harniskkledd — Boeck (1+), Broch (2h+), Butenschön (2h+), Dahl I (2h+), Diesen (2h+), Gerner 1°(1+), Grønvold 2°(1+), Keyser (2h+), Koren (1+) (1h+), Krog (1h+), Lampe (1+), Lossius (2h+), Lund I (2h+), Reichborn (2h+), Saxlund (1h+), Schjøtt (1h+), Segelcke (2+), Smith I (1h), Wisløff 2° (1+) (2h+).
harniskkledd og med sverd eller sabel — (Bang (1h)), Brun (1h), Colbjørnsen II (1h), Crøger (1h), Fougner (1h), Gran (1h), Grønn (1h), Hesselberg III (1h), Hoff (1h), Holfeldt (1h), Keilhau (1h), Kielland 2 (1h), Knoff II (1h), Lorange (1h), Lund II 2° 3° (1+) (1h+), Lund III (1h), (Meidell (1h)), Michelet ((1h+), Midelfart 2°:1° 4° (1+), (Saxlund (1h)), Schancke (1h), Scheel (1h+), Schou (1h),

Smith II (1h+), Sommerschild (1h), Sverdrup (1h), Tønder 1° 4° (1+) (1h+), Wessel-Berg 2° (1+) (1h+), Wexelsen (1h).

arm Holmsen (2+), Klingenberg 1° 2° (1+), Schjelderup (2+), (Segelcke (2+)).

arm, avhugget Dons (1h), v. Hanno (1h+).

armbrøst Krog (1h+), Lødrup (1)(1h), Schiøtt (1+) (1h+).

B

ben harniskkleedt med spore — Kielland 2 2° 3° (1+), Schancke (1).

berg Arentz (1+), Arneberg (1+), Arntzen (1+), Bentzen 2° (3+), Blehr (1+), Diesen 2° (1+), Duborg (1+) (1h+), Falck (1+), Hansteen (1+) (1h+), Hertzberg I 2° (1+), Hesselberg I 2° (1+), Heftyę (1+) Heyerdahl 3° (2+) (2°(2+)), Hoel 1° (1+), Holfeldt (2+), Koren (1+), Kreyberg (1+) (1h+), Lindeman (1+), Rosenkilde (1+), Smith III 1° (1+) (Wessel-Berg 1° (1+)).

bergmann Barth (1h+).

besant (se: kule.)

bie Wiese (1).

bikube (?) Width (1h).

bispestav v. Hanno (1h+), Ruge (2h+).

bissel (se: hestehode, kamelhode, rytter.)

bjelke Aubert (1+), Bang (1+), Bielke (1+), Brun (1+), Diesen 1° (2+), Fürst (1+), Gude (1+), Hertzberg I (1+), v. Hirsch (3) (2h+), Hofgaard 1° (2+), Høyer (2+), Koren 3° (3+), v. Koss (1+), Krohn (3+), Monrad (1+), Motzfeldt (1+), Münter (1+), Møller I (1+), Neumann (1+), Platou (1+), Ramm 1° (1+), Reusch (1+), Rumohr 2° (2+), Spørck 1° (2+), Wesen-

- berg (1+), Wessel-Berg 4° (1+), Wright (1), Zimmer (1+).
- buet — Sigholdt (1+).
- bjørn Anker (1s+), Arctander (1+), Barnholdt (1+) (1h+), Colbjørnsen I (1), Grønn (2s), L'Orsa (1+).
- gående — Beer (1), Colbjørnsen II 2° (1+), Ingier 3° (1+).
- sittende — v. Munthe af Morgenstjerne (2s), (Vauvert 2° (1+)).
- stående — Ursin (1), (Ingier 3° (1+)).
- oppstigende — Beer (1h), Bernhoft (1h) (1°4° (1+)), Colbjørnsen I (1h), Colbjørnsen II (1h), Lütken (1h), Stub (1h), Ursin (1h).
- framkommende — Ruge 3° (1+).
- bjørnehode Bernhoft 1°4° (1+).
- bjørnelabb Klüver (1), Munthe (2h+), v. Munthe af Morgenstjerne (2h+).
- blad (se også: due med oljekvist, eikeblad, kløverblad, kvist med blad, lindeblad, plante) — (Fasting (3h)), Hesselberg II (4h+), Müller (++)h, Vogt 1° (3+).
- blod (se: dråpe, pelikan).
- blomst (se også: busk, firblading, hylleblomst, lilje, linsøster, plante, rose, tulipan, vannlilje) — Preus 1° 4° (3+) (3h+), Tybring (1h).
- blomsterkurv (Ingier 4° (1+)).
- bok Boeck (1+), Hertzberg I (1h+), Ingier 2° (1+), Ottesen 1° (1+).
- bord (se også: rand — Aall (1+)).
- borg med to tårn — v. Krogh (1+), Wedel Jarlsberg 1° 4° (1+).
- med tre tårn — Arbo 1° (1+), Holfeldt (1+), Zernichow (1+) (1h+).
- framkommende — Fasmer 2° (1+).

- brikke** (se også: murstein) — Castberg (5+), Klem (1+), Ziegler (3).
- «bro» Tobiesen (1+)(1h).
- brystharnisk** Caspary 2° (1+), Thome (1).
- buet bjelke** (se: bjelke, buet).
- bukk** Kallevig (1+), Tschudi 1° 4° (1+).
oppstigende — Kallevig (1h+).
hode — (se også: gemsehode), Gram (1h+), Prydz (1).
horn — Tschudi (1h+).
- busk** (se også: blomst, plante, tre) — Sverdrup 2° (1+).
- bølge** (se: strøm).
- børse** (se: gevær).
- bøtte** Hesselberg III (1+), (Zernichow (1) (1° 4° (1+))).
- bål** (se: flamme).
- bånd** (se også: rep) — Bendz (1+), Grønn (1+), Kløcker (1h+), Leganger (1+), Michelet (2h+), Nilson (1h+), Vogt (1h+).
- båt** (se også: skip) — Baade (3) (1h+), Due (1+).

C Fürst (1+).

Camelina saliva Døderlein (1+)(1h+).

corona (se: sol, solstråle, stråle).

corona muralis (se: murkrone).

curul edil Mohn (1+).

D

dal (se: berg (2)).

delfin (Selmer (1+)).

- delt skjold (se også: bjelke, firdelt, kløvd, kvadrert, skjoldhode, skjoldfot, skrådelt) — Arbo (1+), (Baccker (1+)), Bille 1° 2° (4+), Breien (1+), Broch (1+), Bull II (1+), Cappelen (1+), Caspary (1+), Colbjørnsen II (2+), Coldevin (1+), Dunker 2° (1+), Døderlein (1+), Gaarder (1+), Gerner (1+), Haffner (1+) (1h+), Hagemann (1+), Haneborg (1+), Hesselberg I (1+), Hoel (1+), Klingenberg (1+), Mejlænder (1+), Munthe (1+), v. Munthe af Morgenstjerne (1+), Ottesen (1+), (Rasch (1+)), Refsum (1+), Ring (1+), Roscher (1+), Ruge (1+), Sissener (1+), Sverdrup (1+).
- diamant Gade (1+).
- dillplante Kobro (1) (1h).
- dobbelthake (se: hake).
- drake (se: lindorm).
- drakehode Esmark (1h).
- drakevinger Borch (2h+).
- drikkehorn Dunker (1), (Horneman (2h)).
- drueklase Grønvold 2° (1+), Mülertz 1° (3+), de Seve (3+).
- dråpe (se også: pelikan) — v. Koss (14+).
- due flygende — Arntzen (1+), (Due 2° (1+)).
- flygeferdig — Midelfart 2°: 2° 3° (1+), Stabell (1h), Tønder 2° 3° (1+).
- sittende — Dietrichson (2+) (1h+), Duborgh (1+) (1h+), Fougner 2° (1+), (Heiberg (1h+) (2° (1+))), Hofgaard 2° (1+), Kahrs 1° (1+), Lindemann (2+), Mohn (1+), Reimers (1h+), Seip (1+), Sommerfelt 3° (1+) (1h+) (1° (1+)), Stabell (1+), Width (2).
- sittende med oljekvist i nebbet — Blehr (1+), Falsen (1h+), Lange II 2° (1+), Munch (1h), Nannestad 2° (1+), Omsted (1), Thaulow (1h).
- dyrehode (se: bjørnehode, bukkehode, drakehode, gemse-

- hode, hestehode, kamelhode, leopardhode, løvehode, ulvehode).
- dyrelår** Cloumann (1+)(1h+), Fleischer 1° (1+)(1h+).
- dødningshode** Bentzen 1° (1+), Borchgrevink (1h), Heiberg (1+), Kielland 1 (1+), Kirsebom (1+), Klingenberg 3° (1+), Saxe (1+).
- E**
- edil** (se: curul edil).
- eikekvist** Broch (1+), Coldevin 1° (1+), (Darre (3+)(3h+)), Stub (2+).
- eikeløv** (se: villmann).
- eikenøtt** (se også: eikekvist, ekorn) — Friis (1+)(1h+), Sejersted (3h+), Vauvert (3) (1h+), Wessel (2+)(2h+)(2°(1+)), Wessel-Berg 3°(1+)(2°(1+)).
- ekorn** Friis (1+)(1h+), Wessel (2+)(2h+), Wessel-Berg 3°(1+), (2°(1+)).
- engel** (Bang (2s)), Roscher (1h).
- englehode** Roscher 1°(1+).
- enhjørning** Horn (1), Lysholm 2°(1+), Neumann 2°(1+), Rode 2°(1+), Spørck (2s), Wexelsen (1).
oppstigende — Lysholm (1h).
- eple** Abel (++) , Ebbell (1+).
- epletre** Abel (1+).
- Eva** Abel (1+).
- F**
- fakkell** (? Hoel 2°(1+)(1h+)), Printz (4h).
- falk** Falch (1+)(1h+), Falck (1+)(1h+).
- fals** Berner (1+).
- fane** (se også: flagg, Fortuna) — (Huitfeldt (1h+)), Zernichow (1+)(1h+).
- fascas** (Sverdrup (1)).
- femblading** (se: rose).
- finsmed-**
- hammer** (se: hammer).

- firblading** (se også: rose) — Hoel 1° (3+), Jakhelln (3+).
med stilk og blad — Midelfart 1° (3+) (3h+), Rivertz (3) (3h).
- firdelt** (se også: kvadrert) — Dunker (1+), (Faye (1+)), Gram (1+), v. Hanno (1+), Ingier (1+), Koren (1+), Wessel-Berg (1+).
- fisk** (se også: gjedde, karpe, lange) — Astrup (2) (2h), Fischer (3), Knoff II (3), Lange I (1), Lange II 1° (1+), Musæus (1+), Otto (1+) (1h+), Sigholdt (3+).
- fiskekrok** (se også: kjelekrok) — Angell (2+).
- fjell** (se: berg).
- fjær** (se også: påfuglfjær, strutsefjær, vinge) Brue-
nech (3h).
- flagg** (se også: bukk, fane, lam med korsflagg) — Arbo (2h+), (Brun 2h+), (Galtung (7h+)), (Glad (3h)), Grønvold (7h), (Heyerdahl (2h+)), Huitfeldt (5h), Jakhelln (2h), Klüver (7h+), Koren (2h+), v. Krogh (2+), Krohg 1° (1+), Wedel Jarlsberg 2° 3° (7+), Zernichow (2+) (2h+).
- flamme** (se også: alter, hjerte, solstråle) — Arneberg (1+), Diesen 2° (1+), Gløersen II (1+), Kahrs (1h+), Lampe (1+).
- flettverk** (?) Hagemann 2° (1+), (?) Neumann (1+).
- flintgevær** (se: gevær).
- fontene** Reichborn (1+), (Rosenkilde (1+)).
- Fortuna** Capjon (1h+), Cappelen (1h+), Dedekam (1) (1h+), (Fasmer (1)), Heidenreich 2° (1+), Kielland 1 (1h), Lysholm (1s+), Marstrander (1h), Nissen I (1), Wiborg (1), Wiel (1h).
- fugl** (se: due, hauk, heire, pelikan, svane, trane, vibe, ørn).

G

- galte (se: villsvin).
- geit (se: bukk).
- gemsehode Fearnley (3+).
- georgskors (se: kors, georgs-).
- gevær Hals (1+).
- giron v. Hanno 1° (8+).
- gjedde Fischer (3).
- glittestein Berner (1+).
- globe (se: Fortuna, kule, rikseple).
- gran (se: grantre).
- granat Butenschøn (1h+).
- grantre Arntzen (1h), Gran (1+) (1h), Grønn (1+), (Koren (3+)), Lindeman (2+), L'Orsa (1+), Nissen II (3+) (1h+), Ottesen 2° (1+), Smith III 2° (2+), Tschudi 2° 3° (1+) (1h+), (Wessel 1° (1+)).
- grasstrå (se også: blad, holme) — Müller (6h), (Sverdrup (++)).
- gren (se: kvist, stamme).
- gresstrå (se: grasstrå).
- griff Døderlein (1+), Matheson (2s).
oppstigende — Døderlein (1h+), Greve (1h).
hode — (Flood (3+)).
- guirlander Bielke (1+).

H

- hake** Bruenech (2+) (1° 4° (1+)), Zimmer (2+).
- halvmåne** Brochmann (1+), Mathiesen (1+), (Sommerchild (1+)).
fravendt — Gram 1° (1+), Ingier 2° (1+), Petersen 1° (1+).
liggende — Angell (1h+), Aubert 2° (1+), Bang 2° (1+), Bretteville (2+), Diriks (3), Mathiesen (1h+), Mohn (1h+), Monrad 1° (1+), Petersen (1h+), Segelcke 2° (3+), Tybring (1+).
liggende og nedvendt — Lossius (1+) (1h+), Mohn (1h+).
skråstilt — Barth 2° (1+).
- hammer** Gade (2+) (1h+), Klingenberg 2° (1+), Koren (1+) (1h+), Smith I (2) (1h+), Smith III 1° (2+).
- hand** (se: hånd).
- hane** Hansteen (1+) (1h+), (Thaulow (1) (1h)).
- haneben** (Gram (2h+)).
- hanske** (se også: arm, harniskkleedt, hånd) — Harboe (1).
- harnisk** (se: arm, harniskkleedt, ben, harniskkleedt, brystharnisk, mann, harniskkleedt).
- harniskkleedt** mann — (se: mann, harniskkleedt).
arm — (se: arm, harniskkleedt).
ben — (se: ben, harniskkleedt).
- hatt** (se også: mann, kleedt), Trumpy (1h+).
- hauk** von Trepka (1h+).
- havfrue** Blichfeldt (1+).
- havhest** Vogt 2° (1+).
- harpe** Blichfeldt (1+).
- heire** Heyerdahl 3° (1+) (2° (1+)), (Heyerdahl (1+)).

- hest** Bonnevie 1° 4° (1+) (1s+), Calmeyer (1), (Fasmer (1)), Martens (1+).
 gående — Grundt (1).
 halv — Ingier 1° (1+), Krogh 1° (1+).
 oppstigende — Calmeyer (1h), (Fasmer (1h)), Gram (1h+).
- hestehode** Blix (1) (1h), Gram (1h+), Heyerdahl 1° (1+), Ramm 1° (1+) (1h+), Ring 1° (1+).
- hestesko** v. Hanno 1° (1+), Hartmann 1° (1+), v. Trepka (1+) (1h+), Trumpy (1+).
- hind** Collett (3+) (1h), Nissen II (1+) (1h+), Winsnes (1) (1h).
- hjelm** (inne i skjoldet) — (se også: mann, harnisk-kledt) — Hielm 2° (1+), Holter (3), Pavels 1° (1+).
- hjelmpute** (se: vulst).
- hjerte** Aubert 1° (1+) (1h+), Butenschön (3+), Dahl I (4+), Dahl II (1+), Heltzen (3+), Hertzberg I (2+), Hesselberg I 1° (2+), Hesselberg II 2° (2+), Nilson 1° (3+), Preus 2° 3° (1+), Refsum 2° (1+), (Vogt 1° (3+)).
 vinget — Leganger (1+), Winge (1+).
 flammende — Dahl I (1h+).
- hjerteskjold** (Abel (1+)), Beichmann (1+), Bonnevie (1+), Dunker (1+), Haneborg (1+), Kielland 2 (1+), Koren (1+), Pihl (1+), Rye (1+), Thams (1+), Vibe (1+).
- hjort** Boye (1+), Dunker 3° (1+), Elster (1), Geelmuyden (1+), Glad (1+), Hersleb (1+), (v. Hirsch (1+)), Hiorth (1+), Hjort (1+), Mülertz 3° (1+), Saxlund (1), Thaulow (1+), Wildhagen (1+).
 halv — Borchsenius (1), Lowzow (1).
 framkommende — Darre (1+), Hertzberg II 1° (1+), Meidell 1° (3+).

- oppstigende — Darre (1h), Geelmuyden (1h), Glad (1h), Hersleb (1h+), Hiorth (1h), v.Hirsch (1h+), Mülertz (1h+), Sissener 1° (1+), Wildhagen (1h+).
 vinget — Herlofson (1), (1h).
- hjortehorn** (Anker (2h+)), Bøckmann (2h+), Smith III (2h+).
- hjul** Monrad 2° (1+), Ræder (3), Wedel Jarlsberg (1+).
 halvt — (Knudtzon 2° 3° (1+)), Müller 1° (1+).
- hode** (se: dyrehode, englehode, mannshode, munkehode, negerhode).
- «holme»** Holm (1+), Holmboe (1+).
- horisontal** deling (se: delt).
- horn** (se: drikkehorn, hjortehorn, oksehorn, vesselhorn).
- hovedrot** (se: rot).
- hund** (se også: mynde) — Borchgrevink (1+), Fearnley (1h), Fleischer 1° (1+), Rumohr (1h+), Wesenberg (1h).
 oppstigende — Fleischer (1h).
- hus** (se også: borg, kirke) — Coldevin 3° (3+), Holmboe (1+).
- hulleblomst** Holtermann (1).
- høvel** Schnitler (3+) (1h+).
- hånd** (se også: hanske) Grieg (3+), Holmsen (2+), L'Orsa (1h), Schjelderup (1+), Weldingh (1+).

I

- ildstål** (?) Fürst (1+).
- initialer** (se også: M, R, S) — (Bull II 1°), (Lammers), (Rivertz), Stang (2h), (Wildhagen 2°).

J

- Jahve** (med hebraiske bokstaver) — Leganger 1° (1+).
- jord** (se: berg).
- Justitia** (Fabricius (1h)), Grundt (1h), Lyche (1h), Wiel (1).
- jødelue** Fritzner (1) (1h+).

K

- kaiehode** Treschow (3) (1h+).
- kamelhode** Wright (1h+).
- Karlsvognen** (stjernebildet) — Münter 1° (1+).
- karpe** (se også: fisk) — Knoff II (3).
- kirke** Due (1+), Holst I (1+), (Nannestad 2° (1+)).
- kirsebærtre** Kielland 1 (1+), Kirsebom (1+) (1h+).
- kjelekrok** Heyerdahl 2° (3+), Ramm 2° (3+), (Ramm (3)).
- klede** Segelcke (1+).
- klubbe** (se: villmann).
- kløvd skjold** (se også: delt, firdelt, kvadrert, pæl) — Bille (1+), Coldevin 1° (1+), Diesen (1+), v. Erpecom (1+), Falsen (1+), Gerner 2° (1+), Haffner 1° (4+), Heyerdahl (2+), (Heyerdahl (1+)), Hielm (1+), Hoel 1° (1+), Hofgaard (1+), Klingenberg 1° (1+), Konow (1+), Krohg (1+), Lund I (1+), Lysholm (1+), Matheson (1+), Meidell (1+), Midelfart (1+), Mülertz 1° (1+), Müller (1+), Nansen (1+), Nilson (1+), Ottesen 1° (1+), Pavels (1+), Pihl (1+), Ramm (1+), Reimers (1+), Rode (1+), Ruge 2° (1+), Rumohr (1+), Scheel (1+), Sibbern (1+), Sommerfeldt 1° (1+), (Sommerfelt (1+)), Spørck (1+), Sundt (2+), (Vauvert (1+)), (Wessel (1+)), (Wesselberg (1+)), (Wiel (1+)), Wisløff (1+).
- kløverblad** Grüner (3+) (3h+), Høyer (3+), Nilson 1° (1+) (2° (1+)), (Vogt 1° (1+)).

knehake	Zimmer (2+).
knokler	Bentzen 1° (2+), Heiberg (2+), Kielland (2+), Kirsebom (2+), Klingenberg 3° (2+), Saxe (2+).
knute	Knudtzon (1) (1° 4° (1+)).
kongle	Tschudi 1° 4° (9+) (9h+).
kornaks	Bendz (3+) (3h+), (Christie (2h+)), Heidenreich 1° (1+), (v. Hirsch (7+) (7h+)), Kolderup 1° (1+), Koren 1° (3), (Koren 3+)), (Sommerfelt 2° (3+)).
kornnek	Koren 4° (1+).
kors	andreas- — Christie (1+). burgunder- — (se: stamme, avhugget og kvistet (2)). georgs- — Meidell 2° (3+) (1h+) latinsk — Leganger (1+), Manthey (1+), Nannestad 2° (1+), Nilson (1h+), Saxe (1h+). malteser- — Smith-Petersen (1h+). mantua- — Hagerup 1° (1+) (1h+), Haneborg (1+), v. Trepka (1+) (1h+).
krans	(se: laurbærkrans, rose med kvist og blad, tornekrans).
kristtorn	Christie (3h+).
krone	Broch (1h+), Caspary 1° (1+) (1h+), Hagerup 2° (1+), Ruge 1° (1+), Wedel Jarlsberg 2° 3° (1+).
kropp	armeløs — (se: mann med avkuttete armer).
krukke	(Brun (1h+)), (Grüner (1+)), Prydz (1h+), (Thams (1+)).
kråke	(se også: skjære) (Krag (1+) (1h+), Kreyberg (1+) (1h+)).
kule	(se også: Fortuna, mynt, ring, trane) — Backer 3° (++) , Brinch (15) (5h+), Garmann 1° 4° (5+) (5h+), Heyerdahl 1° (3+), Hjort (1+), Holler 2° 3° (1+), Holst II (6+), Jakhelln (3+), Munthe 2° 3° (3+) (3h+), v. Munthe af Morgenstjerne 2°

- (3+) (3h+), Ottesen (1h), Preus 1° 4° (2+) (2h+), Ramm 1° (3+), Ring 1° (3+), Smith III 3° (7+), Wesenberg (3+).
- kurv** (se også: bøtte) — Brodtkorb (1+), Ingier 4° (1+).
- kvadrert** (se også: firdelt) — Bernhoft (1+), de Besche (1+), Bonnevie (1+), Garmann (1+), Giertsen (1+), Holler (1+), Kielland 2 (1+), (Knudtzon (1+)), (Lund I (1+)), Lund II (1+), Midelfart 2° (1+), Preus (1+), (Rosenvinge (1+)), Rye (1+), (Stabell (1+)), Thams (1+), Tschudi (1+), Wedel Jarlsberg (1+), Werenskiold (1+).
- kvinne** kledt — (se også: Justitia, Minerva, Spes) — Kaltenborn (1h+), Poppe (1) (1h).
naken — (se også: Eva, Fortuna) — Schiøtt (1+).
- kvist** med blad — (se også: due, sittende med oljekvist i nebbet, eikekvist, lindekvist, plante, stengel) — Fougner 2° (1+), Gram (1h+), Schlanbusch (1+), Wisløff 2° (3+).
- kølle** (se: villmann).
- L**
- laks** (se: fisk).
- lam** med skråstilt korsflagg — (se også: bukk) — Faye (1), Lammers (1h).
- lampe** Lampe (1+).
- lange** (se også: fisk) — Lange I (1), Lange II 1° (1+).
- lanse** Bassø (1+) (1h+), Krogh 1° (1+), Lütken (1+), Ring 2° (1+), Thome (1h).
- laurbærkrans** (?)Arntzen (1+), (?)Bonnevie (1h+), (Geelmuyden (1h+)), (?)Høyer (1h+), Michelet (1h+), (Mohn (5h+)).
- laurbærtre** Falsen (1h+).
- leopardhode** Beichmann (1+).

- lilje** Aall (8+), Bonnevie (1+) 2° 3° (1+), Bruenech (1+), Brun (3+), Bull I (1h), (Friis (1) (1h)), Gram 4° (1+), Haneborg 1° 2° (1+), Holst II (1+), Irgens 1° (3+) (1h+), Lorange (1+), (Michelet (1h+)), Rye (1+), Schiøtz (++) , Tschudi (5h+), Vibe (1+) (1h+), Zetlitz (2+).
framkommende — Haneborg 3° 4° (1+), Scheel 2° (1+).
naturlig — Bentzen 1° (3+), (?)Blom II (3+) (3h+), (Knoff I (3+)), Dunker (3h+), (?)Thams (3+).
- liljekonvall** (?)Hesselberg II (1h+), Kaas (2h+), Motzfeldt (1h+), Møller II 1° 4° (1+), (?Sommerfelt 1° (1+)).
- lindekvist** med blad — (Broch (1+)), (Bull I (2)), Schilling (1+), (?)Sejersted (1+).
- lindetre** (se også: tre, løvtre) — Holmboe (1+) (1h+), Lund I 3° (4+) (2° (4+)), Platou (5+).
- lindorm** Aall (1+) (1h+), Borch 2° (1+).
vinger — Borch (2h+).
- linsøster** (camelina saliva) — Døderlein (1+) (1h+).
- ljå** Kahrs 2° (1+).
- lue** (se: jødelue, mann, kledt).
- løve** Crøger (1+), Esmark (1+), Hegermann (1+), Løvenskiold (1), Printz (1), (Stabell 1° 4° (1+)).
tilbakeseende — Bendz (1s), Wedel Jarlsberg (2s).
gående — Aall (8+), de Besche 2° 3° (2+), Münter 2° (1+).
liggende — Sommerfelt 3° (1+).
oppstigende — (Brun (1h)), Gude 1° (1+) (1h+), Haneborg (1h+), Hartmann (1+) (1h+), Løvenskiold (1h).
framkommende — (Sommerfelt 1° (1+)).
hode — Flood (1h), Sommerfelt (1h+).

løvtre (se: lindetre, tre, løvtre).

lår (se: dyrelår).

M **Münter** (1h+).

mann stående — (se også: Adam, Merkur, villmann)
— Mohn (1+), Rynning (1+).

stående og harniskkleddt — Bassøe 2° (1+)
(1h+), Lütken (1+), Rummelhoff (1+).

sittende — Due (4+), Martens (1+).

oppstigende — (se også: bergmann, engel) —
Barth (1h+), Haffner (1h+), Kløcker (1h+),
Münter (1h+), Rosenkilde (1h), Sundt (1h+),
Vogt (1h+), Weidemann (1h+), Wessel-Berg
(1h+), Ziegler (1h+).

med avkuttede armer — Berner (1h+), (Haff-
ner (1h+)), Nilson (1h+), (Vogt (1h+)), Wedel
Jarlsberg (1+).

mannshode (se: munkehode, negerhode).

mansjett Holmsen (2+), Schjelderup (1+).

marehalm (se: kornaks).

masovn Smith III 3° (1+).

mitra v. Hanno 2° (1+).

morgenstjerne v. Krogh (4+), (Mejlænder (1+) (1h+)).

munkehode Møinichen (1) (1h+).

mur (se også: borg) — Schiøtz (1+).

skråstilt — Kaas (1), Sejersted (1+).

murkrone (corona muralis) — (Due (1h)).

murstein (se: brikke, teglstein).

mursteinsblokk Gade (1+).

muslingskall (oppvendt) — Michelet (3+).

nedvendt — Kierulf (3+).

mynde Blom II (1+), Greve (1), v. Krogh (1h+).
mynt (se også: kule) — Münter (1h+).
måne (se: halvmåne).

N

nagle Nagell (3) (3h), (Nagell (3+) (3h+)).
negerhode (se også: munkehode) — Bretteville (1+), v. Hanno 4° (3+), Smith II 1° (2+), Smith-Petersen 1° (2+).
nek (se: kornnek).
nepe Robsahm (1).
nesleblad Krefthing (3) (1h+).
nøkkel Kinck (1h+), Schlytter (1+).
nøtt (se: eikekvist, eikenøtt, ekorn).

O

okse Mejlænder 1° (1).
hals med hode — Gerner 2° 3° (1+), (Tyrholm (1+)).
-hode — Bull II 2° (3+), Kielland 2 2° 3° (1+), Tyrholm (1+).
-horn — (Mohn (2h+)).
oljeblad (se: due med oljekvist i nebbet).
oljegen (se: due med oljekvist i nebbet).
oljelampe Lampe (1+).
orm (se: slange).
oter Otto (1+) (1h+).
oval (se: ring, oval, skjold).
ovn (se: masovn).

P

- palme** Coldevin 2° (1+), Collin (1) (1 h), Klem (1+), Møller I 2° (1+).
-gren — Bang (3h), (? Nissen I 2h).
- pansret arm** (se: arm, harniskkledd).
- passer** Backer 3° (1+) (2° (1+)), Stang (1+).
- pelikan** (Arentz (1+) (1h+)), Capjon 1° (1+), Cappelen 1° (1+), Rieck (1+).
- pil** (oppvendt) — Pihl (2+) 2° (1+) (1h+), Schiøtt (1+), Weidemann (2h+).
nedvendt — Anker (3+), Arbo 2° (1+) (1h+), Rasch (1+) (1h+) (1° (2+)), Roscher (1h+), (Selmer (1+)), Smith II 2° (3+), Smith-Petersen 2° (2+).
skråstilt — Hersleb (1+) (1h+), Mejlænder (1+), Weidemann (1+), Wergeland (1+).
odd — Scharffenberg (1) (1h).
- pilegrimstav** v. Koss (3h+).
- pisk** Brandt (1h+).
- plante** (se også: blomst, busk, firblading, lilje, naturlig, liljekonvall, linsøster, rose med stilk) — Hesselberg II (1h+), Saxlund (1h+), Sommerfelt 1° (1+).
- plate** Gade (1+).
- plogjern** Kaltenborn (3).
- pute** (se også: vulst) — Rumohr (1h+).
- pæl** (se også: stav, stokk) — Beichmann 2° 3° (3+), Haffner 1° (2+) (2h+), Ihlen (1+).
- påfuglfjær** Bille (6h+), Blom I (5h), Brodtkorb (7h), Haneborg (7h+), v.Koss (9h+), Treschow (3h+).
- påle** (se: pæl, søyle).

- R**   **Ring 2° (1+).**
- rand**   (se også: bord) — **Anker (1+), Kierulf (1+).**
- rede**   (se: pelikan).
- rep**   (se også: bånd) — **Hesselberg III (1+), Knudtzon (1) (1° 4° (1+)).**
- rev**   **de Seve (1h), (de Seve (2s)).**
- rikseple**   **Klüver (1h+), Leganger (1+), Reichborn (1h+), Winge (1+).**
- ring**   **Collett (3+), Dahl I (1+), Huun (3) (6h), Jakhelln (5+), Mohn (5h+), (Ring 1° (3+)), Schilling (1+).**
oval — Musæus (1h+).
- roer**   (se: mann, sittende).
- rognebær**   **Mülertz 2° (3+).**
- rose**   (se også: firblading, hylleblomst) — **Bang 1° (1+), (Bernhoft 2° 3° (1+)), Coucheron (1+) (1h+), Fasting (1) (1h+), Gude 2° (1+), Hartmann 2° (3+), Ihlen (3+), Irgens 2° (3+) (1h+), Kielland 1 (2+), Knoff I (3+), Konow 2° (3+), Lampe (2+), v. d. Lippe 1° (1+) (1h+), Nansen 1° (3+), Reusch 1° (2+), Rode 1° (1+), Rosenvinge 1° (1+), (1° 4° (1+)), (Rosing (1+)), Røyem (3+).**
med stilk — Preus 2° 3° (3+).
med stilk og blad — Bielke (4+), Blehr (2+), Brochmann (3+), Capjon 2° (3+), Cappelen 2° (3+), Dahl II (3+), (Fabricius 2° (3+)), Germeten (3+) (3h+), Hielm (2h), Klingenberg 3° (3+) (3h+), Knoff I (1h), Kolderup 2° (1+), Lampe (1h+), Lange II (3h), Matheson (3h), (Michelet (3+)), Munch (1), Nansen (3h+), Prydz (3h+), Rode (3h+), Rosenkilde (3+) (1h+), Rosing (1+) (1h+), Ræder (3h+), Schjeldrup (3+), Sverdrup 1° (3+).
flere roser på en kvist med blad — Fürst (1h), Kaltenborn (1h+).

rot (se også: nepe) — Preus 1° 4° (1+) (1h+).
rype (se også: due) — (Heiberg (1+) (1h+)).
rytter Martens (1).
røyk Arneberg (1+), Brandt (3+).

S

sabel (se også: arm, harniskkleedt med sverd eller sabel) — Matheson 1° (1+), (Weldingh (1+)).
sau (se: bukk, lam).
sedertre (se også: tre, løvtre) — Faye (1h).
seil (se: Fortuna, skip).
seksblading (se: blomst, rose).
sigd Schjelderup (2h+), Sigholdt (1h+).
sjøblad (?)Knutdson (3h), Leene-ætten (1+) (1h+).
sjøhest (se: havhest).
skavjern Berner (1+).
skip Backer 1°(1+), (Backer (1h)), (Christie (1h)), Grieg (1h), Lund II 3° (1+).
skive (se: kule, mynt).
skjold (se også: hjerteskjold) — (?)Frølich (1+), Lütken (1+), (Munthe (1h+)), Ring 2° (1+).
skjoldbord (se: bord).
skjoldfot Colbjørnsen II (1+), Hartmann (1+), Hesselberg II (1+), Keilhau (1+), Lyche (1+), Segelcke (1+), Wildhagen (1+).
skjoldhode Esmark (1+), (Hansteen (1+)), Mülertz (1+).
skjoldholder (i skjoldet) — (Abel (2+)), Lütken (1+).
skjoldkant (se: rand).
skjoldrand (se: rand).
skjære (se også: kråke) — Elster (1h).
skråbjelke Blom I (1+), Huitfeldt (1), Kløcker (1+), (Knoff I (1+)), Lindemann (1+), Nannestad

- (1+), Nilson 2° (1+), Vibe 2° 3° (5+), (Vogt 2° (1+)), Zetlitz (1+).
- venstrevendt — Barth (1+), Conradi (2+), Heltzen (1+), (Huitfeldt (1)), Knoff I (1+), Lammers (1), v. d. Lippe (1+), Lysholm 1° (1+), Sissener 2° (3+), Vogt (1+).
- skrådeling** (Due (1+), Fougner (1+), Irgens (1+), Kolderup (1+, Lange II (1+), Weidemann (1+).
- fra venstre — Bassøe (1+), Capjon (1+), (Dunker (1+)), Fleischer (1+), Grønvold (1+), Hertzberg II (1+), Smith II (1+), Smith-Petersen (1+).
- sky** (se også: røyk) — Breien 2° (1+), Ebbell (2+), Fabricius (2+), Gerner 1° (1+), Klingenberg 1° 2° (1+), Lampe (1+), Leganger (1+), Midelfart 2°:1° 4° (1+), Schlytter (1+), Segelcke (2+), Wessel-Berg 2° (1+).
- slange** (se også: Merkurstav, æskulapstav) — Abel (1+), (Kirsebom (1+)), Saxe (1h+), Selmer (1+), Sibbern 2° (3+) (2h+), Sommerfelt 2° (1+), Weldingh (1+) (1h+).
- sneglehus** Rasch (1+), (Rasch 1° (2+)).
- sol** Borch 1° (1+), Höller 1° 4° (1+).
- framkommende — Krogh 2° (1+), Leganger (1+), Lindeman (1+), Platou (1+).
- sparre** Bretteville (1+), (Brun (1+)), Butenschøn (1+), Collett (1+), Coucheron (1+), Flood (1+), Grieg (1+), Heltzen (1+), Jakhelln (1+), Kinck (1+), Krohn (1+), Meidell 2° (1+), Michelet (1+), Nilson 1° (1+), de Seve (1+), Tyrholm (1+), (Vogt 1° (1+)), Werenskiold 2° 3° (1+).
- omvendt — Krogh (1).
- buet — Røyem (1+).
- Spes** (Anker (1h+)), (Krag (1)), (Mohn (1)).
- spiss** (se også: sparre) — (?)v.Hanno 3° (3+).
- spissrute** (se også: hjerteskjold) — Backer 2° (1+), v. Erpecom 2° (4+) (1h+).

- spore** (se: ben, fot, støvel).
- springvann** (se: fontene).
- stamme** avhugget og kvistet — Aubert 1° (2+) (2h+), Brandt (1+), Bull I (2), (Cappelen 2° (1+)), Giertsen 2° 3° (1+) (1° 4° (1+)), Knagenhjelm (1+), Munthe 1° (2+), v. Munthe af Morgenstjerne 1° (2+), Seip (1+), Stabell (1+).
med blad — Broch (1+) (1h+), (Bull I (2) (2h)), (Knagenhjelm (1+)).
- standard** (se: flagg, vimpel).
- stav** (se også: biskop-, Merkur-, pilegrim- og æskulapstav, lanse, stokk) — Bonnevie (1h+).
- stein** (se: ambolt, berg, brikke, kule, mursteinsblokk, teglstein, trane med rund stein i løftet klo).
- stengel** med blad — (se også: blomst, kvist, lilje, naturlig, plante, rose med stilk) — Fürst (1+), Sommerfelt 1° (1+).
- stilk** med blad — (se: eikekvist, firblading, kløverblad med stilk, plante, rose med stilk, stengel med blad).
- stjerne** (NB! Slektene bruker ofte stjernene med vekslende antall odder.)
fireoddet — (Castberg (1+)).
femoddet — Angell (6+) (1h+), Aubert 2° (3+), Baade (1h+), Bang (3+), Berner (4+), Brodtkorb (3+), Christie (4+) (1h+), Hemsén (3+), Krohn (5+), Marstrander (2+), Platou (3+), Smith III (1h+), Spørck (1h+).
seksoddet — Anker (1h+), Barth (1+) (1h+), Bassøe 1° (1+), Beichmann 1° 4° (3+), Bentzen 2° (3+), Bernhoft 1° 4° (1+), Conradi (1+) (1h+), Diesen 1° (1+), Dons (3) (1h), Fleischer 2° (3+), Frølich (2+) (1h+), Geelmuyden (3+), Giertsen 1° 4° (1+) (2° 3° (1+)), Gran (2+), Hoff (2+), Holm (1h+), Ihlen (1h+), Ingier (1h+), Kinck (3+), Kløcker (1+) (1h+), Knagenhjelm (6+) (1h+), Leganger (1h+), Lund I

1° (1+) (1° 4° (1+)), Lysholm 1° (3+), Manthey (3+), Matheson 2° (3+) (3h+), Mathiesen (1+) (1h+), Musæus (3+) (++h+), Münter 1° (7+), Neumann 1° (1+), Pavels 2° (1+) (1h+), Reichborn (1h+), Rieck (1h+), Rye 2° 3° (3+), Rynning (1h), Segelcke (2+) (1h+), Sibbern 1° (2+) (1h+), Sissener 2° (3+), Tybring (3+) (1h), Volckmar (6+) (1h+), Wessel-Berg 4° (3+), (Wiel (1h)), Wiese (1h), Winge (1h+).

syvoddet — Colbjørnsen II 1° (1+), Keyser (1h+), Lossius (1+), Mejlænder 1° (1+) (1h), (Wiel (1h)).

åtteoddet — Arctander (1h+), Loennechen (1), (Mathiesen (1+) (1h+)), Toreid (1) (1h), (Trumpy (1+), Wisløff 1° (1+) (1h+)).

tioddet — v. Munthe af Morgenstjerne 1° (1+) (1h+).

stokk (se også: stamme, stav) — Mülertz 1° (1+).

stolpe (se: pæl).

stormstige (se: kjelekrok).

streng (se: bjelke, pæl).

struts v. Hanno 3° (1+) (1h+).

strutsefjær Arentz (5h), (Bernhoft (4h)), Bretteville (5h), (?)Bruenech (3h), Bull II (3h), Coldevin (3h), Frimann (6h), Frølich (3h+), Hegermann (3h), Heyerdahl (3h), Holler (3h), Klüver (3h+), Loennechen (3h), Martens (3h), Møller I (5h), Nannestad (2h+), Ramm (4h+), Ring (5h+), Rye (2h+), Trumpy (3h+), Wessel-Berg (5h+).

strøm Backer 1° (1+), Blichfeldt (3+), Castberg (3+),

(bølge) Grønvold 1° (3+), (Hansteen 1° (1+)), Leeneætten (1+), Lund I 3° (2+), Manthey (3+), Musæus (3+), Reimers (3+), Werenskiold (1+).

pælvis — Sundt (1), Werenskiold (1+).

skråstilt — Hemsén (1+), Volckmar (1+).

strå (se: gresstrå).

- stråle** (se også: sol, framkommende) — Gløersen I (1+), Hertzberg I (++h), Ihlen (++h), Ingier (++h), Leganger (++), Winge (++h).
- stubbe** kvistet — Midelfart 2°:2° 3° (1+), Tønder 2° 3° (1+).
 med kvist og blad — Coldevin 1° (1+), Hofgaard 2° (1+), Krag (1+), Motzfeldt (1+), Ruge 3° (1+), Schlanbusch (1+), Stub (1), Zimmer (1h).
- støvel** (Schancke (1)), Schneider (1+) (1h+).
- svane** Castberg (1+), Røyem (1h).
 -hals — Kervel (1h), Vibe (2h+).
- sverd** (i harniskkleddt arm — se: arm, harniskkleddt med sverd eller sabel, se også: Justitia) — Caspary 2° (1+), Holmsen (2+), Ingier 3° (1+), Keilhau (2+), Klingenberg 1° (1+), Leganger (1+), Ottesen 3° (1+), Ruge 2° (1+), Rummelhoff (1+), (Stabell 2° 3° (2+)), Sommerfelt 2° (1+), Wergeland (1+), Ziegler (1h+).
- søyle** (se også: pæl) — Klüver (1h+).

T

- tannhjul** (se: hjul).
- teglstein** (se også: brikke, mursteinsblokk) — Teilman (1+).
- timeglass** (Heiberg (1+)), Kielland 1 (1+).
- tinde** (se også: berg, turnerkrage) — Reusch (++).
- togakledt** mann — Mohn (1+).
- tonsurrakt** hode — Møinichen (1) (1h+).
- tordenkile** Dunker 1° 4° (1+).
- tornekrans** (se også: rose med kvist og blad) — (Rosing (1+)), Ruge 1° (1+).
- trane** med rund stein (kule) i løftet klo — Bielke (1h), (?)Bonnievie (1s+), Borchsenius (1h),

Castberg (1h), (Hegermann (1)), Kielland 2 (1+), Leegaard (1) (1h), Lyche 2° (1+), Malling (1) (1h), Thrane (1) (1h).

-klo med stein — Falsen (1+).

tre løvtre (se også: epletre, kirsebærtre, laurbærtre, lindetre, sedertre) — Barnholdt (1+) (1h+), Darre (1+), Dunker 3° (1+), Falch (3+) (1h+), (Garmann (1)), Glad (2+), Hiorth (1+) (1h+), Holm (1+), (Kielland 1 (1+)), Krohg 2° (1+), Lindemann (1h), Lund III (1), Pihl 1° (1+), Rummelhoff (1+), Rynning (4+), Schou (3+), Thaulow (1+), Wiborg (1h+), Wildhagen (2+).

tromme Krohg 1° (1+).

tulipan (se også: lilje, naturlig) — Blom II (3) (3h), Klem (3h), (?)Thams (3+) (3h+).

turnerkrage (v. d. Lippe (2) (2h+)).

tverrdelt (se: delt).

tøy (se: Fortuna, klede).

tøykledt arm (se: arm, tøykledt).
kvinne (se: kvinne kledt).
mann (se: mann).

tårn (se også: borg) — Werenskiold 1° 4° (1+) (1h).

tårnhette (se: borg).

U

ugle Hjort (1s+), Ring 2° (1+), Ruge 3° (1+).

ulv Anker (1s+), (Brochmann (1+)), (?Greve (1)), (Kierulf (1)), Koren 2° (1+), (de Seve (2s)), Wulfsberg (1+) (1h+).

oppstigende — Kierulf (1h), (de Seve (1h)).
hode — Flood (3+).

utbøyd kors (se: kors, mantua-).

- V (Fürst (1+)).
- vann (se: fontene, strøm).
- vannlilje (Konow 2° (3+)).
- vase (se: krukke).
- vekt (se også: Justitia) — Breien 2° (1+) (1h), Ottesen 3° (1+).
- venstre skråbjelke (se: skråbjelke, venstrevendt).
skrådeling (se: skrådeling fra venstre).
- vertikal deling (se: kløvd).
- vesselhorn Baade (2h+), Blehr (2h+), Capjon (2h+), Cappelen (2h+) (2h), Conradi (2h+), Diriks (2h), Dunker (1h+), Gerner (2h), Hagemann (2h+), v. Hirsch (2h+), Krefting (2h+), Leene-ætten (2h+), Lindemann (2h+), Magnus (2h), Musæus (2h+), Mülertz (2h+), Platou (2h+), Refsum (2h+), Sigholdt (2h+), Tyrholm (2h).
delte — (Cappelen (2h+)), Falsen (2h+), Hofgaard (2h+), Horn (2h), Irgens (2h+), Kna-genhjem (2h+), Lampe (2h+), Monrad (2h), Preus (2h+), Selmer (2h), Sundt (2h+), Volckmar (2h+), Reusch (2h+).
flere ganger delte — Anker (2h+), Bille (2h+), (Cappelen (2h+)), Spørck (2h+).
- vibe Lund II 1° 4° ((1+), Rye 1° 4° (1+), Vibe 1° 4° (1+).
- villmann Arctander (1+), Bille (1s), Cloumann (1+), Collin (1s), Frimann (1+), (Dunker (1+)), Horneman (1+), Lindemann (1h+), Magnus (1+), Pihl 2° (1+), Refsum (1h+), (Schlanbusch (1s+)), v. Tangen (1+) (1h+).
oppstigende — Arctander (1h+), Beichmann (1h), Cloumann (1h+), Hagemann 1° (1+) (1h), Horneman (1h), Lindemann (1h+), Pihl (1h), Refsum 1° (1+), Tobiesen (1+) (1h+).

- villsvin** Bugge (1), Galtung (1).
oppstigende — Bugge (1h), Galtung (1h) (1h+).
- vimpel** (se også: fane, flagg).
- vind** (Collin (1+)).
- vinge** Abel (2h), Angell (2h+), Berner (2h+), Dede-
kam (2h+), Dons (2h+), Dunker (1h+), v. Er-
pecom (2h+), Falck (2h+), Fasmer (2h), Fas-
ting (2h+), Gaarder (2h), Gade (2h+), Gar-
mann (2h+), (Gerner (2h)), Giertsen (2h),
Gude (2h+), Hartmann (2h+), Heltzen (2h),
Holm (2h+), Holtermann (2h), Huun (2h+),
Høyer (2h+), Kallevig (2h+), v. Kervel (2),
Kolderup 2° (1+), Konow (2h), v. Krogh (2h+),
v. d. Lippe (2h+), Lund II (2h+), Motzfeldt
(2h+), Nilson (2h+), Omsted(2h), Pavels (2h+),
Pihl (2h+), Reimers (2h+), Rieck (2h+), Rob-
sahm (2h), Rosenvinge 2° (1+) (1h) (2°3° (1+)
(2h+)), Rummelhoff (2h), Rumohr 1° (1+),
Scheel (2h+), Schilling (2h), Schneider (2h+),
Segelcke (2h+), Teilman (2h), Wiborg (2h+).
- vinkelhake** (se også: sparre, omvendt) — Stang (1+).
- vinne** Smith III 1° (1+).
- vinranke** (se også: drueklase) — Mülertz 1° (1+).
- vulst** Holter (3+).
- væpnet arm** (se: arm, harniskkleddt og med sverd eller
sabel).
- vær** (se: bukk).
- våpenkappe** Manthey (1+).

Æ

- æskulapstav** Petersen 2° (1+).

Ø

ørenring

v. Hanno 4° (3+).

ørn

v. Erpecom 1° (1+), Wessel-Berg 1° (1+).

dobbelt — Caspary 1° (1+), Lund I 1° (1+)
(1° 4° (1+)).

framkommende — Konow 1° (1+), Scheel 1°
(1+), Spørck 2° (1+).

opstigende — Gaarder 1° (1+), Musæus (1+).

sittende — Arentz (1+) (1h), Hemsén 1° (1+)
(1h+), Manthey (1h+).

hode — (se også: griffhode) — de Besche 1°
4° (2+) (1h).

øks

Barth (1h+), Kløcker (1h+), Rynning (1+).

Å

ål

(?)Roscher 2° (3+).

ENGLISH SUMMARY

Norwegian family coats of arms

The purpose of this book is to prove the existence of family heraldry in Norway. Personal arms and arms of certain of the nobility have previously been published in Norway, but this is the first heraldic publication of family arms which can all be used today.

NORSKE SLEKTSVÅPEN is founded on the investigations and studies carried on for several years by *Hans A. K. T. Cappelen*, as well as his compending of information about Norwegian family arms. In cooperation with *Didrik Heyerdahl*, it was decided to make this material available to as many as possible.

Rather than being rigid copies the drawing of all the arms are new, though of course based on older models. Effort has been to give the shields correct heraldic style and yet be pleasing to our modern taste. The draughtsmen's initials are in brackets under the survey of each family.

The book's Introduction offers a short summary of the history of heraldry in Norway and its present-day position. This is based on a lecture given by *Hans A. K. T. Cappelen* at the IX. International Congress of Genealogy and Heraldry in Bern, 1968: "Norwegian Family Coats of Arms today".

The following criteria have been considered for including families in the book: *The arms must have been first used at least a hundred years ago. The families must have had some influence in Norwegian social life for three generations or more, and finally that there must be members of the family living in Norway today.* If the arms have been taken from a woman related by marriage, the family must from then on have fulfilled the above conditions. This also applied to families taking the arms of another family without having proved blood relationship. Furthermore in this case the bearings must be differenced.

For each family the familyshield is reproduced in addition to information about the earliest recorded ancestor and when the bearings were first used by the family. Finally the sources of information will be mentioned.

The book's Table of Contents will include a list of the family names to be found in this book and there is appended a Register of Figures for help in identification and comparison.

INTRODUCTION

The geographical position and former scattered population has given Norway a heraldic history different from that of the continental states, and to some extent to that of her neighbouring countries.

At the time of the crusades, when heraldry originated there was hardly any court life in Norway. Chivalry in the European sense was practically unknown, and there has been no hereditary and strong aristocracy in Norway since the Middle Ages.

The Origin of Norwegian Family Arms.

In present day Norwegian family heraldry there are few distinguishing traits. A unifying feature is simplicity in composition of the arms. Those elaborately marshalled arms to be found in other countries are rare in Norway. This is also the case with the majority of arms belonging to families of foreign extraction. On the other hand, arms which have originated in Norway often bear the impression of naturalism in design as well as idea.

The family arms which still be used in Norway today, have originated at different ages, in widely different social environments and geographical areas.

The first known example of a coat of arms on a seal not borne by a member of the royal family is of a somewhat younger date than corresponding ones in Denmark and Sweden. It dates from 1286 and is shown on the seal of the knight *Basse Guttormson* (vide "*Norske Sigiller fra Middelalderen*" by H. J. Huitfeldt-Kaas, Oslo 1899—1955). In the 14th century there is an increase in the number of seals showing arms. In

the arms from these periods there is some difference between those of the aristocracy and those of others.

The arms of the few great nobles are often influenced by Scottish and French heraldry with treasures flory counter flory as well as other bordures and combinations. A few of these arms are used in municipal heraldry (*Troms county, Fredrikstad, Sarpsborg*). These arms mostly occur on seals but they are also to be found on drinking horns, which have affixed and engraved shields, works of enamel, textiles and illuminations.

Other medieval arms show that in heraldry the pagan spirit of unrest has not quite given way to Christian simplicity and symmetry. Details and accessory figures indicate that the arms have not originated in a feudal society with a well organized knighthood, which we can see in other European countries. Only a few arms could conceivably be used on a shield or helmet in battle. A heraldically decorated suit of armour was expensive and the great tournaments were held far away.

The Black Death is a dividing line in Norwegian history, as it may have weakened Norway economically as well as politically. The population decreased by about one third, and whereas the known number of new seals in 1348 is forty, in 1349 it is ten, and in the following year only three. In no year after 1350 do we find more than thirty new seals.

In the gradual process of union between Norway and Denmark, the Danes came to dominate the Norwegian Civil Services at an early stage. By marriage the Danes also acquired many Norwegian estates. Many of the seals from the 15th and 16th centuries showing arms are originally Danish, and often adhere more strictly to heraldic rules than the Norwegian arms.

As the freeholders gradually started using seals it was common for housemarks (private marks, manual signs) to displace arms in the seals. The marks are formed by simple geometrical lines, and their design is not subject to change. Private marks and housemarks are often of runic origin, but they may also be unintelligible marks dating back to pre-runic times. In seals the runes are often placed besides small figures such as a cross, a heart, an axe, a bow, an arrow or a sword.

In the 16th and 17th centuries there was an upsurge in the Norwegian economy. From war-ravaged Europe there came to Norway an influx of people from many social classes. As time

passed, some were ennobled or became "naturalized noblemen", but this did not imply that their privileges became more extensive than those enjoyed by civil servants and merchants, who had bought their titles. The arms already borne would often be slightly changed in colour and detail.

These social groups formed a Norwegian upper class, which has left many heraldic records of changing styles. Most present day Norwegian arms date from the 17th and 18th centuries. A large number have been brought here by aliens, some have originated in Norway and some have been taken by families of foreign extraction after settling in Norway.

The custom of bearing arms spread to other classes; artisans, sailors, freeholders. The heraldic quality of the arms was uneven. Many different bearings are to be seen on shields, even initials and private marks. In freeholder's seals private marks continue to dominate and some of them are known to have been in use up to present times.

In the 18th century it became customary for almost all civil servants to acquire arms or allegorical symbols on their seals. In Norway neither the Law nor the authorities have ever denied anybody the right to bear arms. And this right has been liberally used. As in the early history of heraldry, the arms were highly personal. Variations and differences were pronounced even between close agnatic relations. Bearings on the shield and the helmet often referred to the bearer's profession. Arms of cognatic ancestors were adopted if agnatic ancestors did not bear arms, or if the cognatic ancestors were socially superior.

The motifs are often lacking in originality and vary to a greater or lesser extent from generation to generation. The arms give expression to common ideals, and are thus not particularly identifying. Religious allegories, known from contemporary church decorations, appear in arms from many classes in the 17th century, but are later primarily used by the clergy. Profane allegories which are well known from contemporary art and literature are as a rule not heraldically very satisfying.

From the teutonic countries a number of families immigrated to Norway. Many English and Scottish families settled on the west coast (e.g. *Christie, Grieg, Kinck*). Some moved to Eastern Norway (e.g. *Collett, Wright*). Their old arms were retained unaltered, to a certain extent in the customary British

design with shield under a crest and helmet suspended. This design was common in Norway during the first decades of the 19th century, and at that time some families acquired arms inspired by English models (e.g. *Flood, Esmark*).

With no other proof of relationship than similarity in name, commoners adopted the arms of noble families after publication of the "*Lexicon over Adelige Familier i Danmark, Norge og Hertugdømmerne*" which was published in Copenhagen from 1782 to 1813. Many Norwegian families with names and arms similar to those of foreign families can hardly prove any genealogical connections today.

LEGAL PROTECTION OF NORWEGIAN FAMILY ARMS

Family arms are not protected by any particular legislation in Norway today. On the other hand public arms are well protected by the *Criminal Code* of 22nd May 1902, § 328, forbidding unauthorized use of Norwegian and foreign State arms, seals, or badges, or any which can easily be mistaken for such. Paragraph 14 of the *Trade Mark's Act* of 3rd March 1961 prevents the registration of trade marks if they include Norwegian or international arms, flags, seals or other badges, as well as national flags of other countries.

The premises of the above mentioned Trade Marks' Act refer to the premises of the former law of 1910, where omission of any reference to family arms was justified by saying that "unrightful use of family arms is no doubt against the Law, however in our country this question is of little practical interest".

It is not clear to what extent Norwegian courts would consider family arms legally protected. It would be natural to follow the opinion of heraldic authority, taking into account analogies to existing legislation. According to one Danish periodical of genealogy: "In reply to a question the Minister said that in Norway family arms could probably be considered to have the same legal protection as family names".

The legal traditions concerning the use of family arms in Norway have hitherto not been explored. Since the Middle Ages it has not been uncommon to bear the arms of one's mother's

family. This can be justified in some ways today by analogy to the *Personal Name's Act* of 29th May, 1964.

Those whose paternal families do not have arms, usually bear their mother's arms. To bear maternal arms unaltered may probably be accepted if a person has been granted the right to assume his mother's maiden name in accordance with § 9 of the Names' Act. Except in particular circumstances permission to assume one's mother's maiden name is a matter of routine.

Some other examples may indicate the sort of analogy likely to occur.

In analogy to § 6, which states that the right to assume "historical, extinct or foreign names, which are well-known in this country, should not be granted", family arms of this type should not be adopted.

Paragraph 6 also include names spelt in a foreign manner or which give the impression of being foreign. Arms should not be taken if they give an obvious impression of being foreign, for instance by being elaborately marshalled.

Paragraph 7 of the Names' Act says that the right to assume a common name should not be granted, unless the applicant has some reasonable connection with it. Arms with commonly used combinations of figures should not be taken, unless there are special reasons to justify this. Paragraph 7 mentions names which are so similar in pronunciation that they may be confused with others. Hence it can be applied to arms that the bearings should not be too similar to the bearings on other arms.

USE OF NORWEGIAN FAMILY ARMS TODAY

Such use is not as common as in certain other countries. The royal family, the State and the cities, and some other municipalities and institutions, are the main bearers of the coats of arms in Norway, but also private citizens use them for various purposes. In fact their use is more frequent now than in the last hundred years.

Book-plates are less used now than in earlier times and few new ones are designed. However one recent example is the book-plate of Mr. *Trygve Lie*, the former Secretary General of

United Nations and labour Minister in Norway, showing a crossed club and quill pen with a standing sword superimposed surrounded by four flowers. This symbol, without the roses, in silver with a red background, can be seen on the arms of Mr. Lie. As a Grand Cross Knight of the Danish order of the *Dannebrog* his shield hangs at Fredriksborg Castle near Copenhagen.

The use of arms in everyday life in Norway is restricted not only by economic considerations but also by the fear of being considered undemocratic and class-conscious. In Norway this attitude is hardly justifiable, as everybody is free to choose his own arms and the heraldic symbols can depict different views of life and professions.

**INNBINDING UTFØRT AV
H. M. REFSUM A/S BOKBINDERI, OSLO.
ETTER BINDTEGNING AV
HERMANN BONGARD**